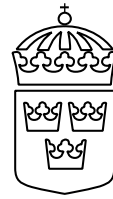

Regeringens proposition

2017/18:42

Anpassning av svensk rätt till EU-förordningen om linbaneanläggningar

Prop.
2017/18:42

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 9 november 2017

Stefan Löfven

Peter Eriksson
(Näringsdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås ändringar i plan- och bygglagen. Ändringarna innebär att svensk lagstiftning anpassas till Europaparlamentets och rådets förordning om linbaneanläggningar. EU-förordningen ersätter det nu gällande EU-direktivet om linbaneanläggningar för persontransport.

Lagförslagen innebär att hänvisningar till EU-förordningen görs i bestämmelser som avser utsläppande på marknaden, CE-märkning och tillsyn av byggprodukter. Vidare föreslås vissa ändringar i fråga om bemyndiganden.

Anpassningen av svensk rätt till EU-förordningen kräver utöver föreslagna lagändringar ändringar på förordningsnivå och i myndighetsföreskrifter.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 21 april 2018.

Innehållsförteckning

1	Förslag till riksdagsbeslut	3
2	Förslag till lag om ändring i plan- och bygglagen (2010:900).....	4
3	Ärendet och dess beredning	8
4	Bakgrund.....	8
4.1	Linbanedirektivet ersätts av linbaneförordningen	8
4.2	Gällande rätt	9
4.3	Den nya linbaneförordningen.....	10
5	Det svenska regelverket behöver ändras till följd av linbaneförordningen.....	11
5.1	Behov av anpassningar av nationell rätt	11
5.2	Utsläppande på marknaden och CE-märkning	12
5.3	Tillsyn av byggprodukter	12
5.4	Bemyndiganden.....	13
5.5	Vissa redaktionella ändringar	14
6	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser.....	14
7	Konsekvenser.....	15
8	Författningskommentar.....	18
Bilaga 1	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/424 av den 9 mars 2016 om linbaneanläggningar och om upphävande av direktiv 2000/9/EG	22
Bilaga 2	Sammanfattning av Boverkets rapport Anpassning av svensk rätt till EU-förordningen om linbaneanläggningar (2017:3)	72
Bilaga 3	Rapportens lagförslag.....	73
Bilaga 4	Förteckning över remissinstanserna	76
Bilaga 5	Lagrådsremissens lagförslag	77
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 9 november 2017	81
	Rättsdatablad.....	82

1 Förslag till riksdagsbeslut

Regeringen föreslår att riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i plan- och bygglagen (2010:900).

2 Förslag till lag om ändring i plan- och bygglagen (2010:900)

Härigenom föreskrivs att 8 kap. 20 och 21 §§, 11 kap. 26 §, 13 kap. 16 §, 14 kap. 2 § och 16 kap. 6 och 11 §§ plan- och bygglagen (2010:900) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 kap.

20 §¹

Bestämmelser om villkor för att släppa ut och tillhandahålla byggprodukter på marknaden finns i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 305/2011 av den 9 mars 2011 om fastställande av harmoniserade villkor för saluföring av byggprodukter och om upphävande av rådets direktiv 89/106/EEG.

En byggprodukt som inte omfattas av förordning (EU) nr 305/2011 får säljas här i landet för avsedd användning endast om den är lämplig enligt 19 §.

Bestämmelser om villkor för att släppa ut och tillhandahålla byggprodukter på marknaden finns i

1. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 305/2011 av den 9 mars 2011 om fastställande av harmoniserade villkor för saluföring av byggprodukter och om upphävande av rådets direktiv 89/106/EEG, och

2. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/424 av den 9 mars 2016 om linbaneanläggningar och om upphävande av direktiv 2000/9/EG.

En byggprodukt som inte omfattas av förordning (EU) nr 305/2011 eller förordning (EU) 2016/424 får säljas här i landet för avsedd användning endast om den är lämplig enligt 19 §.

21 §²

Bestämmelserna om märkning i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknads kontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 338/93 och lagen (2011:791) om ackreditering och teknisk kontroll gäller för byggprodukter som ska vara CE-märkta enligt

1. förordning (EU) nr 305/2011, eller

2. föreskrifter som har meddelats

1. förordning (EU) nr 305/2011,

2. förordning (EU) 2016/424, eller

3. föreskrifter som har meddelats

¹ Senaste lydelse 2013:306.

² Senaste lydelse 2013:306.

med stöd av 16 kap. 6 § första stycket 2.

med stöd av 16 kap. 6 § första stycket 2.

Prop. 2017/18:42

11 kap.

26 §³

Om en byggprodukt som omfattas av förordning (EU) nr 305/2011 inte uppfyller de krav som fastställs i förordningen eller om tillsynsmyndigheten har tillräckliga skäl att anta att produkten inte uppfyller förordningens krav får myndigheten vidta de åtgärder som följer av artiklarna 56–59.

Om en byggprodukt som omfattas av förordning (EU) 2016/424 inte uppfyller de krav som fastställs i förordningen eller om tillsynsmyndigheten har tillräckliga skäl att anta att produkten inte uppfyller förordningens krav får myndigheten vidta de åtgärder som följer av artiklarna 39–43.

Om en byggprodukt inte uppfyller de krav som följer av föreskrifter meddelade med stöd av 16 kap. 6 § 2 får tillsynsmyndigheten vidta de åtgärder som följer av artiklarna 19–21 i förordning (EG) nr 765/2008.

Tillsynsmyndigheten får i det enskilda fallet besluta om det föreläggande som behövs för att de krav på byggprodukter som avses i *första och andra* styckena ska uppfyllas.

Om en byggprodukt inte uppfyller de krav som följer av föreskrifter meddelade med stöd av 16 kap. 6 § *första stycket* 2 får tillsynsmyndigheten vidta de åtgärder som följer av artiklarna 19–21 i förordning (EG) nr 765/2008.

Tillsynsmyndigheten får i det enskilda fallet besluta om det föreläggande som behövs för att de krav på byggprodukter som avses i *första–tredje* styckena ska uppfyllas.

13 kap.

16 §⁴

Bestämmelser om överklagande av ett beslut som avses i 2 a §, 3, 5, 5 a och 6 §§ finns i 23–25 §§ förvaltningslagen (1986:223).

Tiden för överklagande av ett beslut att anta, ändra eller upphäva en detaljplan eller områdesbestämmelser *liksom beslut om lov eller förhandsbesked* räknas dock, *för alla utom för sökanden och övriga som har delgetts beslutet*,

Bestämmelser om överklagande av ett beslut som avses i 2 a, 3, 5, 5 a och 6 §§ finns i 23–25 §§ förvaltningslagen (1986:223).

Tiden för överklagande av ett beslut att anta, ändra eller upphäva en detaljplan eller områdesbestämmelser räknas dock från den dag då beslutet eller justeringen av protokollet över beslutet har tillkännagetts på kommunens an-

³ Senaste lydelse 2013:306.

⁴ Senaste lydelse 2017:424.

från den dag då beslutet eller justeringen av protokollet över beslutet har tillkännagetts på kommunens anslagstavla. När beslutet har fattats av kommunfullmäktige, ska det som enligt 23–25 §§ förvaltningslagen gäller i fråga om den myndighet som har meddelat beslutet i stället gälla kommunstyrelsen.

Tiden för överklagande av ett beslut om lov eller förhandsbesked räknas, för alla som inte ska delges beslutet enligt 9 kap. 41 §, från den dag som infaller en vecka efter att beslutet har kungjorts i Post- och Inrikes Tidningar.

14 kap.

2 §

Om en skada har uppkommit till följd av en åtgärd som avses i 11 kap. 8 § första stycket 1 eller *andra* stycket, har den skadelidande rätt till ersättning av kommunen eller, om åtgärden har vidtagits på uppdrag av en statlig myndighet, av staten.

slagstavla. När beslutet har fattats av kommunfullmäktige, ska det som enligt 23–25 §§ förvaltningslagen gäller i fråga om den myndighet som har meddelat beslutet i stället gälla kommunstyrelsen.

Om en skada har uppkommit till följd av en åtgärd som avses i 11 kap. 8 § första stycket 1 eller *tredje* stycket, har den skadelidande rätt till ersättning av kommunen eller, om åtgärden har vidtagits på uppdrag av en statlig myndighet, av staten.

16 kap.

6 §⁵

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vad som krävs för att en byggprodukt enligt 8 kap. 19 § ska anses lämplig för att ingå i ett byggnadsverk,

2. märkning av byggprodukter enligt 8 kap. 21 § 2 som förutsättning för att de ska få släppas ut på marknaden och användas,

2. märkning av byggprodukter enligt 8 kap. 21 § 3 som förutsättning för att de ska få släppas ut på marknaden och användas,

3. typgodkännanden och tillverkningskontroll enligt 8 kap. 22 och 23 §§,

4. att en byggprodukt måste vara typgodkänd enligt 8 kap. 22 § för att få användas i ett byggnadsverk,

5. på vilket eller vilka språk handlingar och information inom denna lags tillämpningsområde ska tillhandahållas, när krav på tillhandahållande är en följd av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen,

6. sådan ersättning som anges i 11 kap. 8 b och 8 c §§, och

7. avgift vid tillsyn enligt 11 kap. 66 §.

Föreskrifter enligt första stycket 4 får endast avse typgodkännande som behövs till skydd för liv, personlig säkerhet eller hälsa.

⁵ Senaste lydelse 2016:140.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om kontroll av att föreskrifter som har meddelats med stöd av 2, 5 eller 6 § följs.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om

1. kontroll av att föreskrifter som har meddelats med stöd av 2, 5 eller 6 § följs, och

2. kontroll av att kraven enligt förordning (EU) 2016/424 uppfylls.

1. Denna lag träder i kraft den 21 april 2018.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för delsystem och säkerhetskomponenter till linbaneanläggningar som har släppts ut på marknaden före den 21 april 2018 och för linbaneanläggningar som har installerats före den 21 april 2018.

3 Ärendet och dess beredning

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/424 om linbaneanläggningar och om upphävande av direktiv 2000/9/EG (linbaneförordningen) trädde i kraft den 20 april 2016. I förordningen finns bestämmelser om tillhandahållande på marknaden av och fri rörlighet för delsystem och säkerhetskomponenter till linbaneanläggningar. Den innehåller även bestämmelser om konstruktion, uppförande och idrifttagande av nya linbaneanläggningar. Förordningen ska tillämpas från och med den 21 april 2018 och ersätter då det nu gällande Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/9/EG av den 20 mars 2000 om linbaneanläggningar för persontransport (linbanedirektivet). Förordningen finns i *bilaga 1*.

Boverket fick den 24 november 2016 i uppdrag av regeringen att kartlägga behovet av lag- och förordningsändringar till följd av linbaneförordningen och föreslå sådana författningsändringar som behövs samt redogöra för de ändringar av myndighetsföreskrifter som bedöms nödvändiga.

Boverket redovisade uppdraget den 9 mars 2017 i rapporten Anpassning av svensk rätt till EU-förordningen om linbaneanläggningar (Boverkets rapport 2017:3). En sammanfattning av rapporten finns i *bilaga 2*. Boverkets lagförslag finns i *bilaga 3*. Rapporten har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 4*. Remissvaren finns tillgängliga i Näringsdepartementet (dnr N2017/01864/PBB).

Lagrådet

Regeringen beslutade den 12 oktober 2017 att inhämta Lagrådets yttrande över de lagförslag som finns i *bilaga 5*. Lagrådets yttrande finns i *bilaga 6*. Lagrådet lämnade förslaget utan erinran. I förhållande till lagrådsremissen har några språkliga och redaktionella ändringar gjorts.

I förhållande till lagrådsremissen lämnas även förslag till vissa redaktionella ändringar i 13 kap. 16 § och 14 kap. 2 § plan- och bygglagen (2010:900). De föreslagna lagändringarna är författnings tekniskt och även i övrigt av sådan beskaffenhet att Lagrådets hörande skulle sakna betydelse. Lagrådets yttrande har därför inte inhämtats.

4 Bakgrund

4.1 Linbanedirektivet ersätts av linbaneförordningen

Merparten av linbaneförordningens bestämmelser ska tillämpas från och med den 21 april 2018. Förordningens bestämmelser om anmälan av organ för bedömning av överensstämmelse (kapitel IV) och bestämmelserna om kommittéförfarande (artikel 44) har dock tillämpats sedan den 21 oktober 2016. Anledningen till det är att arbetet med att utse anmälda organ ska kunna starta kort efter att förordningen trätt i kraft och säkerställa att det finns ett tillräckligt antal sådana organ när förordningen börjar tillämpas. Förordningen ersätter linbanedirektivet. Förändringen

från direktiv till förordning syftar till att säkerställa ett enhetligt genomförande i hela EU.

Prop. 2017/18:42

Den nya förordningen anpassar EU-regleringen för linbaneanläggningar till förordning (EG) 765/2008 om krav för ackreditering och marknads kontroll i samband med saluföring av produkter, och till referensartiklar i beslut nr 768/2008/EG om en gemensam ram för saluföring av produkter, som tillsammans utgör en del av det s.k. varupaketet. Med undantag för en mindre ändring som gäller bromssystem innebär förordningen inga ändringar av de grundläggande kraven på linbaneanläggningar och deras delsystem och säkerhetskomponenter.

4.2 Gällande rätt

Linbanedirektivet är införlivat genom 8 kap. 4 och 24 §§ och 16 kap. 5 § plan- och bygglagen (2010:900), förkortad PBL. I 11 kap. PBL finns tillsynsbestämmelser och i 8 kap. 3 § plan- och byggförordningen (2011:338), förkortad PBF, utpekas Boverket som marknadskontrollmyndighet enligt direktivet. Med stöd av 16 kap. 6 § har regeringen i 10 kap. 17 § PBF bemyndigat Boverket att närmare föreskriva om bl.a. säkerhetskrav och märkning av linbaneanläggningars säkerhetskomponenter och delsystem. Vidare genomförs direktivet genom 2 kap. 14 § och bilagorna 1:1–1:9 i Boverkets föreskrifter och allmänna råd (2011:12) om hissar och vissa andra motordrivna anordningar.

Bestämmelser om anmälda organ finns i lagen (2011:791) om ackreditering och teknisk kontroll, förordningen (2011:811) om ackreditering och teknisk kontroll och Swedacs föreskrifter och allmänna råd (STAFS 2011:5) om anmälda organ. Swedac är anmälande myndighet för anmälda organ.

En linbaneanläggning omfattas av de tekniska egenskapskraven för byggnadsverk i 8 kap. 4 § PBL. De bestämmelser som närmare utvecklar de tekniska egenskapskraven i 3 kap. PBF och de anslutande föreskrifterna i Boverkets byggregler, förkortade BBR, och Boverkets föreskrifter och allmänna råd om tillämpning av europeiska konstruktionsstandarder (eurokoder), förkortade EKS, är också tillämpliga på linbaneanläggningar. Föreskrifterna finns i BFS 2011:6 respektive 2011:10.

Med undantag för avsnitt 8:9 i BBR om skydd mot olyckor på tomter gäller BBR inte för andra byggnadsverk än byggnader. I den mån en linbaneanläggning inkluderar en byggnad blir även övriga avsnitt i BBR tillämpliga för byggnaden. EKS, som tillsammans med eurokoderna utgör det svenska systemet för verifiering av bärförmåga, stadga och beständighet, gäller även i tillämpliga delar andra byggnadsverk än byggnader.

Boverkets föreskrifter och allmänna råd (BFS 2011:12) om hissar och vissa andra motordrivna anordningar hänvisar i 2 kap. 14 § till att linbaneanläggningar, förutom kraven i bilagorna 1:1–1:9 till föreskrifterna, ska vara utförda och installerade i enlighet med kraven i BBR och EKS.

Tillämpningsområdet

Linbaneförordningens tillämpningsområde enligt artikel 2 motsvarar tillämpningsområdet för linbanedirektivet och omfattar linbaneanläggningar för persontransport, inklusive infrastruktur, delsystem och säkerhetskomponenter till sådana anläggningar. Av det följande framgår att det i förordningen görs vissa förtydliganden av och undantag från detta.

Linbaneanläggningar för fritids- eller nöjesändamål är undantagna från förordningens tillämpningsområde, men med hänsyn till att nya typer av linbaneanläggningar utvecklas klargörs att detta undantag inte gäller linbaneanläggningar som är avsedda för att ha en dubbel funktion, dvs. både för persontransporter och för fritidsaktiviteter.

Linbaneanläggningar som av medlemsstaterna kategoriseras som historiska eller kulturella anläggningar eller museianläggningar faller inte heller inom förordningens tillämpningsområde under förutsättning att de togs i bruk före den 1 januari 1986 och alltjämt är i drift och inte har genomgått några större förändringar när det gäller konstruktion eller uppförande.

Förordningen innebär att vissa linbaneanläggningar för jordbruksändamål eller industriella ändamål fortfarande undantas. Det klargörs även att linbaneanläggningar för betjäning av vindskydd eller stugor i bergsområden som endast är avsedda för transport av gods och särskilt angivna personer faller utanför förordningens tillämpningsområde. Det nuvarande undantaget i direktivet för linfärjor utvidgas också till att omfatta alla lindrivna anläggningar där användarna eller de transporterande anordningarna är vattenburna, t.ex. lindrivna anläggningar för vattenskidåkning. Undantagen för kuggstångsbanor och anläggningar som drivs med kedjor tas inte med eftersom dessa anläggningar inte motsvarar definitionen av linbaneanläggningar.

Nyheter i förordningen jämfört med direktivet

Genom linbaneförordningen införs i artikel 3 de allmänna definitioner av uttryck som t.ex. ”tillverkare”, ”tillhandahållande” respektive ”utsläppande på marknaden” som följer av anpassningen till beslut nr 768/2008/EG. Definitionerna av uttryck som är specifika för linbaneförordningen har i viss mån förtydligats. Det har bl.a. införts en särskild definition av ”infrastruktur”. Det införs även konkreta förfaranden för bedömning av överensstämmelse även för delsystem, vilket saknas i linbanedirektivet. Samtidigt införs också regler om att även delsystem ska CE-märkas.

5 Det svenska regelverket behöver ändras till följd av linbaneförordningen

Prop. 2017/18:42

5.1 Behov av anpassningar av nationell rätt

Regeringens bedömning: Vissa övergripande lagbestämmelser behöver anpassas till linbaneförordningen. I övrigt krävs anpassning på förordningsnivå och i myndighetsföreskrifter, särskilt som linbaneförordningen blir direkt tillämplig.

Boverkets bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna har inte några synpunkter i denna del.

Skälen för regeringens bedömning: Linbaneförordningen handlar i huvudsak om att garantera en grundläggande säkerhetsnivå för anläggningarna och att säkerställa fri rörlighet på EU:s inre marknad för delsystem och säkerhetskomponenter till linbaneanläggningar. Reglerna innebär att tillverkarna måste visa att deras produkter har konstruerats och tillverkats i enlighet med de grundläggande kraven, förse produkterna med CE-märkning och lämna bruksanvisningar för montering.

Förordningen ersätter linbanedirektivet. Förändringen från direktiv till förordning syftar till att säkerställa ett enhetligt genomförande i hela EU. En EU-förordning är, till skillnad från ett EU-direktiv, direkt tillämplig. Den gäller direkt och likadant i alla medlemsländer. Med en förordningsreglering undviks risken att ett direktiv införlivas på olika sätt i olika medlemsstater. Dessutom kan en tillverkare av delsystem eller säkerhetskomponenter utgå direkt från förordningstexten i stället för att behöva hitta och undersöka varje medlemsstats lagar om införlivande av bestämmelserna.

Förordningen har också utformats så att en del brister som framkommit i samband med genomförandet av linbanedirektivet har rättats till. Ett exempel på ett sådant område är att undantagen från tillämpningsområdet förtydligats.

Att linbaneförordningen är direkt tillämplig innebär att om det finns bestämmelser i svensk rätt som upprepar innehållet i förordningen eller som strider mot innehållet behöver dessa upphävas eller anpassas till förordningen.

För Sveriges del innebär införandet av linbaneförordningen att mindre förändringar behöver göras i PBL och PBF. Boverkets föreskrifter och allmänna råd (2011:12) om hissar och vissa andra motordrivna anordningar berörs också. Flera av de nödvändiga ändringarna på lägre normgivningsnivå är kopplade till att bestämmelserna i linbaneförordningen är direkt tillämpliga och därför inte längre ska vara reglerade i nationell rätt.

Regeringens förslag: En hänvisning till linbaneförordningen om att det där finns bestämmelser om villkor för att släppa ut och tillhandahålla sådana byggprodukter på marknaden ska föras in i plan- och bygglagen.

För byggprodukter som ska vara CE-märkta enligt linbaneförordningen ska bestämmelserna om märkning i förordning (EG) nr 765/2008 och lagen om ackreditering och teknisk kontroll gälla.

Boverkets förslag överensstämmer i sak med regeringens, men innehåller inte något uttryckligt författningsförslag till följd av att det i linbaneförordningen finns bestämmelser om villkor för att släppa ut och tillhandahålla byggprodukter på marknaden.

Remissinstanserna har inga invändningar mot förslaget eller avstår från att lämna synpunkter.

Skälen för regeringens förslag: I artikel 4 i linbaneförordningen anges att delsystem och säkerhetskomponenter endast får släppas ut på marknaden om de uppfyller kraven i förordningen. PBL bör på motsvarande sätt som gäller för byggproduktförordningen innehålla en upplysning i 8 kap. 20 § PBL om att det finns bestämmelser om detta i linbaneförordningen (jfr prop. 2012/13:93 s. 25).

Artikel 18 i linbaneförordningen innehåller bestämmelser om förfaranden för bedömning av överensstämmelse. Artikel 19 anger hur en EU-försäkran om överensstämmelse ska vara utformad. I artiklarna 20 och 21 finns bestämmelser om CE-märkning. Bestämmelserna hänvisar bl.a. till de allmänna principer för CE-märkning som fastställs i artikel 30 i förordning (EG) nr 765/2008. En nyhet med förordningen är att det införs konkreta förfaranden för bedömning av överensstämmelse även för delsystem, vilket saknas i det nu gällande direktivet. Samtidigt införs regler om att även delsystem ska CE-märkas.

I 8 kap. 21 § PBL finns en hänvisning till bestämmelserna om CE-märkning i förordning (EG) nr 765/2008 och lagen (2011:791) om ackreditering och teknisk kontroll. Bestämmelsen bör kompletteras med en hänvisning till linbaneförordningen.

Bestämmelserna finns i 8 kap. 20 och 21 §§ PBL.

5.3 Tillsyn av byggprodukter

Regeringens förslag: Det ska i plan- och bygglagen anges att tillsynsmyndigheten får vidta åtgärder enligt linbaneförordningen om en produkt inte uppfyller förordningens krav eller om tillsynsmyndigheten har tillräckliga skäl att anta att förordningens krav inte uppfylls. Tillsynsmyndigheten ska i det enskilda fallet få besluta om de förelägganden som behövs för att de krav på byggprodukter som fastställs i linbaneförordningen ska uppfyllas.

Boverkets förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna har inga invändningar mot förslaget eller har avstått från att lämna synpunkter.

Skälen för regeringens förslag: I artikel 39 i linbaneförordningen finns hänvisningar till förordning (EG) 765/2008 som bl.a. innehåller generella bestämmelser om marknadskontroll. I linbaneförordningen finns också bestämmelser om förfaranden på nationell nivå för att hantera delsystem och säkerhetskomponenter som utgör en risk (artikel 40 och 42) och om formaliabrister (artikel 43). Förordningen har i detta avseende anpassats till modellbestämmelserna i beslut 768/2008/EG.

Linbaneförordningens bestämmelser om marknadskontroll är tillgodosedda i svensk rätt genom befintliga regler i PBL och PBF. Det kan i detta sammanhang nämnas att 8 kap. 3–5 §§ PBF är anpassade till marknadskontrollbestämmelserna enligt förordning (EG) 765/2008.

De allmänna tillsynsbestämmelserna i 11 kap. 2 och 5 §§ PBL hänvisar även till EU-förordningar i frågor inom lagens tillämpningsområde och inkluderar således linbaneförordningen. I nuvarande 11 kap. 26 § andra stycket PBL finns bestämmelser om produktförelägganden bl.a. när det gäller byggprodukter som regleras av det nuvarande linbanedirektivet. Bestämmelserna täcker såväl förelägganden om begränsande åtgärder enligt förordning (EG) 765/2008 som förelägganden i enlighet med linbaneförordningens krav på att den berörda ekonomiska aktören i första hand ska vidta korrigerande åtgärder avseende såväl bristande säkerhet som rena formaliabrister. Tillsynsmyndigheten får i det enskilda fallet besluta om det föreläggande som behövs för att kraven ska uppfyllas.

Vilka åtgärder som medlemsstaterna ska vidta när delsystem och säkerhetskomponenter till linbaneanläggningar utgör en risk eller när det finns formaliabrister framgår av artiklarna 39–43 i linbaneförordningen. Det är därför lämpligt att i 11 kap. 26 § PBL hänvisa till dessa artiklar på motsvarande sätt som gäller för byggproduktförordningen (jfr prop. 2012/13:93 s. 30 f.).

Bestämmelsen finns i 11 kap. 26 § PBL.

5.4 Bemyndiganden

Regeringens förslag: Plan- och bygglagen ska kompletteras så att ett befintligt bemyndigande även omfattar rätten att meddela föreskrifter om kontroll av att kraven enligt linbaneförordningen uppfylls. Vidare ska ett befintligt bemyndigande om märkning av byggprodukter justeras till följd av att en hänvisning till linbaneförordningen i bestämmelsen om CE-märkning förs in i plan- och bygglagen.

Boverkets förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna har inga invändningar mot förslaget eller har avstått från att lämna synpunkter.

Skälen för regeringens förslag: Det finns i 16 kap. 11 § PBL ett bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om kontroll av motordrivna anordningar. I sin nuvarande lydelse hänvisar paragrafen emellertid enbart till föreskrifter meddelade med stöd av bemyndiganden i PBL. Bestämmelsen bör kompletteras så att bemyndigandet även omfattar rätten att meddela föreskrifter om kontroll av att kraven enligt linbaneförordningen uppfylls.

Det finns också ett bemyndigande i 16 kap. 6 § PBL för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om märkning av vissa byggprodukter enligt 8 kap. 21 §. Det som avses är produkter som ska CE-märkas. Paragrafen är konstruerad så att den hänvisar dels till gällande EU-förordningar, dels till bestämmelser som meddelats med stöd av bemyndigandet, där det senare tar sikte på märkning av byggprodukter med anledning av att ett EU-direktiv genomförs. Till följd av förslaget att lägga till en hänvisning till linbaneförordningen i 8 kap. 21 § (jfr avsnitt 5.2) krävs en följdändring i bemyndigandet.

Bestämmelserna finns i 16 kap. 6 och 11 §§ PBL.

5.5 Vissa redaktionella ändringar

Regeringens förslag: En hänvisning i en bestämmelse om rätt till skadeersättning i plan- och bygglagen ska ändras. Vidare ska en bestämmelse om överklagande i samma lag justeras till den lydelse bestämmelsen rätteligen ska ha.

Skälen för regeringens förslag: Genom riksdagens antagande av lagförslaget i prop. 2015/16:59 infördes ett nytt stycke i 11 kap. 8 § PBL. Den nya styckeindelningen borde samtidigt ha föranlett en redaktionell följdändring av en hänvisning i en bestämmelse om skadeersättning i 14 kap. 2 § PBL. En sådan följdändring bör, i den uppkomna situationen, göras nu i stället.

Genom riksdagens antagande av lagförslaget i prop. 2016/17:151 gjordes en ändring i en bestämmelse om överklagandetid i 13 kap. 16 § PBL. I delar som inte omfattades av övervägandena och förslagen i propositionen kom gällande lydelse av lagtexten att återges felaktigt, vilket ledde till att den antagna lagtextens lydelse inte är korrekt. I dessa delar bör därför lagtexten återställas till sin tidigare lydelse.

Bestämmelserna finns i 13 kap. 16 § och 14 kap. 2 § PBL.

6 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Regeringens förslag: Lagändringarna ska träda i kraft den 21 april 2018. Äldre föreskrifter ska fortfarande gälla för delsystem och säkerhetskomponenter till linebaneanläggningar som har släppts ut på marknaden före den 21 april 2018 och linbaneanläggningar som har installerats före det datumet.

Boverkets förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna har inga invändningar mot förslaget eller avstår från att lämna synpunkter.

Skälen för regeringens förslag: Linbaneförordningen ska i nu relevanta delar börja tillämpas den 21 april 2018. Ikraftträdandet av de lagändringar som föreslås bör därför anpassas till detta datum.

Enligt artikel 46 i linbaneförordningen får inte medlemsstaterna förhindra att delsystem eller säkerhetskomponenter som omfattas av och är förenliga med direktiv 2000/9/EG och som släppts ut på marknaden före den 21 april 2018 tillhandahålls på marknaden. Medlemsstaterna får inte heller förhindra att linbaneanläggningar som omfattas av och är förenliga med direktiv 2000/9/EG och som installerades före den 21 april 2018 tas i drift. En övergångsbestämmelse med den innebörden bör tas in i lagen. Bestämmelsen bör formuleras så att äldre föreskrifter gäller för dessa produkter.

7 Konsekvenser

Allmänt

Införandet av linbaneförordningen kräver vissa ändringar på lagnivå men också ändringar på förordningsnivå och i myndighetsföreskrifter. Konsekvensbeskrivningen begränsas jämfört med Boverkets konsekvensutredning till att ta upp konsekvenser till följd av lagändringarna i PBL.

Linbaneförordningen berör först och främst de ekonomiska aktörerna på området, dvs. tillverkare, importörer och distributörer av delsystem och säkerhetskomponenter till linbaneanläggningar. I Sverige finns endast ett fåtal tillverkare av delsystem och säkerhetskomponenter till linbaneanläggningar. Det finns två svenska tillverkare av hela anläggningar.

Även anmälda organ som utför bedömning av överensstämmelse av delsystem och säkerhetskomponenter till linbaneanläggningar berörs av förordningen. I dagsläget finns i Sverige inga anmälda organ under linbanedirektivet.

Vidare berörs ägare av linbaneanläggningar samt brukare av sådana anläggningar. I Sverige finns ca 1 000 linbaneanläggningar av vilka fler än 900 är släpliftar.

Förordningen innehåller också regler om godkännande och drift av linbaneanläggningar, varför även de ackrediterande kontrollorganen berörs av regleringen. Det finns i dag två kontrollorgan som utför besiktningar av linbaneanläggningar i Sverige.

Boverket berörs som marknadskontrollmyndighet för de byggprodukter som omfattas av förordningen och Swedac som anmälande myndighet för anmälda organ.

Konsekvenser för staten och kommunerna

Lagförslagen saknar betydelse för staten och kommunerna.

Ekonomiska aktörer

Förordningens anpassning till varupaketet innebär ett tydligare definierat ansvar för de olika ekonomiska aktörerna. Inte bara tillverkare, utan också importörer och distributörer av delsystem och säkerhetskomponenter till linbaneanläggningar ges uttryckliga skyldigheter. Genom att dela in marknadsaktörerna i olika kategorier (tillverkare, importörer och distributörer) kan man reglera vad var och en av dessa aktörer ska göra för att säkerställa att säkerhetskraven uppfylls. Den bakomliggande tanken är att det med en tydlig ansvarsfördelning kommer att bli tydligare vem som är ansvarig, både för företagen själva och för slutanvändarna av produkterna. Detta kommer i sin tur att göra produkterna säkrare.

Bland de uttryckliga skyldigheter som nu åläggs de ekonomiska aktörerna kan nämnas tillverkarnas skyldighet att se till att det finns rutiner som garanterar att serietillverkning fortsätter att överensstämma med kraven (artikel 11.4) samt att förse delsystemen och säkerhetskomponenterna med identifieringsmärkning (artikel 11.5). Tillverkare och importörer ska utföra slumpvis provning av delsystem och säkerhetskomponenter, granska och vid behov registerföra klagomål (artikel 11.4 och 13.6) samt förse säkerhetskomponenten med kontaktuppgifter (artikel 11.6 och 13.3). Tillverkare, importörer och distributörer av delsystem och säkerhetskomponenter ska se till att dessa åtföljs av EU-försäkran, bruksanvisningar och säkerhetsföreskrifter (artikel 11.7, 13.4 och 14.2). I den mån de uttryckliga skyldigheter som nu föreskrivs enligt förordningen inte redan fullgörs för att säkerställa att delsystemen och säkerhetskomponenterna är säkra kommer de att medföra vissa kostnader och viss tidsåtgång för de ekonomiska aktörerna.

Vidare kommer de nya bestämmelserna om CE-märkning av delsystem att medföra vissa kostnader för tillverkare av sådana system att anbringa CE-märkning på produkten.

Tillverkare av delsystem kommer att behöva anlita organ som är anmälda enligt den nya linbaneförordningen för att ta fram nya typintyg för delsystemen. Detta medför arbetstillfällen för de anmälda organen och kostnader för tillverkarna.

Anmälda organ

Som ett led i anpassningen till varupaketet skärps genom förordningen anmälningskriterierna för de anmälda organen. De organ som i dag är anmälda enligt linbanedirektivet måste anmälas på nytt för att kunna verka som anmälda organ enligt den nya förordningen och måste i samband med detta anpassa sina rutiner för att kunna visa att förutsättningarna för anmälan är uppfyllda. Detta kan antas medföra tidsåtgång och kostnader för organen i anslutning till att det nya regelverket ska börja tillämpas. Dessa kostnader kan antas bli överförda på de tillverkare som efter detta datum anlitar ett anmält organ för bedömning av överensstämmelse. I förlängningen kan kostnaderna även komma att föras vidare till ägare av linbaneanläggningar.

De bestämmelser i förordningen som preciserar de ekonomiska aktörernas ansvar för att delsystem och säkerhetskomponenter uppfyller förordningens krav kan antas bidra till säkerställandet av att kraven uppfylls. För ägare av linbaneanläggningar och brukare av sådana anläggningar innebär detta ytterligare garantier för att anläggningarna är säkra att använda. De skärpta reglerna om anmälan av organ för bedömning av överensstämmelse kan i förlängningen få kostnadseffekter för ägare av linbaneanläggningar.

Kontrollorgan

De ackrediterade kontrollorgan som utför besiktningar av linbaneanläggningar berörs genom att de vid sina kontroller ska tillämpa förordningens grundläggande krav för konstruktion, uppförande och idrifttagande av linbaneanläggningar. De grundläggande kraven har dock inte ändrats i förhållande till direktivets krav som i dag är införlivade i svensk rätt genom Boverkets föreskrifter. Kontrollorganen bedöms därför inte beröras i någon större utsträckning.

Konsekvenser för enskilda

De nu aktuella lagförslagen förväntas inte medföra några konsekvenser för enskilda.

Konsekvenser för miljön

De nu aktuella lagförslagen förväntas inte medföra några konsekvenser för miljön.

EU-rätten

Förslagen har till syfte att anpassa nationell rätt till den nya linbaneförordningen. Lagförslagen står inte i strid med EU-rätten.

Övriga konsekvenser

Förslagen saknar betydelse för jämställdheten mellan män och kvinnor, för möjligheterna att nå de integrationspolitiska målen och för den offentliga servicen. Inte heller bedöms förslagen påverka förutsättningarna för en digital byggprocess eller för tillgängligheten för personer med nedsatt rörelse- eller orienteringsförmåga.

Förslaget till lag om ändring i plan- och bygglagen (2010:900)

8 kap. Krav på byggnadsverk, byggprodukter, tomter och allmänna platser

Utsläppande på marknaden

20 § Bestämmelser om villkor för att släppa ut och tillhandahålla byggprodukter på marknaden finns i

1. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 305/2011 av den 9 mars 2011 om fastställande av harmoniserade villkor för saluföring av byggprodukter och om upphävande av rådets direktiv 89/106/EEG, och

2. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/424 av den 9 mars 2016 om linbaneanläggningar och om upphävande av direktiv 2000/9/EG.

En byggprodukt som inte omfattas av förordning (EU) nr 305/2011 eller förordning (EU) 2016/424 får säljas här i landet för avsedd användning endast om den är lämplig enligt 19 §.

Paragrafen har anpassats till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/424 av den 9 mars 2016 om linbaneanläggningar och om upphävande av direktiv 2000/9/EG (linbaneförordningen).

Första stycket har kompletterats med en upplysning av vilken det följer att det i linbaneförordningen finns bestämmelser om villkor för att släppa ut och tillhandahålla delsystem och säkerhetskomponenter till linbaneanläggningar.

Andra stycket har följändrats med anledning av att vissa byggprodukter omfattas av linbaneförordningen, som är direkt tillämplig.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.

21 § Bestämmelserna om märkning i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknads kontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 338/93 och lagen (2011:791) om ackreditering och teknisk kontroll gäller för byggprodukter som ska vara CE-märkta enligt

1. förordning (EU) nr 305/2011,

2. förordning (EU) 2016/424, eller

3. föreskrifter som har meddelats med stöd av 16 kap. 6 § första stycket 2.

I paragrafen finns en upplysning om vad som gäller för byggprodukter som ska vara CE-märkta. Bestämmelserna om CE-märkning i linbaneförordningen (artiklarna 20 och 21) är direkt tillämpliga och paragrafen har därför kompletterats med en hänvisning till den förordningen.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.

11 kap. Tillsyn, tillträde, ingripanden och påföljder

Produktförelägganden

26 § Om en byggprodukt som omfattas av förordning (EU) nr 305/2011 inte uppfyller de krav som fastställs i förordningen eller om tillsynsmyndigheten har

tillräckliga skäl att anta att produkten inte uppfyller förordningens krav får myndigheten vidta de åtgärder som följer av artiklarna 56–59.

Om en byggprodukt som omfattas av förordning (EU) 2016/424 inte uppfyller de krav som fastställs i förordningen eller om tillsynsmyndigheten har tillräckliga skäl att anta att produkten inte uppfyller förordningens krav får myndigheten vidta de åtgärder som följer av artiklarna 39–43.

Om en byggprodukt inte uppfyller de krav som följer av föreskrifter meddelade med stöd av 16 kap. 6 § första stycket 2 får tillsynsmyndigheten vidta de åtgärder som följer av artiklarna 19–21 i förordning (EG) nr 765/2008.

Tillsynsmyndigheten får i det enskilda fallet besluta om det föreläggande som behövs för att de krav på byggprodukter som avses i första–tredje styckena ska uppfyllas.

I paragrafen, i vilken ett nytt andra stycke förts in, finns bestämmelser om åtgärder som tillsynsmyndigheten får vidta när det gäller vissa byggprodukter. Paragrafen har även ändrats i det nya tredje stycket på så sätt att orden första stycket har lagts till.

Andra stycket innehåller en hänvisning till linbaneförordningen. Om en byggprodukt som omfattas av linbaneförordningen inte uppfyller de krav som fastställs i förordningen eller om tillsynsmyndigheten har tillräckliga skäl att anta att produkten inte uppfyller förordningens krav, får myndigheten vidta vissa i förordningen angivna åtgärder (artiklarna 39–43).

I fjärde stycket hänvisas, som en följd av det nya stycket i paragrafen, till första–tredje styckena.

Övervägandena finns i avsnitt 5.3.

13 kap. Överklagande

Överklagandetid m.m.

16 § Bestämmelser om överklagande av ett beslut som avses i 2 a, 3, 5, 5 a och 6 §§ finns i 23–25 §§ förvaltningslagen (1986:223).

Tiden för överklagande av ett beslut att anta, ändra eller upphäva en detaljplan eller områdesbestämmelser räknas dock från den dag då beslutet eller justeringen av protokollet över beslutet har tillkännagetts på kommunens anslagstavla. När beslutet har fattats av kommunfullmäktige, ska det som enligt 23–25 §§ förvaltningslagen gäller i fråga om den myndighet som har meddelat beslutet i stället gälla kommunstyrelsen.

Tiden för överklagande av ett beslut om lov eller förhandsbesked räknas, för alla som inte ska delges beslutet enligt 9 kap. 41 §, från den dag som infaller en vecka efter att beslutet har kungjorts i Post- och Inrikes Tidningar.

Paragrafen har ändrats redaktionellt så att lydelsen har fått den utformning som den rätteligen ska ha.

Övervägandena finns i avsnitt 5.5.

14 kap. Skadeersättning och inlösen

Ersättning i samband med en myndighets tillträde m.m.

2 § Om en skada har uppkommit till följd av en åtgärd som avses i 11 kap. 8 § första stycket 1 eller tredje stycket, har den skadelidande rätt till ersättning av kommunen eller, om åtgärden har vidtagits på uppdrag av en statlig myndighet, av staten.

I paragrafen har det gjorts en ändring så att bestämmelsen i sak återställs till att även omfatta skada till följd av tillträde för en myndighet som fullgör sin kartläggingsuppgift (jfr prop. 1985/86:1 och prop. 2015/16:59).

Övervägandena finns i avsnitt 5.5.

16 kap. Bemyndiganden

Föreskrifter om byggprodukter

6 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vad som krävs för att en byggprodukt enligt 8 kap. 19 § ska anses lämplig för att ingå i ett byggnadsverk,

2. märkning av byggprodukter enligt 8 kap. 21 § 3 som förutsättning för att de ska få släppas ut på marknaden och användas,

3. typgodkännanden och tillverkningskontroll enligt 8 kap. 22 och 23 §§,

4. att en byggprodukt måste vara typgodkänd enligt 8 kap. 22 § för att få användas i ett byggnadsverk,

5. på vilket eller vilka språk handlingar och information inom denna lags tillämpningsområde ska tillhandahållas, när krav på tillhandahållande är en följd av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen,

6. sådan ersättning som anges i 11 kap. 8 b och 8 c §§, och

7. avgift vid tillsyn enligt 11 kap. 66 §.

Föreskrifter enligt första stycket 4 får endast avse typgodkännande som behövs till skydd för liv, personlig säkerhet eller hälsa.

I *första stycket andra punkten* görs en följdändring med anledning av ändringen i 8 kap. 21 § PBL.

Övervägandena finns i avsnitt 5.4.

Föreskrifter om kontroll

11 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om

1. kontroll av att föreskrifter som har meddelats med stöd av 2, 5 eller 6 § följs, och

2. kontroll av att kraven enligt *förordning (EU) 2016/424* uppfylls.

Paragrafen, som innehåller ett bemyndigande att bl.a. meddela föreskrifter om kontroll av motordrivna anordningar, har kompletterats med anledning av linbaneförordningen. Bemyndigandet omfattar därmed även att meddela föreskrifter om kontroll av att kraven i linbaneförordningen uppfylls.

Övervägandena finns i avsnitt 5.4.

Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 21 april 2018.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för delsystem och säkerhetskomponenter till linbaneanläggningar som har släppts ut på marknaden före den 21 april 2018 och för linbaneanläggningar som har installerats före den 21 april 2018.

Ändringarna i lagen ska träda i kraft den 21 april 2018 då huvuddelen av linbaneförordningens bestämmelser enligt artikel 48 ska börja tillämpas.

I enlighet med artikel 46 i linbaneförordningen ska äldre föreskrifter Prop. 2017/18:42 gälla för delsystem och säkerhetskomponenter till linbaneanläggningar som har släppts ut på marknaden före den 21 april 2018 och för linbaneanläggningar som har installerats före den 21 april 2018.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2016/424

av den 9 mars 2016

om linbaneanläggningar och om upphävande av direktiv 2000/9/EG

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/9/EG ⁽³⁾ fastställs regler för linbaneanläggningar som konstrueras, tillverkas och drivs för att transportera personer.
- (2) Direktiv 2000/9/EG bygger på de principer som anges i rådets resolution av den 7 maj 1985 om en ny metod för teknisk harmonisering och standarder ⁽⁴⁾. Följaktligen fastställs i direktivet bara de grundläggande krav som gäller för linbaneanläggningar, medan de tekniska detaljerna antas av Europeiska standardiseringskommittén (CEN) och Europeiska kommittén för elektroteknisk standardisering (Cenelec) i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 ⁽⁵⁾. Produkter som överensstämmer med sådana harmoniserade standarder, till vilka hänvisningar har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, förutsätts överensstämma med kraven i direktiv 2000/9/EG. Erfarenheten har visat att dessa grundprinciper har fungerat bra inom denna sektor och bör behållas och främjas ytterligare.
- (3) Erfarenheterna från genomförandet av direktiv 2000/9/EG har visat på behovet att ändra vissa bestämmelser i direktivet för att klargöra och uppdatera dem och därigenom skapa rättslig säkerhet i huvudsak när det gäller tillämpningsområdet och bedömningen av överensstämmelse för delsystem.

⁽¹⁾ EUT C 451, 16.12.2014, s. 81.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 20 januari 2016 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 12 februari 2016.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/9/EG av den 20 mars 2000 om linbaneanläggningar för persontransport (EGT L 106, 3.5.2000, s. 21).

⁽⁴⁾ EGT C 136, 4.6.1985, s. 1.

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 av den 25 oktober 2012 om europeisk standardisering och om ändring av rådets direktiv 89/686/EEG och 93/15/EEG samt av Europaparlamentets och rådets direktiv 94/9/EG, 94/25/EG, 95/16/EG, 97/23/EG, 98/34/EG, 2004/22/EG, 2007/23/EG, 2009/23/EG och 2009/105/EG samt om upphävande av rådets beslut 87/95/EEG och Europaparlamentets och rådets beslut nr 1673/2006/EG (EUT L 316, 14.11.2012, s. 12).

- (4) Eftersom tillämpningsområdet, de grundläggande kraven och förfarandena för bedömning av överensstämmelse måste vara identiska i alla medlemsstater finns det praktiskt taget ingen flexibilitet i införlivandet av ett direktiv som grundas på den nya metodens principer i nationell rätt. För att förenkla regelverket bör direktiv 2000/9/EG ersättas med en förordning, vilket är det lämpliga rättsliga instrumentet, med hänsyn till att en förordning ger tydliga och detaljerade regler som inte lämnar utrymme för olikartat införlivande av medlemsstaterna och därigenom säkerställer ett enhetligt genomförande inom hela unionen.
- (5) I Europaparlamentets och rådets beslut nr 768/2008/EG ⁽¹⁾ fastställs gemensamma principer och bestämmelser avsedda att tillämpas som en enhetlig grund för översyn eller omarbeting av lagstiftning som harmoniserar villkoren för saluföring av produkter. Direktiv 2000/9/EG bör därför anpassas till det beslutet.
- (6) I Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 ⁽²⁾ finns bestämmelser om ackreditering av organ för bedömning av överensstämmelse, en ram för marknads kontroll av produkter och för kontroll av produkter från tredjeländer samt allmänna principer för CE-märkning.
- (7) Tillämpningsområdet för denna förordning bör spegla tillämpningsområdet för direktiv 2000/9/EG. Denna förordning bör gälla linbaneanläggningar för persontransport, särskilt sådana som används på turistorter i bergsområden, i stadstrafiksystem eller i idrottsanläggningar. Linbaneanläggningar utgörs i huvudsak av liftsystem, t.ex. bergbanor, linbanor (kabinbanor, gondolbanor, stolliftar) och släpliftar. Framdrivning genom kabel och persontransportfunktion är de huvudkriterier som avgör om en viss linbaneanläggning omfattas av denna förordning.
- (8) Denna förordning bör vara tillämplig i sin helhet på nya linbaneanläggningar, på ändringar av linbaneanläggningar där ett nytt godkännande krävs och omfattar delsystem och säkerhetskomponenter som är nya på unionsmarknaden när de släpps på den, dvs. de är antingen nya delsystem och säkerhetskomponenter som är tillverkade av en tillverkare som är etablerad i unionen eller nya eller begagnade delsystem och säkerhetskomponenter som importerats från ett tredjeland. Denna förordning är inte tillämplig på flyttning av linbaneanläggningar som installerats på unionens territorium eller på flyttning av delsystem eller säkerhetskomponenter som monterats i sådana anläggningar, förutom när en sådan flyttning medför en omfattande förändring av linbaneanläggningen.
- (9) Det har utvecklats nya typer av linbaneanläggningar som är avsedda för både transport- och fritidsaktiviteter. Sådana anläggningar bör omfattas av denna förordning.
- (10) Vissa linbaneanläggningar bör undantas från tillämpningsområdet för denna förordning, antingen på grund av att de omfattas av annan särskild harmoniserad unionslagstiftning eller på grund av att de kan regleras på ett adekvat sätt på nationell nivå.
- (11) Hissar, inbegripet lindrivna hissar, både vertikala och lutande, som permanent betjänar fasta stannplan i byggnader och anläggningar och som inte används mellan linbanestationer, omfattas av särskild unionslagstiftning och bör därför undantas från tillämpningsområdet för denna förordning. Linbaneanläggningar som omfattas av denna förordning undantas från tillämpningsområdet för Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/33/EU ⁽³⁾.
- (12) Linbaneanläggningar som av medlemsstaterna kategoriseras som historiska eller kulturella anläggningar eller museianläggningar, vilka togs i drift före den 1 januari 1986 och alltså är i drift och som inte har genomgått några större förändringar vad gäller konstruktion eller uppförande, bör undantas från denna förordnings tillämpningsområde. Detta undantag gäller även delsystem och säkerhetskomponenter som särskilt konstruerats för sådana linbaneanläggningar. Medlemsstaterna bör med avseende på sådana linbaneanläggningar säkerställa en hög skyddsnivå när det gäller människors hälsa och säkerhet samt egendom, vid behov genom nationell lagstiftning.
- (13) För att trygga den rättsliga säkerheten bör undantaget för linfärjor omfatta alla lindrivna anläggningar där användarna eller de transporterande anordningarna är vattenburna, t.ex. lindrivna vattenskidanläggningar.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 768/2008/EG av den 9 juli 2008 om en gemensam ram för saluföring av produkter och upphävande av rådets beslut 93/465/EEG (EUT L 218, 13.8.2008, s. 82).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknads kontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 (EUT L 218, 13.8.2008, s. 30).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/33/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om hissar och säkerhetskomponenter till hissar (EUT L 96, 29.3.2014, s. 251).

- (14) För att se till att linbaneanläggningar med tillhörande infrastruktur, delsystem och säkerhetskomponenter säkerställer en hög skyddsnivå när det gäller människors hälsa och säkerhet samt egendom är det nödvändigt att fastställa regler för konstruktion och uppförande av linbaneanläggningar.
- (15) Medlemsstaterna bör säkerställa linbaneanläggningarnas säkerhet när de uppförs, när de tas i drift och under driften.
- (16) Denna förordning bör inte påverka medlemsstaternas rätt att närmare fastställa de krav de anser vara nödvändiga när det gäller markanvändning och fysisk planering samt för att säkerställa skyddet av miljön och människors hälsa och säkerhet, särskilt för arbetstagare och driftspersonal, vid användning av linbaneanläggningar.
- (17) Denna förordning bör inte påverka medlemsstaternas rätt att fastställa lämpliga förfaranden för godkännande av planerade linbaneanläggningar, kontroll av linbaneanläggningar innan de tas i drift och övervakning under drift.
- (18) Denna förordning bör beakta det faktum att linbaneanläggningars säkerhet lika mycket beror på de lokala förhållandena som på kvaliteten på de industritillverkade ingående delarna och det sätt på vilket de monteras ihop, installeras på den därför avsedda platsen och övervakas när linbaneanläggningen är i drift. Orsakerna till allvarliga olyckor kan hänföras till valet av plats för anläggningen, själva transportsystemet, anläggningskonstruktioner eller till hur linbaneanläggningen drivs och underhålls.
- (19) Även om denna förordning inte omfattar linbaneanläggningarnas faktiska drift bör den föreskriva en allmän ram för att säkerställa att sådana anläggningar som är belägna inom medlemsstaternas territorium drivs på ett sådant sätt att de tillförsäkrar passagerarna, driftspersonalen och tredje parter en hög skyddsnivå.
- (20) Medlemsstaterna bör vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att linbaneanläggningar tas i drift endast om de uppfyller kraven i denna förordning och inte kan äventyra människors hälsa eller säkerhet eller äventyra egendom när de installeras, underhålls och drivs på ett korrekt sätt för deras avsedda ändamål.
- (21) Medlemsstaterna bör fastställa förfaranden för godkännande av uppförande av planerade linbaneanläggningar och av ändring av sådana anläggningar och för deras idrifttagande i syfte att säkerställa att de är säkert uppförda och monterade på plats, i enlighet med säkerhetsanalysen, vars resultat ingår i säkerhetsrapporten, och alla tillämpliga krav i lagstiftningen.
- (22) I säkerhetsanalysen för planerade linbaneanläggningar bör det fastställas vilka komponenter som är avgörande för linbaneanläggningens säkerhet.
- (23) I säkerhetsanalysen för planerade linbaneanläggningar bör hänsyn tas till begränsningar i samband med linbaneanläggningarnas drift, dock utan att principen om fri rörlighet för varor när det gäller delsystem och säkerhetskomponenter, eller linbaneanläggningarnas säkerhet, äventyras.
- (24) Regler om godkännande av idrifttagande av linbaneanläggningar faller inom ramen för medlemsstaternas behörighet. Godkännande för idrifttagande beviljas av behöriga myndigheter eller organ. Övervakningen av linbaneanläggningens driftssäkerhet faller också inom ramen för medlemsstaternas behörighet. Medlemsstaterna bör därför fastställa vem som är ansvarig för linbaneanläggningen och, i enlighet därmed, för säkerhetsanalysen för en planerad linbaneanläggning.
- (25) Denna förordning syftar till att säkerställa att den inre marknaden för delsystem och säkerhetskomponenter till linbaneanläggningar fungerar väl. Delsystem och säkerhetskomponenter som uppfyller kraven i denna förordning bör kunna omfattas av principen om fri rörlighet för varor.
- (26) Delsystem och säkerhetskomponenter bör få monteras i en linbaneanläggning, under förutsättning att de medger uppförande av linbaneanläggningar som uppfyller kraven i denna förordning och som inte kan äventyra människors hälsa eller säkerhet eller äventyra egendom när de installeras, underhålls och drivs på ett korrekt sätt för deras avsedda ändamål.

- (27) De grundläggande kraven bör tolkas och tillämpas på ett sätt som tar hänsyn till den senaste tekniska utvecklingen vid tidpunkten för konstruktion och tillverkning samt till tekniska och ekonomiska överväganden som är förenliga med en hög skyddsnivå för hälsa och säkerhet.
- (28) De ekonomiska aktörerna bör, i förhållande till den roll de har i leveranskedjan, ansvara för att delsystem och säkerhetskomponenter uppfyller kraven i denna förordning, så att en hög nivå säkerställs i fråga om skydd av allmänna intressen, såsom människors hälsa och säkerhet och skydd av egendom, och så att rättvisa konkurrensvillkor säkerställs på unionsmarknaden.
- (29) Alla ekonomiska aktörer som ingår i leverans- och distributionskedjan bör vidta lämpliga åtgärder för att se till att de endast tillhandahåller sådana delsystem och säkerhetskomponenter på marknaden som överensstämmer med kraven i denna förordning. Det måste göras en tydlig och proportionell fördelning av skyldigheterna som motsvarar varje ekonomisk aktörs roll i leverans- och distributionskedjan.
- (30) Tillverkaren av delsystem eller säkerhetskomponenter, som besitter detaljkunskap om konstruktions- och tillverkningsprocessen, är den som bäst kan genomföra förfarandet för bedömning av överensstämmelse. Bedömning av överensstämmelse bör därför även i fortsättningen uteslutande vara en skyldighet för tillverkaren av delsystemet eller säkerhetskomponenten.
- (31) För att underlätta kommunikationen mellan de ekonomiska aktörerna och de nationella marknadskontrollmyndigheterna bör medlemsstaterna uppmanra ekonomiska aktörer att utöver postadressen även ange en webbadress.
- (32) Det måste säkerställas att delsystem och säkerhetskomponenter från tredjeländer som förs in på unionsmarknaden uppfyller kraven i denna förordning, och i synnerhet att tillverkarna har låtit dessa delsystem och säkerhetskomponenter genomgå lämpliga förfaranden för bedömning av överensstämmelse. Det bör därför föreskrivas bestämmelser som anger att importörerna ska se till att de delsystem eller säkerhetskomponenter som de släpper ut på marknaden uppfyller kraven i denna förordning och att de inte får släppa ut delsystem och säkerhetskomponenter på marknaden som inte uppfyller dessa krav eller som utgör en risk. Det bör också slås fast att importörerna ska se till att förfaranden för bedömning av överensstämmelse har genomförts och att märkning av delsystem och säkerhetskomponenter samt dokumentation som tagits fram av tillverkarna är tillgängliga för kontroll av behöriga nationella myndigheter.
- (33) Distributören tillhandahåller ett delsystem eller en säkerhetskomponent på marknaden efter det delsystemet eller säkerhetskomponenten har släppts ut på marknaden av tillverkaren eller importören och de bör iaktta vederbörlig omsorg för att se till att deras hantering av delsystemet eller säkerhetskomponenten inte inverkar negativt på produktens överensstämmelse med kraven.
- (34) Vid utsläppandet av ett delsystem eller en säkerhetskomponent på marknaden bör varje importör ange sitt namn, registrerade firmanamn eller registrerade varumärke och den postadress där importören kan kontaktas, samt sin webbplats, om sådan finns. Undantag bör medges i de fall då delsystemets eller säkerhetskomponentens storlek eller art inte tillåter detta. Detta inbegriper de fall där importören skulle behöva öppna förpackningen för att sätta sitt namn och sin adress på delsystemet eller säkerhetskomponenten.
- (35) Alla ekonomiska aktörer som släpper ut ett delsystem eller en säkerhetskomponent på marknaden i eget namn eller under eget varumärke eller ändrar ett delsystem eller en säkerhetskomponent på ett sådant sätt att det kan påverka överensstämmelsen med kraven i denna förordning, bör räknas som tillverkare och bör därför ta på sig tillverkarens skyldigheter.
- (36) Distributörer och importörer befinner sig nära marknaden och bör därför vara involverade i de behöriga nationella myndigheternas marknadskontroller och de bör vara beredda på att aktivt delta genom att förse dessa myndigheter med alla nödvändiga uppgifter om de delsystem eller säkerhetskomponenter som berörs.
- (37) Marknadskontrollen blir enklare och effektivare om man kan säkerställa ett delsystems eller en säkerhetskomponents spårbarhet genom hela leveranskedjan. Med ett effektivt spårbarhetssystem blir det lättare för marknadskontrollmyndigheterna att spåra de ekonomiska aktörer som på marknaden har tillhandahållit delsystem eller säkerhetskomponenter som inte uppfyller kraven. När den information bevaras som enligt denna förordning krävs för identifiering av andra ekonomiska aktörer, bör de ekonomiska aktörerna inte vara skyldiga att uppdatera denna information vad gäller andra ekonomiska aktörer som antingen har levererat ett delsystem eller en säkerhetskomponent till dem eller till vilka de har levererat ett delsystem eller en säkerhetskomponent.

- (38) Denna förordning bör begränsas till att ange de grundläggande kraven. För att underlätta bedömningen av överensstämmelsen med dessa krav är det nödvändigt att föreskriva om presumtion om överensstämmelse för linbaneanläggningar, delsystem och säkerhetskomponenter som överensstämmer med harmoniserade standarder som antas i enlighet med förordning (EU) nr 1025/2012 i syfte att ange närmare tekniska specifikationer för dessa krav, särskilt när det gäller linbaneanläggningarnas konstruktion, uppförande och drift.
- (39) I förordning (EU) nr 1025/2012 fastställs ett förfarande för invändningar mot harmoniserade standarder som inte helt uppfyller kraven i den här förordningen.
- (40) För att de ekonomiska aktörerna ska kunna visa och de behöriga myndigheterna säkerställa att de delsystem och säkerhetskomponenter som har tillhandahållits på marknaden överensstämmer med de grundläggande kraven är det nödvändigt att fastställa förfaranden för bedömning av överensstämmelse. I beslut nr 768/2008/EG fastställs moduler för mer eller mindre strikta förfaranden för bedömning av överensstämmelse, allt efter risknivån och den erforderliga säkerhetsnivån. För att säkerställa enhetlighet mellan olika sektorer och undvika tillfälliga varianter bör förfarandena för bedömning av överensstämmelse väljas bland dessa moduler.
- (41) Tillverkare av delsystem och säkerhetskomponenter bör upprätta en EU-försäkring om överensstämmelse som innehåller den information som krävs enligt denna förordning rörande delsystemets eller säkerhetskomponentens överensstämmelse med kraven i denna förordning och annan relevant harmoniserad unionslagstiftning. EU-försäkringen om överensstämmelse bör åtfölja delsystemet eller säkerhetskomponenten.
- (42) För att säkerställa faktisk tillgång till information för marknadskontrolländamål bör den information som krävs för att identifiera alla tillämpliga unionsakter för ett delsystem eller en säkerhetskomponent finnas tillgänglig i en enda försäkring om överensstämmelse. För att minska den administrativa bördan för de ekonomiska aktörerna kan denna enda EU-försäkring om överensstämmelse utgöras av dokumentation bestående av de enskilda relevanta försäkringarna om överensstämmelse.
- (43) CE-märkningen, som visar att ett delsystem eller en säkerhetskomponent överensstämmer med kraven, är det synliga resultatet av en hel process av bedömning av överensstämmelse i vid bemärkelse. Allmänna principer för CE-märkningen och dess förhållande till annan märkning fastställs i förordning (EG) nr 765/2008. Bestämmelser för hur CE-märkningen ska anbringas bör fastställas i den här förordningen.
- (44) För att uppnå ett verkningsfullt skydd för passagerare, driftspersonal och tredje parter krävs en kontroll av att de grundläggande krav för delsystem och säkerhetskomponenter som föreskrivs i denna förordning uppfylls.
- (45) I de förfaranden för bedömning av överensstämmelse som fastställs i denna förordning krävs medverkan av organ för bedömning av överensstämmelse, som medlemsstaterna anmäler till kommissionen.
- (46) Erfarenheten har visat att de kriterier i direktiv 2000/9/EG som organen för bedömning av överensstämmelse måste uppfylla för att kunna bli anmälda till kommissionen är otillräckliga för att säkerställa en enhetligt hög prestationsnivå hos de anmälda organen i hela unionen. Det är dock av största vikt att alla anmälda organ utför sina uppgifter lika väl och under rättvisa konkurrensvillkor. Det kräver att man fastställer obligatoriska krav för de organ för bedömning av överensstämmelse som vill bli anmälda för att få utföra bedömningar av överensstämmelse.
- (47) För att säkerställa en enhetlig kvalitetsnivå vid bedömning av överensstämmelse är det också nödvändigt att fastställa krav för de anmälande myndigheterna och för andra organ som medverkar i bedömningen, anmälan och övervakningen av anmälda organ.
- (48) Om ett organ för bedömning av överensstämmelse visar att det uppfyller kriterierna i de harmoniserade standarderna bör det förutsättas uppfylla motsvarande krav i denna förordning.
- (49) Det system som fastställs i denna förordning bör kompletteras av ackrediteringssystemet i förordning (EG) nr 765/2008. Eftersom ackreditering är mycket viktigt för att kontrollera kompetensen hos organen för bedömning av överensstämmelse bör metoden användas även i samband med anmälan.

- (50) Öppen akreditering enligt förordning (EG) nr 765/2008, vilken säkerställer nödvändigt förtroende för intyg om överensstämmelse, bör av de nationella offentliga myndigheterna inom unionen betraktas som det bästa sättet att styrka den tekniska kompetensen hos organen för bedömning av överensstämmelse. Nationella myndigheter kan emellertid anse att de har tillräckliga möjligheter att utföra denna bedömning på egen hand. I så fall bör de nationella myndigheterna, för att trygga en rimlig trovärdighetsnivå på bedömningar utförda av andra nationella myndigheter, ta fram den dokumentation som krävs för att visa kommissionen och övriga medlemsstater att de utvärderade organen för bedömning av överensstämmelse uppfyller de relevanta kraven i lagstiftningen.
- (51) Organ för bedömning av överensstämmelse lägger ofta ut verksamhet kopplad till bedömningen av överensstämmelse på underentreprenad eller anlitar ett dotterbolag. För att se till att den erforderliga skyddsnivån uppfylls för delsystem och säkerhetskomponenter som ska släppas ut på unionsmarknaden är det avgörande att de underentreprenörer och dotterbolag som utför bedömningarna uppfyller samma krav som de anmälda organen i fråga om utförandet av bedömningarna av överensstämmelse. Därför är det viktigt att bedömningen av kompetensen och förmågan hos de organ som ska anmälas och övervakningen av de redan anmälda organen omfattar även den verksamhet som bedrivs av underentreprenörer och dotterbolag.
- (52) Anmälningsförfarandet måste bli effektivare och öppnare, och det måste framför allt anpassas till ny teknik för att möjliggöra elektronisk anmälan.
- (53) Eftersom de anmälda organen får erbjuda sina tjänster i hela unionen bör medlemsstaterna och kommissionen beredas tillfälle att göra invändningar rörande ett anmält organ. Därför är det viktigt att en period fastställs under vilken eventuella tvivel eller osäkerheter rörande kompetensen hos organen för bedömning av överensstämmelse kan redas ut innan de börjar fungera som anmälda organ.
- (54) Av konkurrensskäl är det av avgörande betydelse att de anmälda organen tillämpar förfarandena för bedömning av överensstämmelse utan att belasta de ekonomiska aktörerna i onödan. Av samma skäl och för att säkerställa likabehandling av de ekonomiska aktörerna måste en enhetlig teknisk tillämpning av förfarandena för bedömning av överensstämmelse säkras. Detta kan bäst uppnås genom samordning och samarbete på lämpligt sätt mellan de anmälda organen.
- (55) Berörda parter bör ha rätt att överklaga resultatet av en bedömning av överensstämmelse som utförts av ett anmält organ. Därför är det viktigt att se till att det finns ett förfarande för överklagande av de anmälda organens beslut.
- (56) För att skapa rättslig säkerhet är det nödvändigt att klargöra att de regler i förordning (EG) nr 765/2008 om marknads kontroll i unionen och kontroll av produkter som förs in på unionsmarknaden ska tillämpas på delsystem och säkerhetskomponenter som omfattas av den här förordningen. Den här förordningen bör inte förhindra medlemsstaterna att välja vilka behöriga myndigheter som ska utföra dessa uppgifter.
- (57) Direktiv 2000/9/EG innehåller redan föreskrifter om ett förfarande för skyddsåtgärder som är nödvändigt för att göra det möjligt att ifrågasätta ett delsystems eller en säkerhetskomponents överensstämmelse med kraven. För att öka öppenheten och minska handläggningstiden måste det befintliga förfarandet för skyddsåtgärder förbättras, så att det blir effektivare och så att man kan dra fördel av den sakkunskap som finns i medlemsstaterna.
- (58) Det befintliga systemet bör kompletteras med ett förfarande genom vilket berörda parter informeras om planerade åtgärder när det gäller delsystem och säkerhetskomponenter som utgör en risk för människors hälsa eller säkerhet eller för egendom. Det bör också ge marknadskontrollmyndigheterna, i samarbete med de berörda ekonomiska aktörerna, möjlighet att agera i ett tidigare skede med avseende på sådana delsystem och säkerhetskomponenter.
- (59) Om medlemsstaterna och kommissionen är överens om att en medlemsstats åtgärd är berättigad bör kommissionen inte involveras ytterligare, utom i de fall då den bristande överensstämmelsen kan anses bero på brister i en harmoniserad standard.

- (60) För att villkoren för genomförandet av denna förordning ska bli enhetliga bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽¹⁾.
- (61) Det rådgivande förfarandet bör användas vid antagandet av genomförandeakter för att uppmana den anmälände medlemsstaten att vidta nödvändiga korrigerande åtgärder avseende anmälda organ som inte uppfyller eller inte längre uppfyller kraven för anmälan.
- (62) Granskningsförfarandet bör användas vid antagandet av genomförandeakter med avseende på delsystem och säkerhetskomponenter som uppfyller kraven, men utgör en risk för människors hälsa eller säkerhet eller för egendom.
- (63) Kommissionen bör anta genomförandeakter med omedelbar verkan om det, i vederbörligen motiverade fall med avseende på delsystem eller säkerhetskomponenter som uppfyller kraven men utgör en risk för människors hälsa eller säkerhet, är nödvändigt på grund av tvingande skäl till skyndsamhet.
- (64) Den kommitté som inrättats genom denna förordning kan i linje med etablerad praxis spela en värdefull roll när det gäller behandling av frågor som rör tillämpningen av denna förordning och som tas upp av antingen kommitténs ordförande eller en företrädare för en medlemsstat i enlighet med kommitténs arbetsordning.
- (65) När andra frågor som har anknytning till denna förordning än frågor om genomförandet eller överträdelse av förordningen behandlas, dvs. av en expertgrupp inom kommissionen, bör Europaparlamentet i enlighet med gällande praxis få fullständig information och dokumentation och vid behov en inbjudan att närvara vid dess möten.
- (66) Kommissionen bör genom genomförandeakter och, mot bakgrund av deras särskilda karaktär, utan att tillämpa förordning (EU) nr 182/2011, fastställa huruvida åtgärder som har vidtagits av medlemsstater avseende delsystem eller säkerhetskomponenter som inte uppfyller kraven är berättigade eller ej.
- (67) Det är nödvändigt att fastställa rimliga övergångsbestämmelser som medger att delsystem och säkerhetskomponenter som redan har släppts ut på marknaden i enlighet med direktiv 2000/9/EG får tillhandahållas på marknaden utan att de måste uppfylla ytterligare produktkrav.
- (68) Det måste föreskrivas övergångsbestämmelser om att linbaneanläggningar som redan har installerats i enlighet med direktiv 2000/9/EG får tas i drift.
- (69) Medlemsstaterna bör fastställa regler om sanktioner för överträdelse av denna förordning och av nationell lagstiftning som har utfärdats i enlighet med denna förordning och se till att dessa regler efterlevs. Sanktionerna bör vara effektiva, proportionella och avskräckande. Sanktionerna bör ta hänsyn till hur allvarlig överträdelsen är, hur länge den pågått och, i tillämpliga fall, om den varit avsiktlig. Dessutom bör sanktionerna ta hänsyn till om den berörda ekonomiska aktören tidigare har begått en liknande överträdelse av denna förordning.
- (70) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att se till att linbaneanläggningar uppfyller krav som föreskriver en hög skyddsnivå för människors hälsa och säkerhet samt egendom samtidigt som det säkerställs att den inre marknaden för delsystem och säkerhetskomponenter fungerar väl, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av dess omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (71) Direktiv 2000/9/EG bör därför upphöra att gälla.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs bestämmelser om tillhandahållande på marknaden av och fri rörlighet för delsystem och säkerhetskomponenter till linbaneanläggningar. Den innehåller även bestämmelser om konstruktion, uppförande och idrifttagande av nya linbaneanläggningar.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning tillämpas på nya linbaneanläggningar för persontransport, på ändringar av linbaneanläggningar där ett nytt godkännande krävs och på delsystem och säkerhetskomponenter till linbaneanläggningar.
2. Denna förordning tillämpas inte på
 - a) hissar som omfattas av direktiv 2014/33/EU,
 - b) linbaneanläggningar som av medlemsstaterna kategoriseras som historiska eller kulturella anläggningar eller museianläggningar, vilka togs i drift före den 1 januari 1986 och alltjämt är i drift och som inte har genomgått några större förändringar vad gäller konstruktion eller uppförande, inbegripet delsystem och säkerhetskomponenter som särskilt konstruerats för dem,
 - c) anläggningar avsedda för jordbruks- eller skogsbruksändamål,
 - d) linbaneanläggningar avsedda för transport till vindskydd och stugor i bergsområden som endast är avsedda för transport av gods och särskilt angivna personer,
 - e) fast eller flyttbar utrustning som enbart är avsedd för fritids- och nöjesändamål och inte som medel för persontransport,
 - f) gruvanläggningar eller andra fasta anläggningar som används för industriell verksamhet,
 - g) anläggningar i vilka användarna eller de transporterande anordningarna är vattenburna.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning avses med

1. *linbaneanläggning*: hela det på platsen uppförda systemet, bestående av infrastruktur och delsystem, vilket konstruerats, uppförts, monterats ihop och tagits i drift i syfte att transportera personer, där förflyttning sker med hjälp av linor längs rörelsebanan,
2. *delsystem*: ett sådant system som förtecknas i bilaga I, eller en kombination av sådana, som är avsett att monteras i linbaneanläggningar,
3. *infrastruktur*: en station eller en konstruktion som finns längs banan, som särskilt konstruerats för varje linbaneanläggning och som uppförts på plats, som beaktar banans sträckning och uppgifterna om systemet och som behövs för linbaneanläggningens uppförande och drift, inklusive fundamenten,

4. *säkerhetskomponent*: en utrustningskomponent eller varje anordning som är avsedd att monteras i ett delsystem eller en linbaneanläggning för att säkerställa säkerheten och som, om den inte fungerar, äventyrar passagerares, driftspersonals eller tredje parts säkerhet eller hälsa,
5. *driftstekniska krav*: alla tekniska bestämmelser och åtgärder som påverkar konstruktion och uppförande och som är nödvändiga för linbaneanläggningens driftsäkerhet,
6. *underhållstekniska krav*: alla tekniska bestämmelser och åtgärder som påverkar konstruktion och uppförande och är nödvändiga för underhållet, vilka syftar till att säkerställa linbaneanläggningens driftsäkerhet,
7. *linbana*: en linbaneanläggning där de transporterande anordningarna är upphängda på och drivs av en eller flera linor,
8. *släplift*: en linbaneanläggning där passagerarna med lämplig utrustning släpas längs ett preparerat spår,
9. *bergbana*: en linbaneanläggning där de transporterande anordningarna dras av en eller flera linor längs ett spår som kan ligga på marken eller stödjas av fasta strukturer,
10. *tillhandahållande på marknaden*: varje leverans av ett delsystem eller en säkerhetskomponent för distribution eller användning på unionsmarknaden i samband med kommersiell verksamhet, mot betalning eller gratis,
11. *utsläppande på marknaden*: tillhandahållande för första gången av ett delsystem eller en säkerhetskomponent på unionsmarknaden,
12. *idrifttagande*: den första gången en linbaneanläggning används i syfte att transportera personer,
13. *tillverkare*: varje fysisk eller juridisk person som tillverkar, eller låter konstruera eller tillverka, ett delsystem eller en säkerhetskomponent och saluför detta delsystem eller denna säkerhetskomponent i eget namn eller under eget varumärke eller monterar dessa i en linbaneanläggning,
14. *tillverkarens representant*: varje fysisk eller juridisk person som är etablerad inom unionen och som enligt skriftlig fullmakt från tillverkaren har rätt att i dennes ställe utföra särskilda uppgifter,
15. *importör*: varje fysisk eller juridisk person som är etablerad i unionen och släpper ut ett delsystem eller en säkerhetskomponent från ett tredjeland på unionsmarknaden,
16. *distributör*: varje fysisk eller juridisk person i leveranskedjan, utöver tillverkaren eller importören, som tillhandahåller ett delsystem eller en säkerhetskomponent på marknaden,
17. *ekonomisk aktör*: tillverkaren, tillverkarens representant, importören och distributören av ett delsystem eller en säkerhetskomponent,
18. *teknisk specifikation*: ett dokument där det fastställs vilka tekniska krav som ska uppfyllas av linbaneanläggningar, infrastruktur, delsystem eller säkerhetskomponenter,
19. *harmoniserad standard*: harmoniserad standard enligt definitionen i artikel 2.1 c i förordning (EU) nr 1025/2012,
20. *ackreditering*: ackreditering enligt definitionen i artikel 2.10 i förordning (EG) nr 765/2008,
21. *nationellt ackrediteringsorgan*: ett nationellt ackrediteringsorgan enligt definitionen i artikel 2.11 i förordning (EG) nr 765/2008,
22. *bedömning av överensstämmelse*: en process där det visas huruvida de grundläggande kraven i denna förordning avseende ett delsystem eller en säkerhetskomponent har uppfyllts,
23. *organ för bedömning av överensstämmelse*: ett organ som utför bedömningar av överensstämmelse när det gäller ett delsystem eller en säkerhetskomponent, bland annat kalibrering, provning, certifiering och kontroll,

24. *återkallelse*: varje åtgärd för att dra tillbaka ett delsystem eller en säkerhetskomponent som redan har tillhandahållits den person som ansvarar för en linbaneanläggning,
25. *tillbakadragande*: varje åtgärd för att förhindra att ett delsystem eller en säkerhetskomponent i leverantörskedjan tillhandahålls på marknaden.
26. *harmoniserad unionslagstiftning*: unionslagstiftning som harmoniserar villkoren för saluföring av produkter,
27. *CE-märkning*: märkning genom vilken tillverkaren visar att delsystemet eller säkerhetskomponenten överensstämmer med tillämpliga krav i harmoniserad unionslagstiftning som föreskriver om sådan märkning.

Artikel 4

Tillhandahållande av delsystem och säkerhetskomponenter på marknaden

Delsystem och säkerhetskomponenter ska endast tillhandahållas på marknaden om de uppfyller kraven i denna förordning.

Artikel 5

Idrifttagande av linbaneanläggningar

1. Medlemsstaterna ska i enlighet med artikel 9 vidta alla lämpliga åtgärder för att fastställa förfaranden för att säkerställa att linbaneanläggningar tas i drift endast om de uppfyller kraven i denna förordning och inte kan äventyra människors hälsa eller säkerhet eller äventyra egendom när de installeras, underhålls och drivs på ett korrekt sätt för sina avsedda ändamål.
2. Medlemsstaterna ska i enlighet med artikel 9 vidta alla lämpliga åtgärder för att fastställa förfaranden för att säkerställa att delsystem och säkerhetskomponenter monteras i linbaneanläggningar endast om de möjliggör uppförande av linbaneanläggningar som uppfyller kraven i denna förordning och inte kan äventyra människors hälsa eller säkerhet eller äventyra egendom när de installeras, underhålls och drivs på ett korrekt sätt för sina avsedda ändamål.
3. Linbaneanläggningar som överensstämmer med harmoniserade standarder, eller delar därav, till vilka hänvisningar har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ska förutsättas uppfylla de grundläggande krav som fastställs i bilaga II och som dessa standarder eller delar därav omfattar.
4. Denna förordning ska inte påverka medlemsstaternas rätt att föreskriva sådana krav som de bedömer vara nödvändiga för att skydda människor, särskilt arbetstagare, vid användning av de berörda linbaneanläggningarna, förutsatt att detta inte innebär att linbaneanläggningarna ändras på ett sätt som inte omfattas av denna förordning.

Artikel 6

Grundläggande krav

Linbaneanläggningar samt infrastruktur, delsystem och säkerhetskomponenter till sådana anläggningar ska uppfylla de grundläggande krav som anges i bilaga II som är tillämpliga på dem.

Artikel 7

Fri rörlighet för delsystem och säkerhetskomponenter

Medlemsstaterna får inte förbjuda, begränsa eller hindra att delsystem och säkerhetskomponenter som uppfyller kraven i denna förordning tillhandahålls på marknaden.

Artikel 8

Säkerhetsanalys och säkerhetsrapport för planerade linbaneanläggningar

1. Den person som ansvarar för linbaneanläggningen, som utsetts av en medlemsstat i enlighet med nationell rätt, ska genomföra en säkerhetsanalys av den planerade linbaneanläggningen eller låta genomföra en sådan säkerhetsanalys.
2. Den säkerhetsanalys som krävs för varje linbaneanläggning ska
 - a) beakta samtliga planerade driftsätt,
 - b) genomföras enligt en erkänd eller fastställd metod,
 - c) ta hänsyn till den aktuella tekniska utvecklingen och den berörda linbaneanläggningens komplexitet,
 - d) säkerställa att det vid linbaneanläggningens konstruktion och utformning tas hänsyn till den lokala omgivningen och de mest ogynnsamma situationerna för att säkerställa att en tillräcklig säkerhet uppnås,
 - e) omfatta alla säkerhetsaspekter med avseende på linbaneanläggningen och yttre omständigheter i samband med konstruktion, uppförande och idrifttagande,
 - f) göra det möjligt att mot bakgrund av tidigare erfarenheter identifiera risker som kan uppstå vid driften av linbaneanläggningen.
3. Säkerhetsanalysen ska också omfatta säkerhetsanordningarna och deras inverkan på linbaneanläggningen och därtill hörande delsystem som de aktiverar så att säkerhetsanordningarna
 - a) kan reagera på en första störning eller ett upptäckt fel så att anläggningen därefter antingen fortsatt kan drivas med garanterad säkerhet, utnyttjas under begränsade driftförhållanden eller tvångsstoppas i ett säkert läge,
 - b) är redundanta och övervakade, eller
 - c) är sådana att sannolikheten för brister i dem kan bedömas och deras nivå motsvarar nivån för säkerhetsanordningar som uppfyller de kriterier som anges i leden a och b.
4. Säkerhetsanalysen ska användas för att sammanställa en översikt över risker och farliga situationer, rekommendera de åtgärder som planerats för att hantera sådana risker samt fastställa en förteckning över delsystem och säkerhetskomponenter som ska monteras i linbaneanläggningen.
5. Resultatet av säkerhetsanalysen ska ingå i en säkerhetsrapport.

Artikel 9

Godkännande av linbaneanläggningar

1. Varje medlemsstat ska fastställa förfaranden för godkännande av uppförande och idrifttagande av linbaneanläggningar som är belägna inom dess territorium.
2. Den person som ansvarar för linbaneanläggningen, som utsetts av en medlemsstat i enlighet med nationell rätt, ska lämna in den säkerhetsrapport som avses i artikel 8, EU-försäkran om överensstämmelse och övriga dokument som rör delsystemens och säkerhetskomponenternas överensstämmelse samt den dokumentation som avser linbaneanläggningens egenskaper till den myndighet eller det organ som ansvarar för godkännandet av linbaneanläggningen. Dokumentationen om linbaneanläggningen ska även innehålla de nödvändiga villkoren, inklusive driftsinskränkningar, samt fullständiga uppgifter om service, tillsyn, justering och underhåll av linbaneanläggningen. Ett exemplar av dessa dokument ska förvaras vid linbaneanläggningen.
3. Om viktiga egenskaper, delsystem eller säkerhetskomponenter ändras i befintliga linbaneanläggningar och om detta innebär att den berörda medlemsstaten kräver ett nytt godkännande för idrifttagande ska dessa ändringar och deras inverkan på linbaneanläggningen som helhet uppfylla de grundläggande kraven i bilaga II.

4. Medlemsstaterna får inte tillämpa de förfaranden som avses i punkt 1 för att av skäl som rör de aspekter som omfattas av denna förordning förbjuda, begränsa eller hindra uppförande och idrifttagande av linbaneanläggningar som uppfyller kraven i denna förordning och inte utgör någon risk för människors hälsa eller säkerhet eller för egendom när de har installerats på ett korrekt sätt i enlighet med deras avsedda ändamål.

5. Medlemsstaterna får inte tillämpa de förfaranden som avses i punkt 1 för att förbjuda, begränsa eller hindra den fria rörligheten för delsystem och säkerhetskomponenter som uppfyller kraven i denna förordning.

Artikel 10

Drift av linbaneanläggningar

1. Medlemsstaterna ska se till att en linbaneanläggning kan fortsätta att drivas enbart om den uppfyller villkoren i säkerhetsrapporten.

2. Om en medlemsstat konstaterar att en godkänd linbaneanläggning som används i enlighet med dess avsedda ändamål kan äventyra människors hälsa eller säkerhet eller egendom ska den vidta alla lämpliga åtgärder för att inskränka driftvillkoren för linbaneanläggningen eller för att förbjuda driften av den.

KAPITEL II

DE EKONOMISKA AKTÖRERNAS SKYLDIGHETER

Artikel 11

Tillverkarnas skyldigheter

1. Tillverkarna ska, när de släpper ut sina delsystem eller säkerhetskomponenter på marknaden eller monterar dem i en linbaneanläggning, se till att de har konstruerats och tillverkats i enlighet med de grundläggande kraven i bilaga II.

2. Tillverkarna av delsystem eller säkerhetskomponenter ska utarbeta den tekniska dokumentation som avses i bilaga VIII (nedan kallad *den tekniska dokumentationen*) och utföra eller låta utföra den tillämpliga bedömning av överensstämmelse som avses i artikel 18.

Om den bedömning som avses i första stycket har visat att ett delsystem eller en säkerhetskomponent uppfyller de tillämpliga kraven ska tillverkarna upprätta en EU-försäkran om överensstämmelse och anbringa CE-märkningen.

3. Tillverkarna ska behålla den tekniska dokumentationen och EU-försäkran om överensstämmelse i 30 år efter det att delsystemet eller säkerhetskomponenten har släppts ut på marknaden.

4. Tillverkarna ska se till att det finns rutiner som säkerställer att serietillverkning fortsätter att överensstämma med kraven i denna förordning. Vederbörlig hänsyn ska också tas till ändringar i delsystems eller säkerhetskomponenters konstruktion eller egenskaper och ändringar i de harmoniserade standarderna eller andra tekniska specifikationer som det hänvisas till vid försäkran om överensstämmelse för delsystemet eller säkerhetskomponenten.

Om det anses lämpligt med tanke på de risker som ett delsystem eller en säkerhetskomponent utgör ska tillverkarna, för att skydda passagerarnas, driftspersonalens och tredje parter hälsa och säkerhet, utföra slumpvis provning av saluförda delsystem eller säkerhetskomponenter, granska och vid behov registerföra inkomna klagomål, delsystem och säkerhetskomponenter som inte överensstämmer med kraven och återkallelse av sådana delsystem och säkerhetskomponenter, samt informera distributörerna om all sådan övervakning.

5. Tillverkarna ska se till att delsystem eller säkerhetskomponenter som de har släppt ut på marknaden är försedda med typnummer, partinummer, serienummer eller annan identifieringsmärkning.

Om detta inte är möjligt på grund av säkerhetskomponentens eller delsystemets storlek eller art, ska tillverkarna se till att den erforderliga informationen anbringas på förpackningen eller på ett dokument som medföljer säkerhetskomponenten eller delsystemet.

6. Tillverkarna ska på delsystemet eller säkerhetskomponenten ange namn, registrerat firmanamn eller registrerat varumärke och den postadress där de kan kontaktas, eller, om detta inte är möjligt, på förpackningen eller i ett dokument som medföljer säkerhetskomponenten eller delsystemet. En enda adress där tillverkaren kan kontaktas ska anges. Kontaktuppgifterna ska anges på ett språk som lätt kan förstås av användare och marknadskontrollmyndigheterna. Om tillverkaren anger en webbadress ska tillverkaren se till att informationen på den webbplatsen är tillgänglig och hålls uppdaterad.

7. Tillverkarna ska se till att delsystemet eller säkerhetskomponenten åtföljs av en kopia av EU-försäkran om överensstämmelse samt av bruksanvisningar och säkerhetsföreskrifter på ett språk som lätt kan förstås av användarna och som bestämts av den berörda medlemsstaten. Sådana bruksanvisningar och säkerhetsföreskrifter ska vara tydliga och lättbegripliga.

Om ett stort antal delsystem eller säkerhetskomponenter levereras till en och samma ekonomiska aktör eller användare får emellertid partiet eller sändningen i fråga åtföljas av en enda kopia av EU-försäkran om överensstämmelse.

8. Tillverkare som anser eller har skäl att tro att ett delsystem eller en säkerhetskomponent som de har släppt ut på marknaden inte överensstämmer med denna förordning ska omedelbart vidta nödvändiga korrigerande åtgärder för att få delsystemet eller säkerhetskomponenten att överensstämma med förordningen eller, om så är lämpligt, för att dra tillbaka eller återkalla delsystemet eller säkerhetskomponenten. Om delsystemet eller säkerhetskomponenten utgör en risk ska tillverkarna dessutom omedelbart underrätta de behöriga nationella myndigheterna i de medlemsstater där de har tillhandahållit delsystemet eller säkerhetskomponenten och lämna detaljerade uppgifter om i synnerhet den bristande överensstämmelsen och korrigerande åtgärder som vidtagits.

9. Tillverkarna ska på motiverad begäran av en behörig nationell myndighet ge den all information och dokumentation som behövs för att visa att delsystemet eller säkerhetskomponenten överensstämmer med denna förordning, på ett språk som lätt kan förstås av myndigheten. Denna information och dokumentation kan lämnas i pappersform eller i elektronisk form. Tillverkarna ska på den behöriga myndighetens begäran samarbeta med myndigheten om de åtgärder som vidtas för att undanröja riskerna med de delsystem eller säkerhetskomponenter som de har släppt ut på marknaden.

Artikel 12

Tillverkarens representant

1. En tillverkare får genom skriftlig fullmakt utse en representant.

Skyldigheterna i enlighet med artikel 11.1 och skyldigheten att upprätta teknisk dokumentation får inte delegeras till tillverkarens representant.

2. Tillverkarens representant ska utföra de uppgifter som anges i fullmakten från tillverkaren. Fullmakten ska ge tillverkarens representant rätt att åtminstone

- a) inneha EU-försäkran om överensstämmelse och den tekniska dokumentationen för att kunna uppvisa dem för de nationella marknadskontrollmyndigheterna i 30 år efter det att delsystemet eller säkerhetskomponenten har släppts ut på marknaden,
- b) på motiverad begäran av en behörig nationell myndighet ge den myndigheten all information och dokumentation som behövs för att visa att delsystemet eller säkerhetskomponenten överensstämmer med kraven,
- c) på de behöriga nationella myndigheternas begäran samarbeta med dem om åtgärder som vidtas för att undanröja riskerna med de delsystem eller säkerhetskomponenter som omfattas av fullmakten.

Artikel 13

Importörernas skyldigheter

1. Importörerna får endast släppa ut sådana delsystem eller säkerhetskomponenter på marknaden som uppfyller kraven.

2. Innan importörerna släpper ut ett delsystem eller en säkerhetskomponent på marknaden ska de se till att tillverkaren har utfört den lämpliga bedömning av överensstämmelse som avses i artikel 18. De ska se till att tillverkaren har upprättat den tekniska dokumentationen, att delsystemet eller säkerhetskomponenten har försetts med CE-märkning och åtföljs av en kopia av EU-försäkran om överensstämmelse, av bruksanvisningar och säkerhetsföreskrifter och, om så är lämpligt, av andra erforderliga dokument, samt att tillverkaren har uppfyllt kraven i artikel 11.5 och 11.6.

Om en importör anser eller har skäl att tro att ett delsystem eller en säkerhetskomponent inte överensstämmer med de tillämpliga grundläggande kraven i bilaga II får importören inte släppa ut delsystemet eller säkerhetskomponenten på marknaden förrän delsystemet eller säkerhetskomponenten överensstämmer med de tillämpliga kraven. Om delsystemet eller säkerhetskomponenten utgör en risk ska importören dessutom informera tillverkaren och marknadskontrollmyndigheterna om detta.

3. Importörerna ska på delsystemet eller säkerhetskomponenten ange namn, registrerat firmanamn eller registrerat varumärke och den postadress där de kan kontaktas eller, om detta inte är möjligt, på förpackningen eller i ett dokument som medföljer säkerhetskomponenten eller delsystemet. Kontaktuppgifterna ska vara på ett språk som lätt kan förstås av användarna och marknadskontrollmyndigheterna.

Om importören anger en webbadress ska importören se till att informationen på den webbplatsen är tillgänglig och hålls uppdaterad.

4. Importörerna ska se till att delsystem eller säkerhetskomponenter åtföljs av bruksanvisningar och säkerhetsföreskrifter på ett språk som lätt kan förstås av användarna och som bestämts av den berörda medlemsstaten.

5. Importörerna ska, så länge de har ansvar för ett delsystem eller en säkerhetskomponent, se till att lagrings- eller transportförhållandena inte äventyrar delsystemets eller säkerhetsanordningens överensstämmelse med de tillämpliga grundläggande kraven i bilaga II.

6. När det anses lämpligt med tanke på de risker som ett delsystem eller en säkerhetskomponent utgör ska importörerna för att skydda passagerarnas, driftspersonalens och tredje parters hälsa och säkerhet, utföra slumpvis provning av saluförda delsystem eller säkerhetskomponenter, granska och vid behov registrera inkomna klagomål, delsystem och säkerhetskomponenter som inte överensstämmer med kraven och återkallelser av sådana delsystem och säkerhetskomponenter, samt informera distributörerna om all sådan övervakning.

7. Importörer som anser eller har skäl att tro att ett delsystem eller en säkerhetskomponent som de har släppt ut på marknaden inte överensstämmer med denna förordning ska omedelbart vidta de korrigerande åtgärder som krävs för att få delsystemet eller säkerhetskomponenten att överensstämma med förordningen eller, om så är lämpligt, dra tillbaka eller återkalla delsystemet eller säkerhetskomponenten. Om delsystemet eller säkerhetskomponenten utgör en risk ska importörerna dessutom omedelbart underrätta de behöriga nationella myndigheterna i de medlemsstater där de har tillhandahållit delsystemet eller säkerhetskomponenten och lämna detaljerade uppgifter om i synnerhet den bristande överensstämmelsen och korrigerande åtgärder som vidtagits.

8. Under 30 år efter det att delsystemet eller säkerhetskomponenten har släppts ut på marknaden ska importörerna kunna uppvisa en kopia av EU-försäkran om överensstämmelse för marknadskontrollmyndigheterna och se till att dessa myndigheter på begäran kan få tillgång till den tekniska dokumentationen.

9. Importörerna ska på motiverad begäran av en behörig nationell myndighet ge den all information och dokumentation som behövs för att visa att ett delsystem eller en säkerhetskomponent överensstämmer med kraven, på ett språk som lätt kan förstås av den myndigheten. Denna information och dokumentation kan lämnas i pappersform eller i elektronisk form. Importörerna ska på den behöriga myndighetens begäran samarbeta med myndigheten om de åtgärder som vidtas för att undanröja riskerna med de delsystem eller säkerhetskomponenter som de har släppt ut på marknaden.

Artikel 14

Distributörernas skyldigheter

1. När distributörerna tillhandahåller ett delsystem eller en säkerhetskomponent på marknaden ska de iaktta vederbörlig omsorg för att se till att kraven i denna förordning uppfylls.

2. Innan distributörerna tillhandahåller ett delsystem eller en säkerhetskomponent på marknaden ska de kontrollera att delsystemet eller säkerhetskomponenten har försetts med CE-märkning och åtföljs av en kopia av EU-försäkran om överensstämmelse, av bruksanvisningar och säkerhetsföreskrifter och, om så är lämpligt, av andra erforderliga dokument, på ett språk som lätt kan förstås av användarna och som bestäms av den berörda medlemsstaten, samt att tillverkaren och importören har uppfyllt kraven i artiklarna 11.5, 11.6 respektive 13.3.

Om en distributör anser eller har skäl att tro att ett delsystem eller en säkerhetskomponent inte överensstämmer med de tillämpliga grundläggande kraven i bilaga II får distributören inte tillhandahålla delsystemet eller säkerhetskomponenten på marknaden förrän delsystemet eller säkerhetskomponenten överensstämmer med de tillämpliga kraven. Om delsystemet eller säkerhetskomponenten utgör en risk ska distributören dessutom informera tillverkaren eller importören om detta och även informera marknadskontrollmyndigheterna.

3. Distributörerna ska, så länge de har ansvar för ett delsystem eller en säkerhetskomponent, se till att lagrings- eller transportförhållandena inte äventyrar delsystemets eller säkerhetsanordningens överensstämmelse med de tillämpliga grundläggande kraven i bilaga II.

4. Distributörer som anser eller har skäl att tro att ett delsystem eller en säkerhetskomponent som de har tillhandahållit på marknaden inte överensstämmer med denna förordning ska försäkra sig om att nödvändiga korrigerande åtgärder vidtas för att få delsystemet eller säkerhetskomponenten att överensstämma med kraven eller, om så är lämpligt, dra tillbaka eller återkalla delsystemet eller säkerhetskomponenten. Om delsystemet eller säkerhetskomponenten utgör en risk ska distributörerna dessutom omedelbart informera de behöriga nationella myndigheterna i de medlemsstater där de har tillhandahållit delsystemet eller säkerhetskomponenten på marknaden, och lämna detaljerade uppgifter om i synnerhet den bristande överensstämmelsen och korrigerande åtgärder som vidtagits.

5. Distributörerna ska på motiverad begäran av en behörig nationell myndighet ge myndigheten den information och dokumentation som behövs för att visa att ett delsystem eller en säkerhetskomponent överensstämmer med kraven. Denna information och dokumentation kan lämnas i pappersform eller i elektronisk form. Distributörerna ska på myndighetens begäran samarbeta med myndigheten om de åtgärder som vidtas för att undanröja riskerna med delsystem eller säkerhetskomponenter som de har tillhandahållit på marknaden.

Artikel 15

De fall när importörer och distributörer ska ha samma skyldigheter som tillverkarna

En importör eller distributör ska anses vara tillverkare enligt denna förordning och ska ha samma skyldigheter som tillverkaren har enligt artikel 11 när importören eller distributören släpper ut ett delsystem eller en säkerhetskomponent på marknaden i eget namn eller under eget varumärke eller ändrar ett delsystem eller en säkerhetskomponent som redan släppts ut på marknaden på ett sådant sätt att överensstämmelsen med kraven i denna förordning kan påverkas.

Artikel 16

Identifiering av de ekonomiska aktörerna

De ekonomiska aktörerna ska på begäran identifiera följande aktörer för marknadskontrollmyndigheterna:

- a) Alla ekonomiska aktörer som har levererat ett delsystem eller en säkerhetskomponent till dem.
- b) Alla ekonomiska aktörer och alla personer som ansvarar för en linbaneanläggning, till vilka de har levererat ett delsystem eller en säkerhetskomponent.

De ekonomiska aktörerna ska kunna lämna den information som avses i första stycket i 30 år efter det att delsystemet eller säkerhetskomponenten har levererats till dem och i 30 år efter det att de har levererat delsystemet eller säkerhetskomponenten.

KAPITEL III

DELSYSTEMS OCH SÄKERHETSKOMPONENTERS ÖVERENSSTÄMMELSE

Artikel 17

Presumtion om delsystem och säkerhetskomponenters överensstämmelse

Delsystem och säkerhetskomponenter som överensstämmer med harmoniserade standarder, eller delar av dem till vilka hänvisningar har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ska förutsättas överensstämma med de grundläggande krav i bilaga II som omfattas av dessa standarder eller delar av dem.

Artikel 18

Förfaranden för bedömning av överensstämmelse

1. Innan ett delsystem eller en säkerhetskomponent släpps ut på marknaden ska tillverkaren låta delsystemet eller säkerhetskomponenten genomgå ett förfarande för bedömning av överensstämmelse enligt punkt 2.

2. Delsystemets eller säkerhetskomponentens överensstämmelse ska bedömas genom något av följande bedömningsförfaranden, enligt tillverkarens val:

- a) EU-typkontroll (modul B – produktionstyp) enligt bilaga III i kombination med något av följande:
 - i) Överensstämmelse med typ som grundar sig på kvalitetssäkring av produktionen (modul D) enligt bilaga IV.
 - ii) Överensstämmelse med typ som grundar sig på kontroll av delsystem eller säkerhetskomponenter (modul F) enligt bilaga V.
 - b) Överensstämmelse som grundar sig på kontroll av enskilda produkter (modul G) enligt bilaga VI.
 - c) Överensstämmelse som grundar sig på fullständig kvalitetssäkring och konstruktionskontroll (modul H 1) enligt bilaga VII.
3. Alla dokument och all skriftväxling i samband med förfarandena för bedömning av överensstämmelse ska avfattas på ett officiellt språk i den medlemsstat där det anmälda organ som genomför de förfaranden som avses i punkt 2 är etablerat, eller på ett språk som godtas av detta organ.

Artikel 19

EU-försäkran om överensstämmelse

1. I EU-försäkran om överensstämmelse för ett delsystem eller en säkerhetskomponent ska det anges att de grundläggande kraven i bilaga II har visats vara uppfyllda.

2. EU-försäkran om överensstämmelse ska utformas i enlighet med mallen i bilaga IX, innehålla de uppgifter som anges i de relevanta modulerna i bilagorna III–VII och ska regelbundet uppdateras. Den ska åtfölja delsystemet eller säkerhetskomponenten och översättas till det eller de språk som krävs av den medlemsstat där delsystemet eller säkerhetskomponenten släpps ut eller tillhandahålls på marknaden.

3. Om ett delsystem eller en säkerhetskomponent omfattas av fler än en unionsakt där det ställs krav på en EU-försäkran om överensstämmelse ska en enda EU-försäkran om överensstämmelse upprättas med avseende på alla dessa unionsakter. I denna försäkran ska det anges vilka unionsakter som berörs, och det ska lämnas en publikationshänvisning till dem.

4. Genom att upprätta EU-försäkran om överensstämmelse tar tillverkaren ansvar för att delsystemet eller säkerhetskomponenten uppfyller kraven i denna förordning.

Artikel 20

Allmänna principer för CE-märkning

CE-märkningen ska omfattas av de allmänna principer som fastställs i artikel 30 i förordning (EG) nr 765/2008.

Artikel 21

Regler och villkor för anbringande av CE-märkning

1. CE-märkningen ska anbringas på delsystemet eller säkerhetskomponenten eller dess märkskyltar så att den är synlig, lätt läsbar och outplånlig. Om detta inte är möjligt eller inte är lämpligt på grund av delsystemets eller säkerhetskomponentens art, ska den anbringas på förpackningen och på de medföljande dokumenten.
2. CE-märkningen ska anbringas innan delsystemet eller säkerhetskomponenten släpps ut på marknaden.
3. CE-märkningen ska åtföljas av identifikationsnumret för det anmälda organ som medverkar i produktionskontrollen. Det anmälda organets identifikationsnummer ska anbringas av organet självt eller, enligt dess anvisningar, av tillverkaren eller dennes representant.
4. CE-märkningen och det identifikationsnummer som avses i punkt 3 får åtföljas av andra märken som anger en särskild risk eller ett särskilt användningsområde.
5. Medlemsstaterna ska utgå från befintliga mekanismer för att se till att bestämmelserna om CE-märkning tillämpas korrekt och vidta lämpliga åtgärder i händelse av otillbörlig användning av märkningen.

KAPITEL IV

ANMÄLAN AV ORGAN FÖR BEDÖMNING AV ÖVERENSSTÄMMELSE

Artikel 22

Anmälan

Medlemsstaterna ska anmäla till kommissionen och de andra medlemsstaterna vilka organ som fått i uppdrag att utföra bedömningar av överensstämmelse i enlighet med denna förordning.

Artikel 23

Anmälande myndigheter

1. Medlemsstaterna ska utse en anmälande myndighet med ansvar för att inrätta och genomföra de förfaranden som krävs för bedömning och anmälan av organ för bedömning av överensstämmelse och för övervakning av anmälda organ, inklusive överensstämmelse med artikel 28.
2. Medlemsstaterna får bestämma att den bedömning och övervakning som avses i punkt 1 ska utföras av ett nationellt ackrediteringsorgan i den mening som avses i och i enlighet med förordning (EG) nr 765/2008.
3. Om den anmälande myndigheten delegerar eller på annat sätt överläter den bedömning, anmälan eller övervakning som avses i punkt 1 i denna artikel till ett organ som inte är offentligt, ska detta organ vara en juridisk person och ska i tillämpliga delar uppfylla kraven i artikel 24. Dessutom ska detta organ ha vidtagit åtgärder för att kunna hantera ansvarsskyldighet som kan uppstå i samband med dess verksamhet.
4. Den anmälande myndigheten ska ta det fulla ansvaret för de uppgifter som utförs av det organ som avses i punkt 3.

Artikel 24

Krav på de anmälande myndigheterna

1. En anmälande myndighet ska vara inrättad på ett sådant sätt att det inte uppstår någon intressekonflikt med organen för bedömning av överensstämmelse.
2. En anmälande myndighet ska vara organiserad och fungera på ett sådant sätt att dess verksamhet är objektiv och opartisk.
3. En anmälande myndighet ska vara organiserad på ett sådant sätt att alla beslut som rör anmälan av ett organ för bedömning av överensstämmelse fattas av annan behörig personal än de som har gjort bedömningen.
4. En anmälande myndighet får inte erbjuda eller utföra sådan verksamhet som utförs av organ för bedömning av överensstämmelse och får inte heller erbjuda eller utföra konsulttjänster på kommersiell eller konkurrensmässig grund.
5. En anmälande myndighet ska skydda erhållen konfidentiell information.
6. En anmälande myndighet ska ha tillgång till tillräckligt med personal med lämplig kompetens för att kunna utföra sina uppgifter.

Artikel 25

De anmälande myndigheternas informationsskyldighet

Medlemsstaterna ska informera kommissionen om sina förfaranden för bedömning och anmälan av organ för bedömning av överensstämmelse och för övervakning av anmälda organ samt om eventuella ändringar.

Kommissionen ska offentliggöra denna information.

Artikel 26

Krav avseende anmälda organ

1. När det gäller anmälan ska ett organ för bedömning av överensstämmelse uppfylla kraven i punkterna 2–11.
2. Ett organ för bedömning av överensstämmelse ska inrättas i enlighet med en medlemsstats nationella rätt och vara en juridisk person.
3. Ett organ för bedömning av överensstämmelse ska vara ett tredjepartsorgan som är oberoende av den organisation eller de delsystem eller säkerhetskomponenter som det bedömer.

Detta organ får vara ett organ som hör till en näringslivsorganisation eller branschorganisation som företräder företag som är involverade i konstruktion, tillverkning, leverans, installation, användning eller underhåll av de delsystem eller säkerhetskomponenter som det bedömer, förutsatt att det kan styrkas att organet är oberoende och att det inte finns några intressekonflikter.

4. Ett organ för bedömning av överensstämmelse, dess högsta ledning och den personal som ansvarar för att bedömningen av överensstämmelse görs får inte utgöras av den som konstruerar, tillverkar, levererar, installerar, köper, äger, använder eller underhåller de delsystem eller säkerhetskomponenter som bedöms och inte heller av representanten för någon av dessa parter. Detta ska inte hindra användning av bedömda delsystem eller säkerhetskomponenter som är nödvändiga för verksamheten inom organet för bedömning av överensstämmelse eller användning av sådana delsystem eller säkerhetskomponenter för personligt bruk.

Ett organ för bedömning av överensstämmelse, dess högsta ledning och den personal som ansvarar för bedömningen av överensstämmelse får varken delta direkt i konstruktion, tillverkning, marknadsföring, installation, användning eller underhåll av dessa delsystem eller säkerhetskomponenter eller representera parter som bedriver sådan verksamhet. De får inte delta i någon verksamhet som kan påverka deras objektivitet eller integritet i samband med den bedömning av överensstämmelse för vilken de har anmälts. Detta ska framför allt gälla konsulttjänster.

Organ för bedömning av överensstämmelse ska se till att deras dotterbolags eller underentreprenörers verksamhet inte påverkar sekretessen, objektiviteten eller opartiskheten i organens bedömningar av överensstämmelse.

5. Organ för bedömning av överensstämmelse och deras personal ska utföra bedömningen av överensstämmelse med största möjliga yrkesintegritet, ha erforderlig teknisk kompetens på det specifika området och vara fria från alla påtryckningar och incitament, i synnerhet ekonomiska, som kan påverka deras omdöme eller resultaten av deras bedömning av överensstämmelse; detta gäller särskilt påtryckningar och incitament från personer eller grupper av personer som berörs av denna verksamhet.

6. Ett organ för bedömning av överensstämmelse ska kunna utföra alla de uppgifter avseende bedömning av överensstämmelse som fastställs i bilagorna III–VII för ett sådant organ och för vilka det har anmälts, oavsett om dessa uppgifter utförs av organet för bedömning av överensstämmelse eller för dess räkning och under dess ansvar.

Vid alla tidpunkter och för varje förfarande för bedömning av överensstämmelse och för varje typ eller kategori av delsystem eller säkerhetskomponent för vilka det har anmälts ska organet för bedömning av överensstämmelse i nödvändig utsträckning ha följande till sitt förfogande:

- a) Personal med teknisk kunskap och tillräcklig erfarenhet för att utföra bedömningen av överensstämmelse.
- b) Beskrivningar av förfaranden i enlighet med vilka bedömningar av överensstämmelse utförs, som säkerställer insyn och möjligheten att reproducera förfarandena. Organet ska ha lämpliga riktlinjer och förfaranden för att skilja mellan de uppgifter som det utför i sin egenskap av anmält organ och all annan verksamhet.
- c) Förfaranden som gör det möjligt för organet att utöva sin verksamhet, med vederbörlig hänsyn tagen till ett företags storlek, bransch och struktur, till delsystemets eller säkerhetskomponentens tekniska komplexitet och eventuell massproduktion eller serietillverkning.

Ett organ för bedömning av överensstämmelse ska ha nödvändiga medel för att korrekt kunna utföra de tekniska och administrativa uppgifterna i samband med bedömningen av överensstämmelse och ska ha tillgång till den utrustning och de hjälpmedel som är nödvändiga.

7. Den personal som ansvarar för att utföra uppgifter i samband med bedömningar av överensstämmelse ska ha

- a) fullgod teknisk och yrkesinriktad utbildning som täcker all slags bedömning av överensstämmelse på det område inom vilket organet för bedömning av överensstämmelse har anmälts,
- b) tillfredsställande kunskap om kraven för de bedömningar som de gör och fullgod befogenhet att utföra dessa bedömningar,
- c) tillräcklig kännedom och insikt om de grundläggande kraven i bilaga II, de tillämpliga harmoniserade standarderna och de relevanta bestämmelserna i harmoniserad unionslagstiftning samt om nationell lagstiftning,
- d) förmåga att upprätta intyg, protokoll och rapporter som visar att bedömningarna har gjorts.

8. Det ska garanteras att organet för bedömning av överensstämmelse, deras högsta ledning och den personal som ansvarar för att utföra bedömningen av överensstämmelse är opartiska.

Ersättningen till den högsta ledningen och den personal som ansvarar för att utföra bedömningen av överensstämmelse vid ett organ för bedömning av överensstämmelse får inte vara beroende av antalet bedömningar som görs eller resultaten av bedömningarna.

9. Organet för bedömning av överensstämmelse ska vara ansvarsförsäkrade, såvida inte ansvaret åligger staten enligt nationell rätt eller medlemsstaten själv tar direkt ansvar för bedömningen av överensstämmelse.

10. Personalen vid ett organ för bedömning av överensstämmelse ska iakttä tystnadsplikt beträffande all information som den erhåller vid utförandet av sina uppgifter i enlighet med bilagorna III–VII eller de nationella bestämmelser som genomför den, utom gentemot de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där verksamheten utförs. Åganderättheter ska skyddas.

11. Organ för bedömning av överensstämmelse ska delta i, eller se till att deras personal som ansvarar för att utföra bedömningen av överensstämmelse känner till, det relevanta standardiseringsarbetet och det arbete som utförs i samordningsgruppen för anmälda organ, som inrättats i enlighet med denna förordning, och de ska som generella riktlinjer använda de administrativa beslut och dokument som är resultatet av gruppens arbete.

Artikel 27

Presumtion om överensstämmelse för anmälda organ

Ett organ för bedömning av överensstämmelse som kan visa att det uppfyller kriterierna i relevanta harmoniserade standarder eller delar av dem, till vilka hänvisningar har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ska förutsättas uppfylla kraven i artikel 26, förutsatt att dessa krav omfattas av de tillämpliga harmoniserade standarderna.

Artikel 28

Dotterbolag och underentreprenörer till anmälda organ

1. Om det anmälda organet lägger ut specifika uppgifter med anknytning till bedömningen av överensstämmelse på underentreprenad eller anlitar ett dotterbolag ska det se till att underentreprenören eller dotterbolaget uppfyller kraven i artikel 26 samt informera den anmälande myndigheten om detta.
2. De anmälda organen ska ta det fulla ansvaret för de uppgifter som utförs av underentreprenörer eller dotterbolag, oavsett var dessa är etablerade.
3. Verksamhet kan läggas ut på underentreprenad eller utföras av ett dotterbolag endast om kunden samtycker till det.
4. De anmälda organen ska se till att den anmälande myndigheten har tillgång till de relevanta dokumenten rörande bedömningen av underentreprenörens eller dotterbolagets kvalifikationer och det arbete som utförts av dem i enlighet med bilagorna III–VII.

Artikel 29

Ansökan om anmälan

1. Ett organ för bedömning av överensstämmelse ska lämna in en ansökan om anmälan till den anmälande myndigheten i den medlemsstat där det är etablerat.
2. Ansökan om anmälan ska åtföljas av en beskrivning av de bedömningar av överensstämmelse, den eller de moduler för bedömning av överensstämmelse och det eller de delsystem eller den eller de säkerhetskomponenter som organet hävdar att det har kompetens för samt av ett ackrediteringsintyg, om det finns ett sådant, som utfärdats av ett nationellt ackrediteringsorgan och där det intygas att organet för bedömning av överensstämmelse uppfyller kraven i artikel 26.
3. Om organet för bedömning av överensstämmelse inte kan uppvisa något ackrediteringsintyg ska det ge den anmälande myndigheten alla skriftliga underlag som krävs för kontroll, erkännande och regelbunden övervakning av att det uppfyller kraven i artikel 26.

Artikel 30

Anmälningsförfarande

1. De anmälande myndigheterna får endast anmäla de organ för bedömning av överensstämmelse som har uppfyllt kraven i artikel 26.
2. De ska anmäla dessa till kommissionen och de andra medlemsstaterna med hjälp av det elektroniska anmälningsverktyg som utvecklats och förvaltas av kommissionen.

3. Anmälan ska innehålla detaljerade uppgifter om verksamheten för bedömningar av överensstämmelse, modulerna för bedömning av överensstämmelse och det eller de berörda delsystemen eller den eller de berörda säkerhetskomponenterna samt ett relevant intyg om kompetens.

4. Om en anmälan inte grundar sig på ett sådant ackrediteringsintyg som avses i artikel 29.2 ska den anmälade myndigheten ge kommissionen och de andra medlemsstaterna skriftliga underlag som styrker att organet för bedömning av överensstämmelse har erforderlig kompetens och att de system som behövs för att se till att organet kommer att övervakas regelbundet och fortsätta att uppfylla kraven i artikel 26 har inrättats.

5. Det berörda organet får bedriva verksamhet som anmält organ endast om kommissionen eller de andra medlemsstaterna inte har rest invändningar inom två veckor efter anmälan, i de fall då ett ackrediteringsintyg används, eller inom två månader efter anmälan, i de fall då ingen ackreditering används.

Endast ett sådant organ ska anses vara ett anmält organ i enlighet med denna förordning.

6. Den anmälade myndigheten ska underrätta kommissionen och de andra medlemsstaterna om alla relevanta ändringar av anmälan.

Artikel 31

Identifikationsnummer och förteckningar över anmälda organ

1. Kommissionen ska tilldela varje anmält organ ett identifikationsnummer.

Organet ska tilldelas ett enda nummer även om det anmäls i enlighet med flera unionsakter.

2. Kommissionen ska offentliggöra förteckningen över de organ som anmäls i enlighet med denna förordning, inklusive de identifikationsnummer som de har tilldelats och den verksamhet som de har anmälts för.

Kommissionen ska se till att förteckningen hålls uppdaterad.

Artikel 32

Ändringar i anmälan

1. Om en anmälade myndighet har konstaterat eller har informerats om att ett anmält organ inte längre uppfyller de krav som anges i artikel 26 eller att det underlåter att fullgöra sina skyldigheter, ska myndigheten, beroende på hur allvarlig underlåtenheten att uppfylla kraven eller fullgöra skyldigheterna är och beroende på vad som är lämpligt, begränsa eller återkalla anmälan tillfälligt eller slutgiltigt. Myndigheten ska omedelbart informera kommissionen och de andra medlemsstaterna om detta.

2. I händelse av begränsning, tillfällig eller slutgiltig återkallelse av anmälan eller om det anmälda organet har upphört med verksamheten, ska den anmälade medlemsstaten vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att det anmälda organets dokumentation antingen behandlas av ett annat anmält organ eller hålls tillgänglig för de ansvariga anmälade myndigheterna och marknadskontrollmyndigheterna på deras begäran.

Artikel 33

Ifrågasättande av de anmälda organens kompetens

1. Kommissionen ska undersöka alla fall där den tvivlar på att ett anmält organ har erforderlig kompetens eller att ett anmält organ fortsatt uppfyller de krav och fullgör de skyldigheter som det omfattas av, och även alla fall där den gjort uppmärksam på att det föreligger sådana tvivel.

2. Den anmälade medlemsstaten ska på begäran ge kommissionen all information om grunderna för anmälan eller det anmälda organets fortsatta kompetens.

3. Kommissionen ska se till att all känslig information som erhållits i samband med undersökningarna behandlas konfidentiellt.

4. Om kommissionen konstaterar att ett anmält organ inte uppfyller eller inte längre uppfyller kraven för anmälan ska den anta en genomförandeakt för att anmoda den anmälande medlemsstaten att vidta erforderliga korrigerande åtgärder, inbegripet att vid behov dra tillbaka anmälan.

Denna genomförandeakt ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 44.2.

Artikel 34

De anmälda organens operativa skyldigheter

1. Anmälda organ ska utföra bedömningar av överensstämmelse i enlighet med förfarandena för bedömning av överensstämmelse i bilagorna III–VII.

2. Bedömningarna av överensstämmelse ska utföras på ett proportionellt sätt så att de ekonomiska aktörerna inte belastas i onödan.

Organen för bedömning av överensstämmelse ska när de utför sin verksamhet ta vederbörlig hänsyn till ett företags storlek, bransch och struktur, till delsystemets eller säkerhetskomponentens tekniska komplexitet och till eventuell massproduktion eller serietillverkning.

Samtidigt ska de dock respektera den grad av noggrannhet och den skyddsnivå som krävs för att delsystemet eller säkerhetskomponenten ska uppfylla kraven i denna förordning.

3. Om ett anmält organ konstaterar att en tillverkare inte har tillämpat de grundläggande kraven i bilaga II eller motsvarande harmoniserade standarder eller andra tekniska specifikationer, ska det begära att tillverkaren vidtar lämpliga korrigerande åtgärder och inte utfärda något intyg eller beslut om godkännande.

4. Om ett anmält organ vid övervakning av överensstämmelse efter att ett intyg eller ett beslut om godkännande har utfärdats konstaterar att ett delsystem eller en säkerhetskomponent inte längre uppfyller kraven, ska det begära att tillverkaren vidtar lämpliga korrigerande åtgärder och vid behov tillfälligt eller slutgiltigt återkalla intyget eller beslutet om godkännande.

5. Om inga korrigerande åtgärder vidtas eller om de inte får önskat resultat, ska det anmälda organet begränsa intyget eller beslutet om godkännande eller återkalla det tillfälligt eller slutgiltigt, beroende på vad som är lämpligt.

Artikel 35

Överklagande av de anmälda organens beslut

De anmälda organen ska se till att det finns ett förfarande för överklagande av deras beslut.

Artikel 36

De anmälda organens informationsskyldighet

1. De anmälda organen ska informera den anmälande myndigheten om följande:

- a) Avslag, begränsningar och tillfälligt eller slutgiltigt återkallelse av ett intyg eller beslut om godkännande.
- b) Omständigheter som inverkar på omfattningen av eller villkoren för anmälan.
- c) Begäran från marknadskontrollmyndigheterna om information om bedömningar av överensstämmelse.
- d) På begäran, bedömningar av överensstämmelse som gjorts inom ramen för anmälan och all annan verksamhet, inklusive gränsöverskridande verksamhet och underentreprenad.

2. De anmälda organen ska ge de övriga organ som anmälts i enlighet med denna förordning och som utför liknande bedömningar av överensstämmelse som omfattar samma delsystem eller säkerhetskomponenter, relevant information om frågor som rör negativa och, på begäran, positiva resultat av bedömningar av överensstämmelse.

Artikel 37

Utbyte av erfarenhet

Kommissionen ska se till att det förekommer utbyte av erfarenhet mellan de nationella myndigheter i medlemsstaterna som ansvarar för riktlinjerna för anmälan.

Artikel 38

Samordning av anmälda organ

Kommissionen ska säkerställa att lämplig samordning och lämpligt samarbete sker mellan de organ som anmälts i enlighet med denna förordning och att samordningen och samarbetet bedrivs på ett tillfredsställande sätt genom samordningsgruppen för anmälda organ för linbaneanläggningar.

Anmälda organ ska delta i den gruppens arbete, direkt eller genom utsedda representanter.

KAPITEL V

MARKNADSKONTROLL I UNIONEN, KONTROLL AV DELSYSTEM OCH SÄKERHETSKOMPONENTER SOM FÖRS IN PÅ UNIONSMARKNADEN SAMT UNIONENS FÖRFARANDE I FRÅGA OM SKYDDSÅTGÄRDER

Artikel 39

Marknadskontroll i unionen och kontroll av delsystem och säkerhetskomponenter som förs in på unionsmarknaden

Artiklarna 15.3 och 16–29 i förordning (EG) nr 765/2008 ska gälla för delsystem och säkerhetskomponenter.

Artikel 40

Förfarande på nationell nivå för att hantera delsystem och säkerhetskomponenter som utgör en risk

1. Om en medlemsstats marknadskontrollmyndigheter har tillräckliga skäl att anta att ett delsystem eller en säkerhetskomponent som omfattas av denna förordning utgör en risk för människors hälsa eller säkerhet eller för egendom, ska de göra en utvärdering av delsystemet eller säkerhetskomponenten omfattande alla relevanta krav som fastställs i denna förordning. De berörda ekonomiska aktörerna ska när så krävs samarbeta med marknadskontrollmyndigheterna i det syftet.

Om marknadskontrollmyndigheterna vid den utvärdering som avses i första stycket konstaterar att delsystemet eller säkerhetskomponenten inte uppfyller kraven i denna förordning ska de utan dröjsmål ålägga den berörda ekonomiska aktören att vidta alla lämpliga korrigerande åtgärder för att delsystemet eller säkerhetskomponenten ska uppfylla dessa krav, dra tillbaka delsystemet eller säkerhetskomponenten från marknaden eller återkalla dem inom en rimlig period som de fastställer i förhållande till typen av risk.

Marknadskontrollmyndigheterna ska informera det berörda anmälda organet om detta.

Artikel 21 i förordning (EG) nr 765/2008 ska tillämpas på de åtgärder som avses i andra stycket i denna punkt.

2. Om marknadskontrollmyndigheterna anser att den bristande överensstämmelsen inte bara gäller det nationella territoriet, ska de informera kommissionen och de andra medlemsstaterna om utvärderingsresultaten och om de åtgärder som de har ålagt de ekonomiska aktörerna att vidta.

3. De ekonomiska aktörerna ska se till att alla lämpliga korrigerande åtgärder vidtas i fråga om alla berörda delsystem och säkerhetskomponenter som de har tillhandahållit på unionsmarknaden.

4. Om den berörda ekonomiska aktören inte vidtar lämpliga korrigerande åtgärder inom den period som avses i punkt 1 andra stycket, ska marknadskontrollmyndigheterna vidta alla lämpliga tillfälliga åtgärder för att förbjuda eller begränsa tillhandahållandet av delsystemet eller säkerhetskomponenten på sin nationella marknad, dra tillbaka delsystemet eller säkerhetskomponenten från den marknaden eller återkalla dem.

Marknadskontrollmyndigheterna ska utan dröjsmål informera kommissionen och de andra medlemsstaterna om dessa åtgärder.

5. I den information som avses i punkt 4 andra stycket ska alla tillgängliga uppgifter ingå, särskilt de uppgifter som krävs för att kunna identifiera det delsystem eller den säkerhetskomponent som inte överensstämmer med kraven, delsystemets eller säkerhetskomponentens ursprung, vilken typ av bristande överensstämmelse som görs gällande och den risk delsystemet eller säkerhetskomponenten utgör, vilken typ av nationell åtgärd som vidtagits och dess varaktighet samt den berörda ekonomiska aktörens synpunkter. Marknadskontrollmyndigheterna ska särskilt ange om den bristande överensstämmelsen beror på någon av följande omständigheter:

a) Delssystemet eller säkerhetskomponenten uppfyller inte kraven med avseende på skydd av människors hälsa och säkerhet eller skydd av egendom.

b) De harmoniserade standarder som avses i artikel 17 och utgör underlag för presumtion om överensstämmelse är bristfälliga.

6. Andra medlemsstater än den som inledde förfarandet enligt denna artikel ska utan dröjsmål informera kommissionen och de andra medlemsstaterna om vidtagna åtgärder och om eventuella kompletterande uppgifter som de har tillgång till med avseende på det berörda delsystemets eller den berörda säkerhetskomponentens bristande överensstämmelse med kraven samt eventuella invändningar mot den vidtagna nationella åtgärden.

7. Om varken någon medlemsstat eller kommissionen inom tre månader efter mottagandet av den information som avses i punkt 4 andra stycket har rest invändningar mot en tillfällig åtgärd som vidtagits av en medlemsstat ska åtgärden anses vara berättigad.

8. Medlemsstaterna ska se till att lämpliga begränsande åtgärder, till exempel tillbakadragande av delsystemet eller säkerhetskomponenten från marknaden, utan dröjsmål vidtas i fråga om det berörda delsystemet eller den berörda säkerhetskomponenten.

Artikel 41

Unionens förfarande i fråga om skyddsåtgärder

1. Om det, efter det att förfarandet i artikel 40.3 och 40.4 har slutförts, har rests invändningar mot en åtgärd som en medlemsstat vidtagit eller om kommissionen anser att en nationell åtgärd strider mot unionslagstiftningen, ska kommissionen utan dröjsmål inleda samråd med medlemsstaterna och den eller de berörda ekonomiska aktörerna och utvärdera den nationella åtgärden. På grundval av utvärderingsresultaten ska kommissionen anta en genomförandeakt genom vilken det fastställs om den nationella åtgärden är berättigad eller inte.

Kommissionen ska rikta beslutet till alla medlemsstater och omedelbart delge dem och den eller de berörda ekonomiska aktörerna beslutet.

2. Om den nationella åtgärden anses vara berättigad ska alla medlemsstater vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att det delsystem eller den säkerhetskomponent som inte uppfyller kraven dras tillbaka från deras marknader och de ska underrätta kommissionen om detta. Om den nationella åtgärden anses oberättigad ska den berörda medlemsstaten upphäva åtgärden.

3. Om den nationella åtgärden anses vara berättigad och delsystemets eller säkerhetskomponentens bristande överensstämmelse kan tillskrivas brister i de harmoniserade standarder som avses i artikel 40.5 b i denna förordning ska kommissionen tillämpa det förfarande som föreskrivs i artikel 11 i förordning (EU) nr 1025/2012.

Artikel 42

Delsystem eller säkerhetskomponenter som uppfyller kraven men utgör en risk

1. Om en medlemsstat, efter en utvärdering i enlighet med artikel 40.1, konstaterar att delsystemet eller säkerhetskomponenten visserligen uppfyller kraven i denna förordning men utgör en risk för människors hälsa eller säkerhet eller för egendom, ska den ålägga den berörda ekonomiska aktören att vidta alla lämpliga åtgärder antingen för att säkerställa att det berörda delsystemet eller den berörda säkerhetskomponenten när det eller den har släppts ut på marknaden inte längre utgör en sådan risk eller för att dra tillbaka eller återkalla delsystemet eller säkerhetskomponenten från marknaden inom en rimlig period som medlemsstaten fastställer i förhållande till typen av risk.

2. De ekonomiska aktörerna ska se till att korrigerande åtgärder vidtas i fråga om alla berörda delsystem och säkerhetskomponenter som de har tillhandahållit på unionsmarknaden.

3. Medlemsstaten ska omedelbart underrätta kommissionen och de andra medlemsstaterna. Informationen ska innehålla alla tillgängliga uppgifter, särskilt de uppgifter som krävs för att kunna identifiera delsystemet eller säkerhetskomponenten i fråga, dess ursprung och leveranskedja, den risk delsystemet eller säkerhetskomponenten utgör samt vilken typ av nationella åtgärder som vidtagits och deras varaktighet.

4. Kommissionen ska utan dröjsmål inleda samråd med medlemsstaterna och den eller de berörda ekonomiska aktörerna och utvärdera de nationella åtgärderna. På grundval av utvärderingsresultaten ska kommissionen genomföra beslut om den nationella åtgärden är berättigad eller inte, och vid behov föreslå lämpliga åtgärder.

De genomförandeakter som avses i första stycket i denna punkt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 44.3.

Vid vederbörligen motiverade och tvingande skäl till skyndsamhet med avseende på skyddet för människors hälsa och säkerhet ska kommissionen anta omedelbart tillämpliga genomförandeakter i enlighet med det förfarande som avses i artikel 44.4.

5. Kommissionen ska rikta beslutet till alla medlemsstater och omedelbart delge dem och den eller de berörda ekonomiska aktörerna beslutet.

Artikel 43

Formell bristande överensstämmelse

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 40 ska en medlemsstat, om den konstaterar något av följande, ålägga den berörda ekonomiska aktören att åtgärda den bristande överensstämmelsen:

- a) CE-märkningen har anbringats i strid med artikel 30 i förordning (EG) nr 765/2008 eller artikel 21 i den här förordningen.
- b) CE-märkningen har inte anbringats.
- c) Det anmälda organets identifikationsnummer har, i de fall organet medverkar i produktionskontrollen, anbringats i strid med artikel 21 eller har inte anbringats alls.
- d) EU-försäkran om överensstämmelse medföljer inte delsystemet eller säkerhetskomponenten.
- e) Det har inte upprättats någon EU-försäkran om överensstämmelse.
- f) EU-försäkran om överensstämmelse har inte upprättats på ett korrekt sätt.
- g) Den tekniska dokumentationen är antingen inte tillgänglig eller inte komplett.

- h) Den information som avses i artikel 11.6 eller artikel 13.3 saknas, är felaktig eller ofullständig.
- i) Något annat av de administrativa krav som fastställs i artikel 11 eller artikel 13 är inte uppfyllt.

2. Om den bristande överensstämmelse som avses i punkt 1 kvarstår ska den berörda medlemsstaten vidta alla lämpliga åtgärder för att begränsa eller förbjuda tillhandahållandet av delsystemet eller säkerhetskomponenten på marknaden eller se till att delsystemet eller säkerhetskomponenten återkallas eller dras tillbaka från marknaden.

KAPITEL VI

KOMMITTÉFÖRFARANDE, ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 44

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté för linbaneanläggningar. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
4. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011 jämförd med artikel 5 i den förordningen tillämpas.
5. Kommissionen ska höra kommittén angående alla frågor för vilka samråd med sektorsexperter krävs enligt förordning (EU) nr 1025/2012 eller enligt annan unionslagstiftning.

Kommittén får dessutom i enlighet med sin arbetsordning undersöka alla andra frågor som avser tillämpningen av denna förordning och som tas upp av dess ordförande eller av en företrädare för en medlemsstat.

Artikel 45

Sanktioner

1. Medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för ekonomiska aktörers överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och i nationell rätt som har utfärdats i enlighet med denna förordning. Sådana regler får omfatta straffrättsliga påföljder för allvarliga överträdelse.

Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande och får skärpas om den berörda ekonomiska aktören tidigare har begått en liknande överträdelse av denna förordning.

Medlemsstaterna ska anmäla dessa regler till kommissionen senast den 21 mars 2018 och utan dröjsmål anmäla eventuella ändringar som berör dem.

2. Medlemsstaterna ska vidta alla åtgärder som krävs för att se till att deras sanktionsregler för ekonomiska aktörers överträdelse av bestämmelserna i denna förordning efterlevs.

Artikel 46

Övergångsbestämmelser

Medlemsstaterna får inte förhindra att delsystem eller säkerhetskomponenter som omfattas av och är förenliga med direktiv 2000/9/EG och som släppts ut på marknaden före den 21 april 2018 tillhandahålls på marknaden.

Medlemsstaterna får inte förhindra att linbaneanläggningar som omfattas av och är förenliga med direktiv 2000/9/EG och som installerades före den 21 april 2018 tas i drift.

För säkerhetskomponenter ska intyg och beslut om godkännande som utfärdats enligt direktiv 2000/9/EG vara giltiga enligt den här förordningen.

Artikel 47

Upphävande

Direktiv 2000/9/EG ska upphöra att gälla med verkan från och med den 21 april 2018.

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till denna förordning och ska läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga X.

Artikel 48

Ikraftträdande och tillämpning

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

2. Den ska tillämpas från och med den 21 april 2018, med följande undantag:

- a) Artiklarna 22–38 och artikel 44 ska tillämpas från och med den 21 oktober 2016.
- b) Artikel 45.1 ska tillämpas från och med den 21 mars 2018.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 9 mars 2016.

På Europaparlamentets vägnar
M. SCHULZ
Ordförande

På rådets vägnar
J.A. HENNIS-PLASSCHAERT
Ordförande

BILAGA I

DELSYSTEM

En linbaneanläggning består av infrastruktur och nedanstående delsystem:

1. Linor och linskarvar.
 2. Drivanordningar och bromsar.
 3. Mekaniska anordningar:
 - 3.1 Anordningar för spänning av linorna.
 - 3.2 Mekaniska anordningar på stationerna.
 - 3.3 Mekaniska anordningar i anläggningskonstruktionerna på upp- och nedfartssträckan.
 4. Transporterande anordningar:
 - 4.1 Kabiner, korgar, stolar eller släpanordningar.
 - 4.2 Medbringare.
 - 4.3 Drivanordningar.
 - 4.4 Linklämmor.
 5. Elektrotekniska anordningar:
 - 5.1 Styrnings-, övervaknings- och säkerhetsanordningar.
 - 5.2 Kommunikations- och informationsanordningar.
 - 5.3 Åskskydd.
 6. Räddningsutrustning:
 - 6.1 Fast räddningsutrustning.
 - 6.2 Mobil räddningsutrustning.
-

BILAGA II

GRUNDLÄGGANDE KRAV

1. Syfte

I denna bilaga fastställs grundläggande krav, inbegripet underhållstekniska och driftstekniska krav, för konstruktion, uppförande och idrifttagande av linbaneanläggningar samt för delsystem och säkerhetskomponenter.

2. Allmänna krav

2.1 Säkerhet för personer

Vid konstruktion, uppförande och drift av linbaneanläggningar utgör passagerarnas, driftspersonalens och tredje parters säkerhet ett väsentligt krav.

2.2 Säkerhetsprinciper

En linbaneanläggning ska konstrueras, drivas och underhållas i enlighet med följande principer, som ska tillämpas i den ordning som anges:

- Risker ska undanröjas eller, om detta inte är möjligt, begränsas genom åtgärder vid konstruktion och uppförande.
- Alla nödvändiga skyddsåtgärder ska fastställas och vidtas för att skydda mot risker som inte kan undanröjas genom åtgärder vid konstruktion eller uppförande.
- Försiktighetsåtgärder för att undvika risker som inte har kunnat undanröjas helt och hållet genom de bestämmelser och åtgärder som avses i första och andra strecksatserna ska fastställas och tillkännages.

2.3 Hänsyn till yttre omständigheter

Linbaneanläggningar ska konstrueras och uppföras på ett sådant sätt att de kan drivas säkert med hänsyn till linbaneanläggningens art, den typ av terräng på vilken den har installerats och terrängens beskaffenhet, dess omgivningar, de atmosfäriska och meteorologiska förhållandena samt eventuella byggnadskonstruktioner och hinder som finns i närheten antingen på marken eller i luften.

2.4 Dimensionering

Linbaneanläggningen, delsystemen och alla säkerhetskomponenter ska vara dimensionerade, konstruerade och uppförda på ett sådant sätt att de med tillräcklig säkerhet håller för alla belastningar som de kan utsättas för under alla förutsebara förhållanden – även när de inte är i drift – varvid hänsyn ska tas särskilt till yttre påverkan, dynamisk belastning och utmattningsfenomen samtidigt som den senaste tekniska utvecklingen ska beaktas, särskilt vid valet av material.

2.5 Montering

2.5.1 Linbaneanläggningen, delsystemen och alla säkerhetskomponenter ska konstrueras och uppföras på ett sådant sätt att montering och installation kan genomföras på ett säkert sätt.

2.5.2 Säkerhetskomponenterna ska konstrueras så att monteringsfel inte är möjliga, antingen genom utförandet eller genom lämplig märkning av säkerhetskomponenterna.

2.6 Anläggningens säkerhet

2.6.1 Säkerhetskomponenterna ska konstrueras, tillverkas och kunna användas så att deras egen funktionssäkerhet och/eller linbaneanläggningens säkerhet är tryggad, i enlighet med vad som anges i den säkerhetsanalys som föreskrivs i artikel 8, så att det med lämplig säkerhetsmarginal är högst osannolikt att fel uppstår.

- 2.6.2 Linbaneanläggningen ska konstrueras och uppföras på ett sådant sätt att en lämplig åtgärd vidtas i tid varje gång fel i en komponent som kan äventyra säkerheten uppstår under anläggningens drift.
- 2.6.3 De säkerhetsgarantier som avses i punkterna 2.6.1 och 2.6.2 ska vara uppfyllda under hela tidsperioden mellan två planerliga kontroller av komponenten i fråga. Det ska anges tydligt i bruksanvisningen hur ofta säkerhetskomponenterna ska kontrolleras.
- 2.6.4 Säkerhetskomponenter som monterats som reservdelar i linbaneanläggningar ska uppfylla de grundläggande kraven i denna förordning och villkoren om att de ska fungera väl tillsammans med övriga delar i linbaneanläggningen.
- 2.6.5 Åtgärder ska vidtas för att konsekvenserna av en brand i linbaneanläggningen inte ska äventyra säkerheten för människor.
- 2.6.6 Särskilda åtgärder ska vidtas för att skydda linbaneanläggningar och människor mot följderna av ett blixtnedslag.
- 2.7 Säkerhetsanordningar
- 2.7.1 Varje fel i linbaneanläggningen som kan leda till ett säkerhetsfarligt driftstopp ska – så långt som möjligt – upptäckas, rapporteras och hanteras av en säkerhetsanordning. Samma sak gäller för varje normalt förutsebart yttre händelse som kan äventyra säkerheten.
- 2.7.2 Linbaneanläggningen ska när som helst kunna stoppas manuellt.
- 2.7.3 Efter det att linbaneanläggningen har stoppats genom en säkerhetsanordning ska det inte vara möjligt att sätta i gång den på nytt förrän efter det att lämpliga åtgärder har vidtagits.
- 2.8 Underhållstekniska krav
- Linbaneanläggningen ska konstrueras och uppföras på ett sådant sätt att både rutinmässiga eller särskilda underhållsarbeten och reparationer kan utföras på ett säkert sätt.
- 2.9 Störningar
- Linbaneanläggningen ska konstrueras och uppföras på ett sådant sätt att påverkan eller störningar i form av avgaser, buller eller vibrationer inom och utom anläggningen inte överskrider de föreskrivna gränsvärdena.
3. Krav när det gäller infrastrukturen
- 3.1 Banans sträckning, hastighet, avstånd mellan transporterande anordningar
- 3.1.1 Linbaneanläggningen ska konstrueras på ett sådant sätt att den, med hänsyn till terrängens och omgivningens art, de atmosfäriska och meteorologiska förhållandena, de eventuella byggnadskonstruktioner och hinder som finns i närheten antingen på marken eller i luften, kan drivas säkert och utan att ge upphov till störningar eller faror under drift eller underhåll eller vid undsättning av människor.
- 3.1.2 Det ska finnas ett tillräckligt stort säkerhetsavstånd både sidledes och vertikalt mellan transporterande anordningar, släpanordningar, spår, linor etc. och eventuella byggnadskonstruktioner och hinder som finns i närheten antingen på marken eller i luften. Hänsyn ska tas till linornas, släpanordningarnas och de transporterande anordningarnas rörelser både i vertikal, längsgående och tvärgående riktning under de mest ogynnsamma driftsförhållanden som kan tänkas.
- 3.1.3 De transporterande anordningarnas maximala avstånd från marken ska anpassas till linbaneanläggningens och de transporterande anordningarnas art samt till undsättningsförfarandena. När det gäller öppna transporterande anordningar ska hänsyn också tas till fallrisken samt till de psykologiska aspekterna i samband med avståndet till marken.

- 3.1.4 Den högsta hastigheten för de transporterande anordningarna eller släpanordningarna, minimiavståndet mellan dem samt deras accelerations- och bromsförmåga ska väljas så att människornas säkerhet och linbaneanläggningens driftsäkerhet säkerställs.
- 3.2 En station eller konstruktion längs banan
- 3.2.1 Stationer och konstruktioner längs banan ska vara konstruerade, uppförda och utrustade på ett sådant sätt att de är stabila. De ska tillåta linor, de transporterande anordningarna och släpanordningarna att löpa säkert, och göra det möjligt att utföra underhåll på ett säkert sätt, under alla driftförhållanden.
- 3.2.2 På- och avstigningsområdena vid linbaneanläggningen ska utformas på ett sådant sätt att de möjliggör en säker trafik vad gäller transporterande anordningar, släpanordningar och människor. De transporterande anordningarna och släpanordningarna på stationerna ska kunna röra sig utan att människor utsätts för fara med hänsyn till att de eventuellt aktivt medverkar till deras rörelse.
4. Krav på linor, drivanordningar och bromsar samt på mekaniska och elektriska anordningar
- 4.1 Linor och linstolpar
- 4.1.1 Alla åtgärder ska vidtas i enlighet med den senaste tekniska utvecklingen för att
- undvika brott på linorna och deras fästen,
 - garantera värdena för minimi- och maximibelastning,
 - garantera att de är säkert monterade vid stolparna och förhindra att de spårar ur,
 - möjliggöra övervakning av dem.
- 4.1.2 Om faran för linurspårning inte fullständigt kan förebyggas ska åtgärder vidtas för att säkerställa att linor kan fångas upp och linbaneanläggningen stoppas utan att någon utsätts för fara om linurspårning sker.
- 4.2 Mekaniska anordningar
- 4.2.1 Drivanordningar
- Den prestanda och den kapacitet som linbaneanläggningens drivsystem har ska vara anpassade till de olika driftsituationerna och formerna för driften.
- 4.2.2 Reservdrift
- Linbaneanläggningen ska ha en reservdrivanordning vars energiförsörjning ska vara oberoende av det centrala drivsystemet. En reservdrivanordning är emellertid inte nödvändig om det av säkerhetsanalyserna framgår att användarna kan lämna de transporterande anordningarna och, i synnerhet, släpanordningarna, enkelt, snabbt och säkert även utan reservdrivanordning.
- 4.2.3 Bromssystem
- 4.2.3.1 I nödfall ska det vara möjligt att när som helst stoppa linbaneanläggningen och/eller de transporterande anordningarna, även när de last- och friktionsförhållanden som tilläts under drift är som ogynnsammast för drivskivorna. Bromssträckan ska vara så kort som krävs för linbaneanläggningens säkerhet.
- 4.2.3.2 Retardationsvärdena ska ligga inom rimliga gränser så att såväl människors säkerhet som de transporterande anordningarnas, linornas och andra anläggningsdelars korrekta funktionsätt säkerställs.
- 4.2.3.3 Alla linbaneanläggningar ska ha två eller flera bromssystem som vart och ett kan stoppa anläggningen och som är så ordnade i förhållande till varandra att de automatiskt ersätter det aktiva systemet när dess bromseffekt blir otillräcklig. Linbaneanläggningens sista bromssystem ska verka så nära draglinan som möjligt. Dessa bestämmelser gäller inte släpliftrar.

4.2.3.4 Linbaneanläggningen ska vara försedd med en effektiv stoppanordning och låsningsmekanism som förhindrar att den sätts igång på nytt för tidigt.

4.3 Styrordningar

Styrordningarna ska vara så konstruerade och tillverkade att de är säkra och pålitliga och håller för normal driftsbelastning samt yttre omständigheter som fuktighet, extrem temperatur eller elektromagnetiska störningar, samt så att en farlig situation inte uppstår ens vid felaktig användning.

4.4 Kommunikationsutrustning

Personalen ska ha möjlighet att, med hjälp av passande utrustning, när som helst kommunicera med varandra och informera passagerarna vid fara.

5. Transporterande anordningar och släpanordningar

5.1 De transporterande anordningarna och/eller släpanordningarna ska vara så konstruerade och utrustade att varken passagerare eller driftspersonal kan falla ur eller på annat sätt utsättas för fara under förutsebara driftsförhållanden.

5.2 De transporterande anordningarnas och släpanordningarnas fästen vid linan ska vara så dimensionerade och tillverkade att de inte, under de mest ogynnsamma förhållanden,

— skadar linan, eller

— glider, utom i det fall glidandet inte har någon betydande inverkan på de transporterande anordningarnas, släpanordningarnas eller anläggningens säkerhet.

5.3 De transporterande anordningarnas dörrar (på vagnar, kabiner) ska vara så konstruerade och utförda att de kan stängas och låsas. De transporterande anordningarnas golv och väggar ska vara så konstruerade och utförda att de under alla omständigheter håller för det tryck och den belastning som passagerarna och driftspersonalen utsätter dem för.

5.4 Om bemanning av den transporterande anordningen krävs ur driftsäkerhetssynpunkt ska den transporterande anordningen vara så utrustad att denna person kan utföra sin uppgift.

5.5 De transporterande anordningarna och/eller släpanordningarna, särskilt deras upphängningsanordningar, ska vara så konstruerade och utrustade att säkerheten säkerställs för de arbetstagare som utför arbeten på dessa under iakttagande av relevanta föreskrifter och anvisningar.

5.6 När det gäller transporterande anordningar som är utrustade med kopplingsbara linklämmor ska alla åtgärder vidtas så att det, utan att passagerare eller driftspersonal utsätts för någon fara, blir möjligt att vid starten stoppa transporterande anordningar som har kopplats på ett felaktigt sätt till linan och att vid ankomsten stoppa transporterande anordningar som inte har kopplats ifrån samt att förhindra att dessa transporterande anordningar störtar.

5.7 Anläggningar med transporterande anordningar som löper på ett fast spår (t.ex. bergbanor och kabinbanor av flerlinetyp) ska vara utrustade med en automatisk bromsanordning på spåret, om möjligheten till brott på draglinan rimligtvis inte kan uteslutas.

5.8 Om risken för att den transporterande anordningen ska spärra ur inte kan undvikas genom andra åtgärder, ska den transporterande anordningen utrustas med ett urspärningsskydd som gör det möjligt att stoppa den transporterande anordningen utan att människor utsätts för någon fara.

6. Anordningar för passagerare och driftspersonal

Tillträdet till och utgången från på- och avstigningsområden samt passagerarnas och driftspersonalens på- och avstigning ska ordnas med hänsyn till cirkulerande och stillastående transporterande anordningar på ett sådant sätt att passagerarnas och driftspersonalens säkerhet säkerställs, särskilt på platser där fallrisk föreligger.

Det måste vara möjligt för barn och personer med nedsatt rörlighet att på ett säkert sätt kunna använda linbaneanläggningen om den är avsedd för transport av sådana personer.

7. Driftstekniska krav

7.1 Säkerhet

7.1.1 Alla tekniska bestämmelser och åtgärder ska genomföras så att linbaneanläggningen kan användas för avsett ändamål och i enlighet med dess tekniska specifikation och fastställda driftsvillkor och så att anvisningarna för säker drift och underhåll kan följas. Bruksanvisningar och därtill hörande meddelanden ska vara på ett språk som lätt kan förstås av användarna och som fastställts av den medlemsstat på vars territorium linbaneanläggningen är uppförd.

7.1.2 De personer som ansvarar för driften av linbaneanläggningen ska ges lämpliga materiella resurser och ska vara utbildade för att utföra sin uppgift.

7.2 Säkerhet vid driftstopp av linbaneanläggningen

Alla tekniska bestämmelser och åtgärder ska antas för att säkerställa att passagerare och driftspersonal kan föras i säkerhet inom en tidsfrist som är lämplig för typen av linbaneanläggning och dess omgivning när driften av anläggningen stoppas och inte kan återupptas snabbt.

7.3 Ytterligare särskilda säkerhetsbestämmelser

7.3.1 Förarhytter och arbetsplatser

Rörliga delar i anläggningen som normalt sett finns tillgängliga på stationerna ska konstrueras, tillverkas och monteras på ett sådant sätt att risker undviks, eller, om det likväl finns sådana risker, förses med skyddsanordningar som förhindrar direkt kontakt med delar av linbaneanläggningen som skulle kunna förorsaka olyckor. Dessa anordningar får inte vara lätta att avlägsna eller sätta ur funktion.

7.3.2 Fallrisk

De platser och områden som är avsedda för arbete eller andra åtgärder samt tillträdet till dem ska, även om de bara används tillfälligt, vara konstruerade och utformade på ett sådant sätt att det förhindras att personer som måste arbeta eller röra sig där faller. Om konstruktionen inte är tillräcklig ska arbetsplatserna dessutom utrustas med fästsanordningar för personlig skyddsutrustning för att skydda mot fall.

BILAGA III

FÖRFARANDE FÖR BEDÖMNING AV ÖVERENSSTÄMMELSE FÖR DELSYSTEM OCH SÄKERHETSKOMPONENTER: MODUL B: EU-TYPKONTROLL – PRODUKTIONSTYP

1. EU-typkontroll är den del av ett förfarande för bedömning av överensstämmelse genom vilken ett anmält organ undersöker ett delsystems eller en säkerhetskomponents tekniska konstruktion och kontrollerar och intygar att den tekniska konstruktionen uppfyller de tillämpliga kraven i denna förordning.
2. EU-typkontroll ska utföras genom en bedömning av lämpligheten av delsystemets eller säkerhetskomponentens tekniska konstruktion genom granskning av den tekniska dokumentation som avses i punkt 3 samt undersökning av ett provexemplar av det kompletta delsystemet eller den kompletta säkerhetskomponenten som är representativt för den planerade produktionen (produktionstyp).
3. Tillverkaren ska lämna in ansökan om EU-typkontroll till ett valfritt anmält organ.

Ansökan ska innehålla följande:

- a) Tillverkarens namn och adress och, om ansökan lämnas in av tillverkarens representant, även dennes namn och adress.
 - b) En skriftlig försäkran om att samma ansökan inte har lämnats in till något annat anmält organ.
 - c) Den tekniska dokumentationen för delsystemet eller säkerhetskomponenten i enlighet med bilaga VIII.
 - d) Ett representativt provexemplar av det planerade delsystemet eller den planerade säkerhetskomponenten eller uppgifter om var provexemplaret kan undersökas. Det anmälda organet får vid behov begära in fler provexemplar för att genomföra provningsprogrammet.
4. Det anmälda organet ska göra följande:
 - 4.1 Granska den tekniska dokumentationen för att bedöma lämpligheten av delsystemets eller säkerhetskomponentens tekniska konstruktion.
 - 4.2 Kontrollera att provexemplaren har tillverkats i enlighet med den tekniska dokumentationen och identifiera de delar som har konstruerats i enlighet med de tillämpliga bestämmelserna i de relevanta harmoniserade standarderna, liksom de delar som har konstruerats i enlighet med andra relevanta tekniska specifikationer.
 - 4.3 Utföra eller låta utföra lämpliga undersökningar och provningar för att, i de fall där tillverkaren har valt att tillämpa lösningarna i de relevanta harmoniserade standarderna, kontrollera om dessa lösningar har tillämpats korrekt.
 - 4.4 Utföra eller låta utföra lämpliga undersökningar och provningar för att, i de fall där lösningarna i de relevanta harmoniserade standarderna inte har tillämpats, kontrollera att de lösningar som tillverkaren tillämpat i enlighet med andra relevanta tekniska specifikationer uppfyller motsvarande grundläggande krav i denna förordning.
 - 4.5 Komma överens med tillverkaren om var undersökningarna och provningarna ska utföras.
 5. Det anmälda organet ska utarbeta en utvärderingsrapport där det anges vilka åtgärder som har vidtagits i enlighet med punkt 4 och vad de har resulterat i. Utan att det påverkar det anmälda organets skyldigheter gentemot de anmälade myndigheterna får organet inte offentliggöra hela eller delar av innehållet i rapporten utan tillverkarens samtycke.
 6. Om typen uppfyller kraven i denna förordning ska det anmälda organet utfärda ett EU-typintyg till tillverkaren. Intyget ska innehålla tillverkarens namn och adress, slutsatserna av undersökningen, eventuella giltighetsvillkor, de uppgifter som krävs för att identifiera den godkända typen (delsystem eller säkerhetskomponent) och, när så är relevant, en beskrivning av dess funktion. Intyget kan ha en eller flera bilagor.

EU-typintyget och bilagorna ska innehålla all information som behövs för att bedöma om de tillverkade delsystemen och säkerhetskomponenterna överensstämmer med den undersökta typen och för att kontrollera dem vid drift. I detta intyg ska också eventuella villkor för dess utfärdande anges, och de beskrivningar och ritningar som behövs för identifiering av den godkända typen ska bifogas.

Intyget ska ha en giltighetstid på högst 30 år från dagen för dess utfärdande.

Om typen inte uppfyller de tillämpliga kraven i denna förordning ska det anmälda organet avslå ansökan om EU-typintyg och underrätta den sökande om detta samt utförligt motivera avslaget.

7. Det anmälda organet ska följa med i den tekniska utvecklingen, och om denna tyder på att den godkända typen inte längre uppfyller de tillämpliga kraven i denna förordning ska organet fastställa om det krävs ytterligare undersökningar. Om så är fallet ska det anmälda organet informera tillverkaren om detta.

Tillverkaren ska informera det anmälda organ som har den tekniska dokumentationen rörande EU-typintyget om alla ändringar av den godkända typen som kan påverka delsystemets eller säkerhetskomponentens överensstämmelse med de grundläggande kraven i denna förordning eller villkoren för intygets giltighet.

Det anmälda organet ska granska ändringen och meddela tillverkaren om EU-typintyget fortfarande gäller eller om det krävs kompletterande undersökningar, kontroller eller provningar. Vid behov ska det anmälda organet utfärda ett tillägg till det ursprungliga EU-typintyget eller begära att en ny ansökan om EU-typintyg lämnas in.

8. Varje anmält organ ska informera sin anmälande myndighet om de EU-typintyg och/eller tillägg till dessa som det har utfärdat eller återkallat, och det ska regelbundet eller på begäran ge den anmälande myndigheten tillgång till förteckningen över sådana intyg och/eller tillägg till dessa som det har avslagit, tillfälligt återkallat eller på annat sätt belagt med restriktioner.

Varje anmält organ ska informera de övriga anmälda organen om de EU-typintyg och/eller tillägg till dessa som det har avslagit, tillfälligt eller slutgiltigt återkallat eller på annat sätt belagt med restriktioner och, på begäran, om sådana intyg och/eller tillägg som det har utfärdat.

Kommissionen, medlemsstaterna och övriga anmälda organ har rätt att på begäran få ett exemplar av EU-typintyget och/eller tilläggen till det. Kommissionen och medlemsstaterna har rätt att på begäran få ett exemplar av den tekniska dokumentationen och av resultaten från de undersökningar som utförts av det anmälda organet. Det anmälda organet ska behålla ett exemplar av EU-typintyget med bilagor och tillägg och av det tekniska underlaget, inklusive dokumentationen från tillverkaren, så länge som intyget är giltigt.

9. Tillverkaren ska för de nationella myndigheterna kunna uppvisa ett exemplar av EU-typintyget med bilagor och tillägg tillsammans med den tekniska dokumentationen i 30 år efter det att delsystemet eller säkerhetskomponenten har släppts ut på marknaden.
10. Tillverkarens skyldigheter enligt punkterna 7 och 9 får fullgöras av tillverkarens representant, förutsatt att dessa skyldigheter specificeras i fullmakten.

BILAGA IV

FÖRFARANDE FÖR BEDÖMNING AV ÖVERENSSTÄMME FÖR DELSYSTEM OCH SÄKERHETSKOMPONENTER: MODUL D: ÖVERENSSTÄMME MED TYP SOM GRUNDAR SIG PÅ KVALITETSSÄKRING AV PRODUKTIONEN

1. Överensstämmelse med typ som grundar sig på kvalitetssäkring av produktionen är den del av ett förfarande för bedömning av överensstämmelse genom vilken tillverkaren fullgör skyldigheterna i punkterna 2 och 5 samt säkerställer och försäkrar på eget ansvar att de berörda delsystemen eller säkerhetskomponenterna överensstämmer med typen enligt beskrivningen i EU-typintyget och uppfyller de tillämpliga kraven i denna förordning.

2. Tillverkning

Tillverkaren ska för produktion, slutlig produktkontroll och provning av de berörda delsystemen eller säkerhetskomponenterna tillämpa ett godkänt kvalitetssystem enligt punkt 3 och ska övervakas i enlighet med punkt 4.

3. Kvalitetssystem

- 3.1 Tillverkaren ska lämna in en ansökan till ett valfritt anmält organ om att få sitt kvalitetssystem bedömt.

Ansökan ska innehålla följande:

- a) Tillverkarens namn och adress och, om ansökan lämnas in av tillverkarens representant, även dennes namn och adress.
 - b) En skriftlig försäkran om att samma ansökan inte har lämnats till något annat anmält organ.
 - c) Alla upplysningar av betydelse för de delsystem eller säkerhetskomponenter som godkänts enligt modul B.
 - d) Dokumentation om kvalitetssystemet.
 - e) Den tekniska dokumentationen för den godkända typen samt ett exemplar av EU-typintyget eller EU-typintygen.
 - f) Uppgifter om de lokaler där delsystemet eller säkerhetskomponenten tillverkas.
- 3.2 Kvalitetssystemet ska säkerställa att delsystemen eller säkerhetskomponenterna överensstämmer med typen/typerna enligt beskrivningen i EU-typintyget eller EU-typintygen och uppfyller de tillämpliga kraven i denna förordning.

Alla faktorer, krav och bestämmelser som tillverkaren tagit hänsyn till ska finnas dokumenterade på ett systematiskt och överskådligt sätt i form av skriftliga riktlinjer, förfaranden och anvisningar. Dokumentationen om kvalitetssystemet ska möjliggöra en enhetlig tolkning av kvalitetsrelaterade program, planer, manualer och protokoll.

Dokumentationen ska särskilt innehålla en fullgod beskrivning av

- a) kvalitetsmålen och ledningens organisatoriska struktur, ansvar och befogenheter med avseende på produktkvalitet,
- b) de motsvarande metoder, processer och systematiska förfaranden för tillverkning, kvalitetskontroll och kvalitetssäkring som kommer att användas,
- c) de undersökningar och provningar som kommer att utföras före, under och efter tillverkningen, och hur ofta de kommer att utföras,
- d) kvalitetsdokumenten, till exempel kontrollrapporter och provningsresultat, kalibreringsresultat och redogörelser för den berörda personalens kvalifikationer,
- e) metoder för övervakning av att den nödvändiga produktkvaliteten uppnås och att kvalitetssystemet fungerar effektivt.

- 3.3 Det anmälda organet ska bedöma kvalitetssystemet för att avgöra om kraven i punkt 3.2 är uppfyllda.

Det ska förutsätta att kraven är uppfyllda i fråga om de delar av kvalitetssystemet som överensstämmer med motsvarande specifikationer i den relevanta harmoniserade standarden.

Revisionen ska också omfatta en inspektion i de lokaler där delsystemen eller säkerhetskomponenterna tillverkas, kontrolleras och provas.

Utöver erfarenhet av kvalitetssäkringssystem ska minst en av revisionsgruppens deltagare ha erfarenhet av bedömning av linbaneanläggningar och av tekniken hos de berörda delsystemen eller säkerhetskomponenterna och känna till de tillämpliga kraven i denna förordning. Revisionen ska även omfatta en inspektion hos tillverkaren. Revisionsgruppen ska granska den tekniska dokumentation som avses i punkt 3.1 e för att kontrollera att tillverkaren känner till de relevanta kraven i denna förordning och utför de undersökningar som krävs för att säkerställa att delsystemen eller säkerhetskomponenterna överensstämmer med kraven.

Tillverkaren ska meddelas beslutet. Meddelandet ska innehålla slutsatserna från revisionen och det motiverade beslutet.

- 3.4 Tillverkaren ska åta sig att fullgöra de skyldigheter som är förenade med det godkända kvalitetssystemet och att upprätthålla det så att det förblir ändamålsenligt och effektivt.
- 3.5 Tillverkaren ska informera det anmälda organ som har godkänt kvalitetssystemet om alla ändringar som planeras i systemet.

Det anmälda organet ska göra en utvärdering av de föreslagna ändringarna och avgöra om det ändrade kvalitetssystemet fortfarande uppfyller de krav som avses i punkt 3.2 eller om en ny bedömning är nödvändig.

Organet ska underrätta tillverkaren om resultatet av utvärderingen. Vid en ny bedömning ska organet meddela tillverkaren sitt beslut. Meddelandet ska innehålla slutsatserna från undersökningen och det motiverade beslutet.

4. Övervakning under det anmälda organets ansvar

- 4.1 Syftet med övervakningen är att säkerställa att tillverkaren fullgör de skyldigheter som följer av det godkända kvalitetssystemet.
- 4.2 För att möjliggöra en bedömning ska tillverkaren ge det anmälda organet tillträde till lokalerna för tillverkning, kontroll, provning och lagring och tillhandahålla all nödvändig information, i synnerhet
- dokumentationen av kvalitetssystemet,
 - kvalitetsdokumenten, såsom granskningsrapporter och provningsresultat, kalibreringsresultat och redogörelser för den berörda personalens kvalifikationer.
- 4.3 Det anmälda organet ska genomföra regelbundna revisioner, minst vartannat år, för att försäkra sig om att tillverkaren upprätthåller och tillämpar kvalitetssystemet samt lämna en revisionsrapport till tillverkaren.
- 4.4 Det anmälda organet får dessutom göra oanmälda besök hos tillverkaren. Under sådana besök får det anmälda organet vid behov utföra eller låta utföra produktprovningar för att kontrollera att kvalitetssystemet fungerar korrekt. Det anmälda organet ska lämna en besöksrapport till tillverkaren och, om provningar har utförts, en provningsrapport.

5. CE-märkning och EU-försäkran om överensstämmelse

- 5.1 Tillverkaren ska anbringa CE-märkningen och, under ansvar av det anmälda organ som avses i punkt 3.1, organets identifikationsnummer på varje enskilt delsystem eller varje enskild säkerhetskomponent som överensstämmer med typen enligt beskrivningen i EU-typintyget och uppfyller de tillämpliga kraven i denna förordning.

- 5.2 Tillverkaren ska upprätta en skriftlig EU-försäkran om överensstämmelse för varje delsystems- eller säkerhetskomponentsmodell och kunna uppvisa den för de nationella myndigheterna i 30 år efter det att delsystemet eller säkerhetskomponenten har släppts ut på marknaden. I EU-försäkran om överensstämmelse ska det anges för vilken delsystems- eller säkerhetskomponentsmodell den har upprättats.

Ett exemplar av EU-försäkran om överensstämmelse ska på begäran göras tillgängligt för de behöriga myndigheterna.

6. Tillverkaren ska i minst 30 år efter det att delsystemet eller säkerhetskomponenten har släppts ut på marknaden kunna uppvisa följande för de nationella myndigheterna:
- a) Den dokumentation som avses i punkt 3.1.
 - b) Information avseende sådana godkännanden av ändringar som avses i punkt 3.5.
 - c) Sådana beslut och rapporter från det anmälda organet som avses i punkterna 3.5, 4.3 och 4.4.
7. Varje anmält organ ska informera sin anmälande myndighet om de godkännanden av kvalitetssystem som det har utfärdat eller återkallat och ska regelbundet eller på begäran ge den anmälande myndigheten tillgång till förteckningen över de godkännanden av kvalitetssystem som det har avslagit, tillfälligt återkallat eller på annat sätt belagt med restriktioner.

Varje anmält organ ska informera de övriga anmälda organen om de godkännanden av kvalitetssystem som det har avslagit, tillfälligt eller slutgiltigt återkallat eller på annat sätt belagt med restriktioner samt ange skälen till sitt beslut och, på begäran, om de godkännanden av kvalitetssystem som det har utfärdat.

På begäran ska det anmälda organet ge kommissionen och medlemsstaterna ett exemplar av det eller de beslut om godkännande av kvalitetssystem som det har utfärdat.

Det anmälda organet ska förvara ett exemplar av det eller de beslut om godkännande som det har utfärdat med bilagor och tillägg.

8. Tillverkarens representant

Tillverkarens skyldigheter enligt punkterna 3.1, 3.5, 5 och 6 får fullgöras, för dennes räkning och på dennes ansvar, av tillverkarens representant, förutsatt att dessa skyldigheter specificeras i fullmakten.

BILAGA V

**FÖRFARANDE FÖR BEDÖMNING AV ÖVERENSSTÄMMELSE FÖR DELSYSTEM OCH SÄKERHETS-
KOMPONENTER: MODUL F: ÖVERENSSTÄMMELSE MED TYP SOM GRUNDAR SIG PÅ KONTROLL AV
DELSYSTEM ELLER SÄKERHETSKOMPONENTER**

1. Överensstämmelse med typ som grundar sig på kontroll av delsystem eller säkerhetskomponenter är den del av ett förfarande för bedömning av överensstämmelse genom vilken tillverkaren fullgör skyldigheterna i punkterna 2, 5.1 och 6 samt säkerställer och försäkrar på eget ansvar att de berörda delsystemen eller säkerhetskomponenterna, som har genomgått kontroll i enlighet med punkt 3, överensstämmer med typen enligt beskrivningen i EU-typintyget och uppfyller de tillämpliga kraven i denna förordning.

2. Tillverkning

Tillverkaren ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att tillverkningen och övervakningen av den ska leda till att de tillverkade delsystemen eller säkerhetskomponenterna överensstämmer med den godkända typen enligt beskrivningen i EU-typintyget och med de tillämpliga kraven i denna förordning.

3. Kontroll

- 3.1 Tillverkaren ska lämna in en ansökan om kontroll av delsystemet eller säkerhetskomponenten till ett valfritt anmält organ.

Ansökan ska innehålla följande:

- a) Tillverkarens namn och adress och, om ansökan lämnas in av tillverkarens representant, även dennes namn och adress.
- b) En skriftlig försäkran om att samma ansökan inte har lämnats till något annat anmält organ.
- c) Alla upplysningar av betydelse för de delsystem eller säkerhetskomponenter som godkänts enligt modul B.
- d) Den tekniska dokumentationen om den godkända typen och ett exemplar av EU-typintyget eller EU-typintygen.
- e) Uppgifter om de lokaler där delsystemet eller säkerhetskomponenten kan undersökas.

- 3.2 Det anmälda organet ska utföra eller låta utföra lämpliga undersökningar och provningar för att kontrollera delsystemens eller säkerhetskomponenternas överensstämmelse med den godkända typen enligt beskrivningen i EU-typintyget och med de tillämpliga kraven i denna förordning.

Undersökningarna och provningarna för att kontrollera att delsystemen eller säkerhetskomponenterna uppfyller de tillämpliga kraven ska, enligt tillverkarens val, utföras antingen genom undersökning och provning av varje enskilt delsystem eller varje enskild säkerhetskomponent enligt punkt 4, eller genom undersökning och provning av delsystemen eller säkerhetskomponenterna på statistisk grund enligt punkt 5.

4. Kontroll av överensstämmelse genom undersökning och provning av varje enskilt delsystem eller säkerhetskomponent

- 4.1 Alla delsystem eller säkerhetskomponenter ska undersökas var för sig och lämpliga provningar i enlighet med relevanta harmoniserade standarder, och/eller likvärdiga provningar i enlighet med andra relevanta tekniska specifikationer, ska utföras för att fastställa om de överensstämmer med den godkända typen i EU-typintyget och med de tillämpliga kraven i denna förordning.

Om det inte finns någon harmoniserad standard ska det berörda anmälda organet bestämma vilka provningar som ska utföras.

- 4.2 Det anmälda organet ska utfärda ett intyg om överensstämmelse i fråga om de utförda undersökningarna och provningarna, och ska anbringa sitt identifikationsnummer på varje godkänt delsystem eller varje godkänd säkerhetskomponent, eller låta anbringa det under sitt ansvar.

Tillverkaren ska hålla intygen om överensstämmelse tillgängliga för kontroll av de nationella myndigheterna i 30 år efter det att delsystemet eller säkerhetskomponenten har släppts ut på marknaden.

5. Statistisk kontroll av överensstämmelse

- 5.1 Tillverkaren ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att tillverkningen och övervakningen av den säkerställer att varje tillverkat parti är enhetligt, och ska lämna in sitt delsystem eller sin säkerhetskomponent för kontroll i form av enhetliga partier.
- 5.2 Ett slumpmässigt urval ska göras ur varje parti. Alla delsystem eller säkerhetskomponenter i urvalet ska undersökas var för sig och lämpliga provningar i enlighet med relevanta harmoniserade standarder och/eller likvärdiga provningar i enlighet med andra relevanta tekniska specifikationer ska utföras för att kontrollera om de överensstämmer med den godkända typen enligt beskrivningen i EU-typintyget och överensstämmer med de tillämpliga kraven i denna förordning och för att avgöra om partiet ska godkännas eller underkännas. Om det inte finns någon harmoniserad standard ska det berörda anmälda organet bestämma vilka provningar som ska utföras.
- 5.3 Om ett parti godkännas, ska samtliga delsystem eller säkerhetskomponenter i detta parti anses vara godkända, utom de delsystem eller säkerhetskomponenter i urvalet som inte klarade provningarna.

Det anmälda organet ska utfärda ett intyg om överensstämmelse i fråga om de utförda undersökningarna och provningarna, och ska anbringa sitt identifikationsnummer på varje godkänt delsystem eller varje godkänd säkerhetskomponent, eller låta anbringa det under sitt ansvar.

Tillverkaren ska kunna uppvisa intygen om överensstämmelse för de nationella myndigheterna i 30 år efter det att delsystemet eller säkerhetskomponenten har släppts ut på marknaden.

- 5.4 Om ett parti underkännas, ska det anmälda organet eller den behöriga myndigheten vidta lämpliga åtgärder för att förhindra att det partiet släpps ut på marknaden. Om det ofta förekommer underkända partier får det anmälda organet tillfälligt upphöra med den statistiska kontrollen och vidta lämpliga åtgärder.

6. CE-märkning och EU-försäkran om överensstämmelse

- 6.1 Tillverkaren ska anbringa CE-märkningen och, under ansvar av det anmälda organ som avses i punkt 3, organets identifikationsnummer, på varje enskilt delsystem eller varje enskild säkerhetskomponent som överensstämmer med den godkända typen enligt beskrivningen i EU-typintyget och uppfyller de tillämpliga kraven i denna förordning.
- 6.2 Tillverkaren ska upprätta en skriftlig EU-försäkran om överensstämmelse för varje delsystems- eller säkerhetskomponentsmodell och kunna uppvisa den för de nationella myndigheterna i 30 år efter det att delsystemet eller säkerhetskomponenten har släppts ut på marknaden. I EU-försäkran om överensstämmelse ska det anges för vilken delsystems- eller säkerhetskomponentsmodell den har upprättats.

Om det anmälda organ som avses i punkt 3 godkänner det får tillverkaren också, under organets ansvar, anbringa det anmälda organets identifikationsnummer på delsystemen eller säkerhetskomponenterna.

7. Om det anmälda organet godkänner det får tillverkaren, under organets ansvar, anbringa det anmälda organets identifikationsnummer på delsystemen eller säkerhetskomponenterna under tillverkningen.

8. Tillverkarens representant

Tillverkarens skyldigheter får fullgöras, för dennes räkning och på dennes ansvar, av tillverkarens representant, förutsatt att dessa skyldigheter specificeras i fullmakten. Tillverkarens representant får inte fullgöra de skyldigheter som anges i punkterna 2 och 5.1.

BILAGA VI

FÖRFARANDE FÖR BEDÖMNING AV ÖVERENSSTÄMMELSE FÖR DELSYSTEM OCH SÄKERHETSKOMPONENTER: MODUL G: ÖVERENSSTÄMMELSE SOM GRUNDAR SIG PÅ KONTROLL AV ENSKILDA PRODUKTER

1. Överensstämmelse som grundar sig på kontroll av enskilda produkter är det förfarande för bedömning av överensstämmelse genom vilket tillverkaren fullgör skyldigheterna i punkterna 2, 3.1 och 4 samt säkerställer och försäkrar på eget ansvar att det berörda delsystemet eller den berörda säkerhetskomponenten, som har genomgått kontroll i enlighet med punkt 3, överensstämmer med de tillämpliga kraven i denna förordning.

2. Tillverkning

Tillverkaren ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att tillverkningsprocessen och övervakningen av den säkerställer att det tillverkade delsystemet eller den tillverkade säkerhetskomponenten uppfyller de tillämpliga kraven i denna förordning.

3. Kontroll

- 3.1 Tillverkaren ska lämna in en ansökan om kontroll av enskilda produkter för ett delsystem eller en säkerhetskomponent till ett valfritt anmält organ.

Ansökan ska innehålla följande:

- a) Tillverkarens namn och adress och, om ansökan lämnas in av tillverkarens representant, även dennes namn och adress.
- b) En skriftlig försäkran om att samma ansökan inte har lämnats till något annat anmält organ.
- c) Den tekniska dokumentationen för delsystemet eller säkerhetskomponenten i enlighet med bilaga VIII.
- d) Uppgifter om de lokaler där delsystemet eller säkerhetskomponenten kan undersökas.

- 3.2 Det anmälda organet ska granska den tekniska dokumentationen för delsystemet eller säkerhetskomponenten samt utföra eller låta utföra lämpliga undersökningar och provningar i enlighet med de relevanta harmoniserade standarderna och/eller likvärdiga provningar i enlighet med andra relevanta tekniska specifikationer, för att kontrollera att delsystemet eller säkerhetskomponenten uppfyller de tillämpliga kraven i denna förordning. Om det inte finns någon harmoniserad standard ska det berörda anmälda organet bestämma vilka provningar som ska utföras.

Det anmälda organet ska utfärda ett intyg om överensstämmelse i fråga om de utförda undersökningarna och provningarna, och ska anbringa sitt identifikationsnummer på det godkända delsystemet eller den godkända säkerhetskomponenten, eller låta anbringa det under sitt ansvar.

Om det anmälda organet avslår ansökan om ett intyg om överensstämmelse ska det ange de närmare skälen till avslaget och vilka korrigerande åtgärder som måste vidtas.

Om tillverkaren lämnar in en ny ansökan om kontroll av enskilda produkter för det berörda delsystemet eller den berörda säkerhetskomponenten ska ansökan lämnas till samma anmälda organ.

Det anmälda organet ska på begäran lämna ett exemplar av intyget om överensstämmelse till kommissionen och medlemsstaterna.

Tillverkaren ska kunna uppvisa den tekniska dokumentationen och intyget om överensstämmelse för de nationella myndigheterna i 30 år efter det att delsystemet eller säkerhetskomponenten har släppts ut på marknaden.

4. CE-märkning och EU-försäkran om överensstämmelse

- 4.1 Tillverkaren ska anbringa CE-märkningen och, under ansvar av det anmälda organ som avses i punkt 3, organets identifikationsnummer på varje enskilt delsystem eller varje enskild säkerhetskomponent som uppfyller de tillämpliga kraven i denna förordning.

- 4.2 Tillverkaren ska upprätta en skriftlig EU-försäkran om överensstämmelse och kunna uppvisa den för de nationella myndigheterna i 30 år efter det att delsystemet eller säkerhetskomponenten har släppts ut på marknaden. I EU-försäkran om överensstämmelse ska det anges för vilket delsystem eller vilken säkerhetskomponent den har upprättats.

Ett exemplar av EU-försäkran om överensstämmelse ska på begäran göras tillgängligt för de behöriga myndigheterna.

5. Tillverkarens representant

Tillverkarens skyldigheter enligt punkterna 3.1 och 4 får fullgöras, för dennes räkning och på dennes ansvar, av tillverkarens representant, förutsatt att dessa skyldigheter specificeras i fullmakten.

—

BILAGA VII

FÖRFARANDEN FÖR BEDÖMNING AV ÖVERENSSTÄMMELSE FÖR DELSYSTEM OCH SÄKERHETSKOMPONENTER: MODUL H 1: ÖVERENSSTÄMMELSE SOM GRUNDAR SIG PÅ FULLSTÄNDIG KVALITETSSÄKRING OCH KONSTRUKTIONSKONTROLL

1. Överensstämmelse som grundar sig på fullständig kvalitetsssäkring och konstruktionskontroll är det förfarande för bedömning av överensstämmelse genom vilket tillverkaren fullgör skyldigheterna i punkterna 2 och 5 samt på eget ansvar säkerställer och försäkras att de berörda delsystemen eller säkerhetskomponenterna uppfyller de tillämpliga kraven i denna förordning.

2. Tillverkning

Tillverkaren ska för konstruktion, tillverkning och slutlig kontroll och provning av delsystem eller säkerhetskomponenter tillämpa ett godkänt kvalitetssystem enligt punkt 3 och ska övervakas i enlighet med punkt 4. Att delsystemens eller säkerhetskomponenternas tekniska konstruktion är lämplig ska ha kontrollerats i enlighet med punkt 3.6.

3. Kvalitetssystem

- 3.1 Tillverkaren ska lämna in en ansökan till ett valfritt anmält organ om att få sitt kvalitetssystem för de berörda delsystemen eller säkerhetskomponenterna bedömt.

Ansökan ska innehålla följande:

- a) Tillverkarens namn och adress och, om ansökan lämnas in av tillverkarens representant, även dennes namn och adress.
- b) All nödvändig information om de delsystem eller säkerhetskomponenter som ska tillverkas.
- c) Den tekniska dokumentationen i enlighet med bilaga VIII för en representativ typ av varje kategori av delsystem eller säkerhetskomponent som ska tillverkas.
- d) Dokumentation för kvalitetsssäkringssystemet.
- e) Adressen till de lokaler där delsystemen eller säkerhetskomponenterna konstrueras, tillverkas, kontrolleras och provas.
- f) En skriftlig försäkran om att samma ansökan inte har lämnats till något annat anmält organ.

- 3.2 Kvalitetssystemet ska säkerställa att delsystemen eller säkerhetskomponenterna uppfyller de tillämpliga kraven i denna förordning.

Alla faktorer, krav och bestämmelser som tillverkaren har tagit hänsyn till ska finnas dokumenterade på ett systematiskt och överskådligt sätt i form av skriftliga riktlinjer, förfaranden och anvisningar. Dokumentationen för kvalitetssystemet ska möjliggöra en enhetlig tolkning av kvalitetsrelaterade program, planer, manualer och protokoll.

Dokumentationen ska särskilt innehålla en fullgod beskrivning av

- a) kvalitetsmålen och ledningens organisatoriska struktur, ansvar och befogenheter med avseende på konstruktions- och produktkvalitet,
- b) de tekniska specifikationer för konstruktion, inbegripet standarder, som kommer att tillämpas och, när de relevanta harmoniserade standarderna inte tillämpas till fullo, vilka medel, inbegripet andra relevanta tekniska specifikationer, som kommer att användas för att säkerställa att de grundläggande kraven i denna förordning uppfylls,
- c) de metoder, processer och systematiska förfaranden för kontroll och verifikation av konstruktionen som kommer att användas vid konstruktionen av delsystemen eller säkerhetskomponenterna,
- d) de motsvarande metoder, processer och systematiska förfaranden för tillverkning, kvalitetskontroll och kvalitetsssäkring som kommer att tillämpas,
- e) de undersökningar och provningar som kommer att utföras före, under och efter tillverkningen med uppgift om hur ofta de kommer att utföras,

- f) kvalitetsdokumenten, till exempel kontrollrapporter och provningsresultat, kalibreringsresultat och redogörelser för den berörda personalens kvalifikationer,
 - g) metoder för övervakning av att den nödvändiga konstruktions- och produktkvaliteten uppnås och att kvalitets-systemet fungerar effektivt.
- 3.3 Det anmälda organet ska bedöma kvalitetssystemet för att avgöra om det uppfyller kraven i punkt 3.2. Det ska förutsätta att kraven är uppfyllda i fråga om de delar av kvalitetssystemet som överensstämmer med motsvarande specifikationer i den relevanta harmoniserade standarden.

Revisionen ska också omfatta en inspektion i de lokaler där delsystemen eller säkerhetskomponenterna konstrueras, tillverkas, kontrolleras och provas.

Utöver erfarenhet av kvalitetssäkringssystem ska minst en av revisionsgruppens deltagare ha erfarenhet av bedömning av linbaneanläggningar och av tekniken hos de berörda delsystemen eller säkerhetskomponenterna och känna till de tillämpliga kraven i denna förordning.

Revisionsgruppen ska granska den tekniska dokumentation som avses i punkt 3.1 för att kontrollera att tillverkaren känner till de tillämpliga kraven i denna förordning och utför de undersökningar som krävs för att säkerställa att delsystemen eller säkerhetskomponenterna överensstämmer med kraven.

Det anmälda organet ska meddela sitt beslut till tillverkaren eller dennes representant. Meddelandet ska innehålla slutsatserna från revisionen och det motiverade beslutet.

- 3.4 Tillverkaren ska åta sig att fullgöra de skyldigheter som är förenade med det godkända kvalitetssystemet och att upprätthålla det så att det förblir ändamålsenligt och effektivt.
- 3.5 Tillverkaren ska informera det anmälda organ som har godkänt kvalitetssystemet om alla ändringar som planeras i systemet.

Det anmälda organet ska göra en utvärdering av de föreslagna ändringarna och avgöra om det ändrade kvalitetssystemet fortfarande uppfyller de krav som avses i punkt 3.2 eller om en ny bedömning är nödvändig.

Organet ska underrätta tillverkaren eller tillverkarens representant om sitt beslut. Meddelandet ska innehålla slutsatserna av bedömningen och det motiverade beslutet.

3.6 Konstruktionskontroll

- 3.6.1 Tillverkaren ska hos det anmälda organ som avses i punkt 3.1 ansöka om kontroll av konstruktionen.
- 3.6.2 Ansökan ska göra det möjligt att förstå delsystemets eller säkerhetskomponentens konstruktion, tillverkning och funktions sätt, samt att bedöma om de överensstämmer med de tillämpliga kraven i denna förordning.

Ansökan ska innehålla följande:

- a) Tillverkarens namn och adress.
 - b) En skriftlig försäkran om att samma ansökan inte har lämnats till något annat anmält organ.
 - c) Den tekniska dokumentation som beskrivs i bilaga VIII.
- 3.6.3 Det anmälda organet ska pröva ansökan och, om konstruktionen uppfyller de krav i denna förordning som är tillämpliga på delsystemet eller säkerhetskomponenten, utfärda ett EU-intyg om konstruktionskontroll till tillverkaren. Det intyget ska innehålla tillverkarens namn och adress, slutsatserna av undersökningen, eventuella giltighetsvillkor och de uppgifter som krävs för att identifiera den godkända konstruktionen. Intyget kan ha en eller flera bilagor.

Intyget och bilagorna ska innehålla all information som behövs för att bedöma om de tillverkade delsystemen eller säkerhetskomponenterna överensstämmer med den undersökta konstruktionen och för att i tillämpliga fall kontrollera dem vid drift.

Om konstruktionen inte uppfyller de tillämpliga kraven i denna förordning ska det anmälda organet avslå ansökan om EU-intyg om konstruktionskontroll och underrätta den sökande om detta samt utförligt motivera avslaget.

- 3.6.4 Det anmälda organet ska följa med i den tekniska utvecklingen, och om denna tyder på att den godkända konstruktionen inte längre uppfyller de tillämpliga kraven i denna förordning ska organet fastställa om det krävs ytterligare undersökningar. Om så är fallet ska det anmälda organet informera om detta.

Tillverkaren ska informera det anmälda organ som har utfärdat EU-intyget om konstruktionskontroll om alla ändringar av den godkända konstruktionen som kan påverka överensstämmelsen med de grundläggande kraven i denna förordning eller villkoren för intygets giltighet. För sådana ändringar krävs det också godkännande – från det anmälda organ som utfärdat EU-intyget om konstruktionskontroll – i form av ett tillägg till det ursprungliga EU-intyget om konstruktionskontroll.

- 3.6.5 Varje anmält organ ska informera sin anmälande myndighet om de EU-intyg om konstruktionskontroll och/eller tillägg till dessa som det har utfärdat eller återkallat, och det ska regelbundet eller på begäran ge den anmälande myndigheten tillgång till förteckningen över sådana intyg och/eller tillägg till dessa som det har avslagit, tillfälligt återkallat eller på annat sätt belagt med restriktioner.

Varje anmält organ ska informera de övriga anmälda organen om de EU-intyg om konstruktionskontroll och/eller tillägg till dessa som det har avslagit, tillfälligt eller slutgiltigt återkallat eller på annat sätt begränsat och, på begäran, om de intyg och/eller tillägg som det har utfärdat.

Kommissionen, medlemsstaterna och övriga anmälda organ har rätt att på begäran få ett exemplar av EU-intyget om konstruktionskontroll och/eller tilläggen till det. Kommissionen och medlemsstaterna har rätt att på begäran få ett exemplar av den tekniska dokumentationen och av resultaten från de undersökningar som utförts av det anmälda organet.

Det anmälda organet ska behålla en kopia av EU-intyget om konstruktionskontroll med bilagor och tillägg och av det tekniska underlaget, inklusive dokumentationen från tillverkaren, så länge som intyget är giltigt.

- 3.6.6 Tillverkaren ska för de nationella myndigheterna kunna uppvisa ett exemplar av EU-intyget om konstruktionskontroll med bilagor och tillägg tillsammans med den tekniska dokumentationen i 30 år efter det att delsystemet eller säkerhetskomponenten har släppts ut på marknaden.

4. Övervakning under det anmälda organets ansvar

- 4.1 Syftet med övervakningen är att säkerställa att tillverkaren fullgör de skyldigheter som följer med det godkända kvalitetssystemet.

- 4.2 För att möjliggöra en bedömning ska tillverkaren ge det anmälda organet tillträde till lokalerna för konstruktion, tillverkning, kontroll, provning och lagring och tillhandahålla all nödvändig information, i synnerhet

- a) dokumentationen av kvalitetssäkringssystemet,
- b) kvalitetsdokument som föreskrivs i den del av kvalitetssystemet som gäller konstruktionen, såsom resultat av analyser, beräkningar och provning,
- c) de kvalitetsdokument som föreskrivs i den del av kvalitetssystemet som gäller tillverkningen, såsom granskningsrapporter och provningsresultat, kalibreringsresultat och redogörelser för den berörda personalens kvalifikationer.

- 4.3 Det anmälda organet ska genomföra regelbundna revisioner för att försäkra sig om att tillverkaren upprätthåller och tillämpar kvalitetssystemet samt lämna en revisionsrapport till tillverkaren. De regelbundna revisionerna ska infalla så att en helt ny bedömning genomförs vart tredje år.

- 4.4 Det anmälda organet får dessutom göra oanmälda besök hos tillverkaren.

Under sådana besök får det anmälda organet vid behov utföra eller låta utföra produktprovningar för att kontrollera att kvalitetssystemet fungerar korrekt. Det anmälda organet ska lämna en besöksrapport till tillverkaren och, om provningar har utförts, en provningsrapport.

5. CE-märkning och EU-försäkran om överensstämmelse.
- 5.1 Tillverkaren ska anbringa CE-märkningen och, under ansvar av det anmälda organ som avses i punkt 3.1, organets identifikationsnummer på varje enskilt delsystem eller varje enskild säkerhetskomponent som uppfyller de tillämpliga kraven i denna förordning.
- 5.2 Tillverkaren ska upprätta en skriftlig EU-försäkran om överensstämmelse för varje delsystems- eller säkerhetskomponentsmodell och kunna uppvisa den för de nationella myndigheterna i 30 år efter det att delsystemet eller säkerhetskomponenten har släppts ut på marknaden. I EU-försäkran om överensstämmelse ska det anges för vilken delsystems- eller säkerhetskomponentsmodell den har upprättats och vilket nummer EU-intyget om konstruktionskontroll har.

Ett exemplar av EU-försäkran om överensstämmelse ska på begäran göras tillgängligt för de behöriga myndigheterna.

6. Tillverkaren ska i minst 30 år efter det att delsystemet eller säkerhetskomponenten har släppts ut på marknaden kunna uppvisa följande för de nationella myndigheterna:
- a) Den tekniska dokumentation som avses i punkt 3.1 c.
 - b) Den dokumentation för kvalitetssäkringssystemet som avses i punkt 3.1 d.
 - c) Information avseende sådana godkännanden av ändringar som avses i punkt 3.5.
 - d) Sådana beslut och rapporter från det anmälda organet som avses i punkterna 3.3, 3.5, 4.3 och 4.4.

7. Varje anmält organ ska informera sin anmälande myndighet om de godkännanden av kvalitetssystem som det har utfärdat eller återkallat och ska regelbundet eller på begäran ge den anmälande myndigheten tillgång till förteckningen över de godkännanden av kvalitetssystem som det har avslagit, tillfälligt återkallat eller på annat sätt belagt med restriktioner.

Varje anmält organ ska informera de övriga anmälda organen om de godkännanden av kvalitetssystem som det har avslagit, tillfälligt eller slutgiltigt återkallat och, på begäran, om de godkännanden av kvalitetssystem som det har utfärdat.

På begäran ska det anmälda organet ge kommissionen och medlemsstaterna ett exemplar av det eller de beslut om godkännande av kvalitetssystem som det har utfärdat.

Det anmälda organet ska förvara ett exemplar av det eller de beslut om godkännande av kvalitetssystem som det har utfärdat, med bilagor och tillägg, samt det tekniska underlaget, i 30 år efter utfärdandet.

8. Tillverkarens representant

Tillverkarens skyldigheter enligt punkterna 3.1, 3.6.4, 3.6.6, 5 och 6 får fullgöras, för dennes räkning och på dennes ansvar, av tillverkarens representant, förutsatt att dessa skyldigheter specificeras i fullmakten.

BILAGA VIII

TEKNISK DOKUMENTATION FÖR DELSYSTEM OCH SÄKERHETSKOMPONENTER

1. Den tekniska dokumentationen ska göra det möjligt att bedöma om delsystemet eller säkerhetskomponenten uppfyller de tillämpliga kraven i denna förordning och ska innehålla en adekvat analys och bedömning av riskerna. Den tekniska dokumentationen ska innehålla uppgift om de tillämpliga kraven och, i den mån det krävs för bedömningen av överensstämmelse, även en beskrivning av delsystemets eller säkerhetskomponentens konstruktion, tillverkning och funktionssätt.
2. Den tekniska dokumentationen ska innehålla minst följande:
 - a) En allmän beskrivning av delsystemet eller säkerhetskomponenten.
 - b) Konstruktions- och tillverkningsritningar samt scheman över komponenter, delmonteringar, kretsar etc., samt de beskrivningar och förklaringar som behövs för att förstå dessa ritningar och scheman och delsystemets eller säkerhetskomponentens funktionssätt.
 - c) En förteckning över de harmoniserade standarder som avses i artikel 17, som helt eller delvis har följts och till vilka hänvisningar har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, och, i de fall där de harmoniserade standarderna inte har följts, beskrivningar av de lösningar som har valts för att uppfylla de grundläggande kraven i denna förordning, inbegripet en förteckning över andra relevanta tekniska specifikationer som följts. När det gäller harmoniserade standarder som följts delvis ska det i den tekniska dokumentationen anges vilka delar som har följts.
 - d) Underlag som visar att konstruktionen är lämplig, inbegripet resultaten av de konstruktionsberäkningar, undersökningar eller provningar som har utförts av tillverkaren eller för dennes räkning samt tillhörande rapporter.
 - e) En kopia av bruksanvisningarna för delsystemet eller säkerhetskomponenten.
 - f) För delsystem, kopior av EU-försäkrän om överensstämmelse för säkerhetskomponenter som monterats i delsystemet.

BILAGA IX

EU-FÖRSÄKRAN OM ÖVERENSSTÄMMELSE FÖR DELSYSTEM OCH SÄKERHETSKOMPONENTER nr ... (*)

1. Delsystem eller säkerhetskomponent eller delsystemets eller säkerhetskomponentens modell (produkt-, typ-, parti- eller serienummer):
2. Namn och adress till tillverkaren och i förekommande fall dennes representant:
3. Denna försäkrans om överensstämmelse har utfärdats på tillverkarens eget ansvar.
4. Föremål för försäkrans (identifiering av delsystemet eller säkerhetskomponenten så att de kan spåras. Om det är nödvändigt för identifieringen av delsystemet eller säkerhetskomponenten kan en bild tas med):
 - Beskrivning av delsystemet eller säkerhetskomponenten.
 - Alla bestämmelser som säkerhetskomponenten måste uppfylla, särskilt användningsvillkor.
5. Föremålet för försäkrans i punkt 4 överensstämmer med relevant harmoniserad unionslagstiftning: ...
6. Hänvisningar till de relevanta harmoniserade standarder som tillämpats eller hänvisningar till de andra tekniska specifikationer enligt vilka överensstämmelsen försäkras:
7. Det anmälda organet ... (namn, adress, nummer) ... har utfört ... (beskrivning av åtgärden) ... och utfärdat intyget/intygen: ... (närmare uppgifter, inklusive datum, och i förekommande fall, uppgift om giltighetstid och giltighetsvillkor).
8. Ytterligare information:
Undertecknat för: ...
(ort och datum):
(namn, befattning) (namnteckning):

(*) Det är frivilligt för tillverkaren att numrera EU-försäkrans om överensstämmelse.

BILAGA X

JÄMFÖRELSETABELL

Direktiv 2000/9/EG	Denna förordning
—	Artikel 1
Artikel 1.1	Artikel 2.1
Artikel 1.2	Artikel 3.1
Artikel 1.3	Artikel 3.7–3.9
Artikel 1.4 första stycket	Artikel 2.1
Artikel 1.4 andra stycket	—
Artikel 1.4 tredje stycket	Artikel 9.3
Artikel 1.5	Artikel 3.1 och 3.3–3.6
Artikel 1.6	Artikel 2.2
Artikel 2	—
Artikel 3.1	Artikel 6
Artikel 3.2	Artikel 17
—	Artikel 3.10–3.27
Artikel 4	Artikel 8
Artikel 5.1	Artikel 4 och 5.1
Artikel 5.2	Artikel 5.4
Artikel 6	Artikel 7
Artikel 7.1–7.3	Artiklarna 18–21
Artikel 7.4	Artikel 19.3
Artikel 8	Artikel 4
Artikel 9	Artikel 7
Artikel 10	Artiklarna 18–21
Artikel 11.1	Artikel 9.1
Artikel 11.2	Artikel 9.4
Artikel 11.3	—
Artikel 11.4	Artikel 5.1
Artikel 11.5	Artikel 7
Artikel 11.6 och 11.7	Artikel 9.2
—	Artiklarna 11–16
Artikel 12	Artikel 9.4
Artikel 13	Artikel 10.1
Artikel 14	Artiklarna 39–43
Artikel 15	Artikel 10.2
Artikel 16	Artiklarna 22–38
Artikel 17	Artikel 44
Artikel 18	Artiklarna 20 och 21
Artikel 19	—
Artikel 20	—
Artikel 21.3	Artikel 46

Direktiv 2000/9/EG	Denna förordning
Artikel 22	Artikel 48
—	Artikel 45
—	Artikel 47
Bilaga I	Bilaga I
Bilaga II	Bilaga II
Bilaga III	Artikel 8
Bilaga IV	Bilaga IX
Bilaga V	Bilagorna III–VII
Bilaga VI	Bilaga IX
Bilaga VII	Bilagorna III–VII
Bilaga VIII	Artikel 26
Bilaga IX	Artikel 20
—	Bilaga VIII

Sammanfattning av Boverkets rapport Anpassning av svensk rätt till EU-förordningen om linbaneanläggningar (2017:3)

Regeringen har gett i uppdrag åt Boverket att föreslå de lag- och förordningsändringar som behövs till följd av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/424/EU om linbaneanläggningar (i det följande linbaneförordningen) som ska ersätta det nu gällande Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/9/EG av den 20 mars 2000 om linbaneanläggningar för persontransport (i det följande linbanedirektivet). I uppdraget ingår även att redogöra för de ändringar av myndighetsföreskrifter som bedöms nödvändiga.

Linbaneförordningen handlar i huvudsak om att garantera en grundläggande säkerhetsnivå för anläggningarna och att säkerställa fri rörlighet på EU:s inre marknad för delsystem och säkerhetskomponenter till linbaneanläggningar. Tillverkarna måste visa att deras delsystem och säkerhetskomponenter har konstruerats och tillverkats i enlighet med de grundläggande kraven, anbringa CE-märkning och lämna bruksanvisningar för montering.

De delar av linbaneförordningen som handlar om anmälan av organ för bedömning av överensstämmelse⁶ tillämpas redan från och med den 21 oktober 2016 medan större delen av förordningens bestämmelser börjar tillämpas den 21 april 2018.

I denna rapport föreslår Boverket några mindre ändringar i plan- och bygglagen (2010:900), PBL, och plan- och byggförordningen (2011:338), PBF. Flera av de föreslagna ändringarna är kopplade till att bestämmelserna i linbaneförordningen är direkt tillämpliga och inte längre, som linbanedirektivets bestämmelser, kommer att vara införlivade som anslutande föreskrifter till PBL.

I PBL föreslår Boverket en uppdatering av de hänvisningar som i lagen görs till föreskrifter som införlivar det nu gällande direktivet. Ändringarna berör de bestämmelser i PBL som avser märkning respektive produktförelägganden avseende byggprodukter som regleras av linbaneförordningen. Vidare föreslås vissa justeringar av bemyndiganden.

I PBF föreslår Boverket ett utökat bemyndigande för verket att meddela språkkrav för vissa handlingar och information inom linbaneförordningens tillämpningsområde. Boverket föreslår vidare att verkets bemyndigande ändras så att verket inte längre ska ha rätt att meddela föreskrifter om delsystem och säkerhetskomponenter till linbaneanläggningar till det datum då linbaneförordningens bestämmelser blir direkt tillämpliga i alla medlemsstater. Vidare föreslås i rapporten en ny bestämmelse i PBF om byggsanktionsavgift för ekonomiska aktörer som inte fullgör vissa skyldigheter i linbaneförordningen.

Slutligen redogör Boverket i rapporten för vilka ändringar som bedöms nödvändiga med anledning av den nya linbaneförordningen i verkets egna föreskrifter.

⁶ Artiklarna 22–38 i linbaneförordningen.

Förslag till lag om ändring i plan- och bygglagen (2010:900)

Härigenom föreskrivs i fråga om plan- och bygglagen (2010:900) att 8 kap. 21 §, 11 kap. 26 §, 16 kap. 6 § och 11 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 kap. Krav på byggnadsverk, byggprodukter, tomter och allmänna platser

21 §

Bestämmelserna om märkning i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknads kontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 338/93 och lagen (2011:791) om ackreditering och teknisk kontroll gäller för byggprodukter som ska vara CE-märkta enligt

1. förordning (EU) nr 305/2011,
eller

2. föreskrifter som har meddelats med stöd av 16 kap. 6 § första stycket 2.

1. förordning (EU) nr 305/2011,

2. *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/424 av den 9 mars 2016 om linbaneanläggningar och om upphävande av direktiv 2000/9/EG, eller*

3. föreskrifter som har meddelats med stöd av 16 kap. 6 § första stycket 2.

11 kap. Tillsyn, tillträde, ingripanden och påföljder

26 §

Om en byggprodukt som omfattas av förordning (EU) nr 305/2011 inte uppfyller de krav som fastställs i förordningen eller om tillsynsmyndigheten har tillräckliga skäl att anta att produkten inte uppfyller förordningens krav får myndigheten vidta de åtgärder som följer av artiklarna 56–59.

Om en byggprodukt som omfattas av förordning (EU) nr 2016/424 inte uppfyller de krav som fastställts i förordningen eller om tillsynsmyndigheten har tillräckliga skäl att anta att produkten inte uppfyller förordningens krav får myndigheten vidta de åtgärder som följer av artiklarna 39–43.

Om en byggprodukt inte uppfyller de krav som följer av föreskrifter meddelade med stöd av 16 kap. 6 § 2 får tillsynsmyndigheten vidta de åtgärder som följer av artiklarna 19–21 i förordning (EG) nr 765/2008.

Tillsynsmyndigheten får i det enskilda fallet besluta om det föreläggande som behövs för att de krav på byggprodukter som avses i första och andra styckena ska uppfyllas.

Tillsynsmyndigheten får i det enskilda fallet besluta om det föreläggande som behövs för att de krav på byggprodukter som avses i första–tredje styckena ska uppfyllas.

16 kap. Bemyndiganden

Föreskrifter om byggprodukter

6 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vad som krävs för att en byggprodukt enligt 8 kap. 19 § ska anses lämplig för att ingå i ett byggnadsverk,

2. märkning av byggprodukter enligt 8 kap. 21 § 2 som förutsättning för att de ska få släppas ut på marknaden och användas,

3. typgodkännanden och tillverkningskontroll enligt 8 kap. 22 och 23 §§,

4. att en byggprodukt måste vara typgodkänd enligt 8 kap. 22 § för att få användas i ett byggnadsverk,

5. på vilket eller vilka språk handlingar och information inom denna lags tillämpningsområde ska tillhandahållas, när krav på tillhandahållande är en följd av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen,

6. sådan ersättning som anges i 11 kap. 8 b och 8 c §§, och

7. avgift vid tillsyn enligt 11 kap. 66 §. Föreskrifter enligt första stycket 4 får endast avse typgodkännande som behövs till skydd för liv, personlig säkerhet eller hälsa.

Föreskrifter om kontroll

11 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om kontroll av att föreskrifter som har meddelats med stöd av 2, 5 eller 6 § följs.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om kontroll av att kraven i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/424 av den 9 mars 2016 om linbaneanläggningar och om upphävande av direktiv 2000/9/EG uppfylls.

Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

Prop. 2017/18:42
Bilaga 3

1. Denna lag träder i kraft den 21 april 2018.
2. Äldre bestämmelser gäller för delsystem och säkerhetskomponenter till linbaneanläggningar som släpps ut på marknaden före den 21 april 2018 och för linbaneanläggningar som installeras före den 21 april 2018.

Förteckning över remissinstanserna

Följande remissinstanser har yttrat sig över rapporten: Östersunds tingsrätt, mark- och miljödomstolen, Swedac Kommerskollegium, Konkurrensverket, Trafikverket, Transportstyrelsen, Arbetsmiljöverket, Länsstyrelsen i Västra Götalands län, Länsstyrelsen i Jämtlands län, Länsstyrelsen i Skåne län, Uppsala universitet, juridiska fakulteten, Göteborgs kommun, Helsingborgs kommun, Norrköpings kommun, Örebro kommun.

Regelrådet, Luleå tekniska universitet, Dals-Eds kommun, Köpings kommun, Stockholms kommun, Växjö kommun och Sveriges Kommuner och Landsting, SKL, har avstått från att yttra sig över rapporten.

Chalmers tekniska högskola, Bjuvs kommun, Huddinge kommun, Karlshamns kommun, Kiruna kommun, Kristinehamns kommun, Krokoms kommun, Kumla kommun, Leksands kommun, Lerums kommun, Luleå kommun, Malung-Sälens kommun, Mariestads kommun, Ovanåkers kommun, Skellefteå kommun, Sundsvalls kommun, Söderhamns kommun, Tanums kommun, Uppsala kommun, Valdemarsviks kommun, Vansbro kommun, Åre kommun, Östersunds kommun, DEKRA Industrial AB, Föreningen Sveriges Byggnadsinspektörer, g-ACK AB, Hissbesiktningar i Sverige AB, Inspecta Sweden AB, Kontrollansvarigas Riksförening, Liftbyggarna AB, Poma Sverige AB, RISE Research Institutes of Sweden, Salwéns Ingenjörbyrå AB, SLP Lyft & Elprovning i Sverige AB, SMP Svensk Maskinprovning, Svenska Byggingenjörers Riksförbund, Svenska Skidanläggningars Organisation, Svenska teknik- och designföretagen, Sveriges Byggindustrier, Sweco och Swedish Association for Testing, Inspection and Certification har inte kommit in med något svar.

Förslag till lag om ändring i plan- och bygglagen (2010:900)

Härigenom föreskrivs att 8 kap. 20 och 21 §§, 11 kap. 26 § och 16 kap. 6 och 11 §§ plan- och bygglagen (2010:900) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 kap.
20 §¹

Bestämmelser om villkor för att släppa ut och tillhandahålla byggprodukter på marknaden finns i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 305/2011 av den 9 mars 2011 om fastställande av harmoniserade villkor för saluföring av byggprodukter och om upphävande av rådets direktiv 89/106/EEG.

En byggprodukt som inte omfattas av förordning (EU) nr 305/2011 får säljas här i landet för avsedd användning endast om den är lämplig enligt 19 §.

Bestämmelser om villkor för att släppa ut och tillhandahålla byggprodukter på marknaden finns i

1. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 305/2011 av den 9 mars 2011 om fastställande av harmoniserade villkor för saluföring av byggprodukter och om upphävande av rådets direktiv 89/106/EEG, och

2. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/424 av den 9 mars 2016 om linbaneanläggningar och om upphävande av direktiv 2000/9/EG.

En byggprodukt som inte omfattas av förordning (EU) nr 305/2011 eller förordning (EU) 2016/424 får säljas här i landet för avsedd användning endast om den är lämplig enligt 19 §.

21 §²

Bestämmelserna om märkning i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 338/93 och lagen (2011:791) om ackreditering och teknisk kontroll gäller för byggprodukter som ska vara CE-märkta enligt

1. förordning (EU) nr 305/2011, eller

2. föreskrifter som har meddelats

1. förordning (EU) nr 305/2011,

2. förordning (EU) 2016/424, eller

3. föreskrifter som har meddelats

¹ Senaste lydelse 2013:306.

² Senaste lydelse 2013:306.

11 kap.

26 §³

Om en byggprodukt som omfattas av förordning (EU) nr 305/2011 inte uppfyller de krav som fastställs i förordningen eller om tillsynsmyndigheten har tillräckliga skäl att anta att produkten inte uppfyller förordningens krav får myndigheten vidta de åtgärder som följer av artiklarna 56–59.

Om en byggprodukt som omfattas av förordning (EU) 2016/424 inte uppfyller de krav som fastställs i förordningen eller om tillsynsmyndigheten har tillräckliga skäl att anta att produkten inte uppfyller förordningens krav får myndigheten vidta de åtgärder som följer av artiklarna 39–43.

Om en byggprodukt inte uppfyller de krav som följer av föreskrifter meddelade med stöd av 16 kap. 6 § 2 får tillsynsmyndigheten vidta de åtgärder som följer av artiklarna 19–21 i förordning (EG) nr 765/2008.

Om en byggprodukt inte uppfyller de krav som följer av föreskrifter meddelade med stöd av 16 kap. 6 § första stycket 2 får tillsynsmyndigheten vidta de åtgärder som följer av artiklarna 19–21 i förordning (EG) nr 765/2008.

Tillsynsmyndigheten får i det enskilda fallet besluta om det föreläggande som behövs för att de krav på byggprodukter som avses i *första och andra* styckena ska uppfyllas.

Tillsynsmyndigheten får i det enskilda fallet besluta om det föreläggande som behövs för att de krav på byggprodukter som avses i *första-tredje* styckena ska uppfyllas.

16 kap.

6 §⁴

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vad som krävs för att en byggprodukt enligt 8 kap. 19 § ska anses lämplig för att ingå i ett byggnadsverk,

2. märkning av byggprodukter enligt 8 kap. 21 § 2 som förutsättning för att de ska få släppas ut på marknaden och användas,

2. märkning av byggprodukter enligt 8 kap. 21 § 3 som förutsättning för att de ska få släppas ut på marknaden och användas,

3. typgodkännanden och tillverkningskontroll enligt 8 kap. 22 och 23 §§,

4. att en byggprodukt måste vara typgodkänd enligt 8 kap. 22 § för att få användas i ett byggnadsverk,

³ Senaste lydelse 2013:306.

⁴ Senaste lydelse 2016:140.

5. på vilket eller vilka språk handlingar och information inom denna lags tillämpningsområde ska tillhandahållas, när krav på tillhandahållande är en följd av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen,

6. sådan ersättning som anges i 11 kap. 8 b och 8 c §§, och

7. avgift vid tillsyn enligt 11 kap. 66 §.

Föreskrifter enligt första stycket 4 får endast avse typgodkännande som behövs till skydd för liv, personlig säkerhet eller hälsa.

11 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om kontroll av att föreskrifter som har meddelats med stöd av 2, 5 eller 6 § följs.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om

1. kontroll av att föreskrifter som har meddelats med stöd av 2, 5 eller 6 § följs, och

2. kontroll av att kraven enligt förordning (EU) 2016/424 uppfylls.

1. Denna lag träder i kraft den 21 april 2018.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för delsystem och säkerhetskomponenter till linbaneanläggningar som släpps ut på marknaden före den 21 april 2018 och för linbaneanläggningar som installeras före den 21 april 2018.

Lagrådets yttrande

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2017-10-18

Närvarande: Justitieråden Johnny Herre, Erik Nymansson och Dag Mattsson.

Anpassning av svensk rätt till EU-förordningen om linbaneanläggningar

Enligt en lagrådsremiss den 12 oktober 2017 har regeringen (Näringsdepartementet) beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till lag om ändring i plan- och bygglagen (2010:900).

Förslaget har inför Lagrådet föredragits av kanslirådet Carl Scheutz.

Lagrådet lämnar förslaget utan erinran.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 9 november 2017

Närvarande: statsminister Löfven, ordförande, och statsråden Lövin, Wallström, Y Johansson, M Johansson, Baylan, Regnér, Andersson, Hellmark Knutsson, Bolund, Damberg, Bah Kuhnke, Strandhäll, Shekarabi, Fridolin, Eriksson, Linde, Skog, Ekström, Fritzon, Eneroth

Föredragande: statsrådet Eriksson

Regeringen beslutar proposition 2017/18:42 Anpassning av svensk rätt till EU-förordningen om linbaneanläggningar.

Rättsdatablad

Författningsrubrik	Bestämmelser som inför, ändrar, upphäver eller upprepar ett normgivningsbemyndigande	Celexnummer för bakomliggande EU-regler
Lag om ändring i plan- och bygglagen (2010:900)	16 kap. 6 och 11 §§	32016R0424
